

Betreft : Vereniging Behoud de Parel e.a.

mr. X.P.C. Wynands
Postbus 196
6040 AD ROERMOND

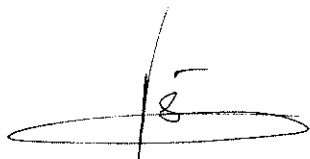
Datum	Ons nummer	Uw kenmerk
22 mei 2014	201403111/1/A1	XW/xw/2100478/1371714V1
Onderwerp	Behandelend ambtenaar	
Vereniging Behoud de Parel e.a. / BW	M.N. den Braber-ten Ham	
Horst aan de maas	070-4264712	
Projectbesluit		

Hierbij ontvangt u - ter informatie - kopieën van op de bovenvermelde zaak betrekking hebbende stukken.

Over de verdere behandeling van deze zaak ontvangt u nader bericht.

Hoogachtend,

de secretaris van de Raad van State,

mr. H.H.C. Visser

De administratie is op 30 mei gesloten.

Linssen | cs

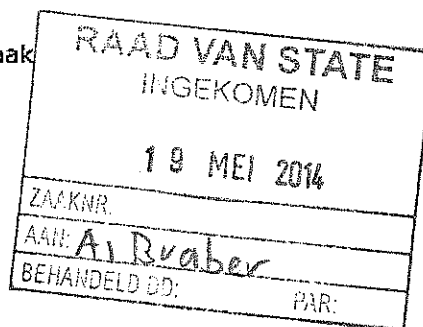
ADVOCATEN

Linssen cs Advocaten
 Willem II straat 29a
 5038 BA Tilburg
 Postbus 246
 5000 AE Tilburg
 T: 013 542 04 00
 F: 013 543 04 08
 www.linssen-advocaten.nl
 linssen@linssen-advocaten.nl

Vooraf per telefax: 070 365 1380 (zonder producties)

AANTEKENEN

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Postbus 20019
 2500 EA DEN HAAG

mr. Th.J.H.M. Linssen
 prof. mr. A.C. van Schaick
 mr. dr. J.M.M. Menu
 mr. A. Müller
 mr. M.J.J.E. Stassen
 mr. dr. J.J.J. de Rooij
 mr. A.M. van Schaick
 mr. R. Teerink
 mr. J.E.A.J.C. van de Laak
 mr. T.C.J.A. van de Laak
 mr. E.G.F. Vliegenberg
 mr. W.P.N. Remie
 mr. N.E. Groeneveld-Tijssens
 mr. S. Willigenburg
 mr. F.H. Damen
 mr. M.P.H.M. Aarts
 mr. J.P.A. Hoogstad
 mr. M. Hofland

Tilburg, 19 mei 2014

Inzake : NGB / Bouwvergunning
 Dossier : 602100103
 Uw ref. : 201403111
 Behandeld door : mw. mr. F.H. Damen
 Onderwerp : verweerschrift

Edelachtbare Staatsraden,

Ten behoeve van

- Kuijpers Onroerend Goed BV, gevestigd te (5763 PZ) Milheeze, aan de Kuiken-
vlaas 2 (hierna: Kuijpers),
- Heideveld Beheer BV, gevestigd te (5971 PE) Grubbenvorst, aan de Laagheide
9 (hierna: Heideveld) en
- Bio Energie Centrale Maashorst BV, gevestigd te (5961 ND) Horst, aan de Wit-
veldweg 104 (hierna: BEC)

hierna gezamenlijk te noemen 'cliënten, reageer ik hierbij op de hoger beroepschriften die namens Vereniging Behoud de Parel e.a. bij brief van 11 april 2014 zijn ingediend tegen de uitspraak van rechtbank Limburg van 3 maart 2014 (zaaknummers ROE 12/1861, ROE 12/1862 en ROE 12/1863). De zaak heeft betrekking op de besluiten van 30 oktober 2012 van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Horst aan de Maas. De hoger beroepsprocedure is bij u bekend onder opgemeld zaaknummer.

Bij schrijven van 28 april jl. stelde u cliënten tot en met 19 mei 2014 in de gelegenheid om een schriftelijke uiteenzetting te geven. Graag maken cliënten van deze gelegenheid gebruik. Hierbij dien ik derhalve ten behoeve van cliënten een verweerschrift in.

Vooraf per telefax: 070 365 1380 (zonder producties)

AANTEKENEN

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOKEN	
20 MEI 2014	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DOOR:	PAR:

mr. Th.J.H.M. Linssen
prof. mr. A.C. van Schaick
mr. dr. J.M.M. Menu
mr. A. Müller
mr. M.J.J.E. Stassen
mr. dr. J.J.J. de Rooij
mr. A.M. van Schaick
mr. R. Teerink
mr. J.E.A.J.C. van de Laak
mr. T.C.J.A. van de Laak
mr. E.G.F. Vliegenberg
mr. W.P.N. Remie
mr. N.E. Groeneveld-Tijssens
mr. S. Willigenburg
mr. F.H. Damen
mr. M.P.H.M. Aarts
mr. J.P.A. Hoogstad
mr. M. Hofland

Tilburg, 19 mei 2014

Inzake : NGB / Bouwvergunning
Dossier : 602100103
Uw ref. : 201403111
Behandeld door : mw. mr. F.H. Damen
Onderwerp : verweerschrift

Edelachtbare Staatsraden,

Ten behoeve van

- Kuijpers Onroerend Goed BV, gevestigd te (5763 PZ) Milheeze, aan de Kuiken-
vlaas 2 (hierna: Kuijpers),
- Heideveld Beheer BV, gevestigd te (5971 PE) Grubbenvorst, aan de Laagheide
9 (hierna: Heideveld) en
- Bio Energie Centrale Maashorst BV, gevestigd te (5961 ND) Horst, aan de Wit-
veldweg 104 (hierna: BEC)

hierna gezamenlijk te noemen 'cliënten, reageer ik hierbij op de hoger beroepschriften die namens Vereniging Behoud de Parel e.a. bij brief van 11 april 2014 zijn ingediend tegen de uitspraak van rechtbank Limburg van 3 maart 2014 (zaaknummers ROE 12/1861, ROE 12/1862 en ROE 12/1863). De zaak heeft betrekking op de besluiten van 30 oktober 2012 van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Horst aan de Maas. De hoger beroepsprocedure is bij u bekend onder opgemeld zaaknummer.

Bij schrijven van 28 april jl. stelde u cliënten tot en met 19 mei 2014 in de gelegenheid om een schriftelijke uiteenzetting te geven. Graag maken cliënten van deze gelegenheid gebruik. Hierbij dien ik derhalve ten behoeve van cliënten een verweerschrift in.

INLEIDING

Bij besluit van 30 oktober 2012 heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Horst aan de Maas (hierna: het college) aan Kuijpers respectievelijk Heideveld respectievelijk de BEC een bouwvergunning met bijbehorend projectbesluit verleend. Het concept Nieuw Gemengd Bedrijf (in het vervolg: NGB) is een initiatief van Kuijpers, Heideveld en de BEC. Deze initiatiefnemers zijn voornemens om in de gemeente Horst aan de Maas een drietal bedrijven te ontwikkelen binnen het concept NGB. Deze drie bedrijven betreffen:

- de uitbreiding van een bestaande varkenshouderij, inclusief brijvoerinstallatie (Heideveld);
- de oprichting van een korte keten pluimveehouderij (Kuijpers);
- de oprichting van een zogenaamde bio-energiecentrale voor de be- en verwerking van mest en (afval)stoffen van plantaardige en dierlijke herkomst (BEC).

Voor de drie bedrijven zijn bouwvergunningen aangevraagd. Bij besluit van 30 oktober 2012 zijn deze bouwvergunningen met bijbehorende projectbesluiten ex artikel 3.10 Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) verleend. Tegen deze besluiten hebben appellanten beroep aangetekend. De beroepen voor zover deze zijn gericht tegen de ten behoeve van Kuijpers en BEC genomen besluiten zijn niet-ontvankelijk verklaard voor zover die zijn ingediend door anderen dan Vereniging Behoud de Parel, Frank Coenders BV en F.M.P. Coenders. De beroepen voor zover deze zijn gericht tegen de ten behoeve van Heideveld genomen besluiten zijn niet-ontvankelijk verklaard voor zover die zijn ingediend door anderen dan Vereniging Behoud de Parel, P. Niessen en J.A.T. van Hoof. De ontvankelijke beroepen in de drie procedures zijn allen ongegrond verklaard.

Tegen de uitspraak van rechtbank Limburg hebben appellanten bij Uw Afdeling hoger beroep aangetekend. In het navolgende wordt hier een reactie op gegeven. Daarbij wordt dezelfde nummering gehanteerd als in het hoger beroepschrift.

Alvorens over te gaan tot het geven van een reactie op het ingediende hoger beroepschrift, wordt eerst het volgende opgemerkt. Een aantal van de beroepsgronden heeft betrekking op diverse milieuaspecten. Derhalve achten cliënten het van belang om Uw Afdeling te informeren over de stand van zaken in het kader van de milieuvergunningen. In het desbetreffende vergunningtraject is sprake van twee inrichtingen, te weten enerzijds Heideveld en anderzijds Kuijpers en BEC. Voor beide inrichtingen was ten tijde van het nemen van de thans aan de orde zijnde projectbesluiten en het verlenen van de thans aan de orde zijnde bouwvergunningen reeds een milieuvergunning verleend (d.d. 14 augustus 2012). Deze milieuvergunningen zijn bij uitspraak van Uw Afdeling d.d. 2 april 2013 vernietigd wegens, kort gezegd, een publicatiefout. Nadien zijn deze vergunningtrajecten vanzelfsprekend voortgezet.

Ten behoeve van Heideveld zijn enkele summiere aanpassingen op de eerder aangevraagde milieuvergunning aangebracht, hetgeen inmiddels heeft geresulteerd in een nieuwe milieuvergunning d.d. 21 januari 2014. Tegen deze milieuvergunning zijn beroepschriften ingediend, welke bij Uw Afdeling bekend zijn onder zaaknummer 201402062.

Ten behoeve van Kuijpers en BEC zijn eveneens diverse aanpassingen op de eerder aangevraagde milieuvergunning aangebracht. Om een discussie over het verlaten van de grondslag van de aanvraag te voorkomen, is ervoor gekozen om een nieuwe omgevingsvergunning milieu aan te vragen, vanzelfsprekend binnen de kaders van het uitgevoerde MER. Voor een overzicht van de wijzigingen wordt verwezen naar de notitie van Geling Advies, waarin per milieuaspect is toegelicht wat de veranderingen van de nieuwe vergunningaanvraag zijn ten opzichte van de oude vergunningaanvraag. Tevens wordt per aspect toegelicht dat geen sprake is van een verslechtering van de nieuw aangevraagde situatie voor de omgeving en het milieu. Een afschrift van de notitie wordt als **productie 1** aan onderhavig verweerschrift gehecht.

Op dit moment zijn cliënten in afwachting van een ontwerpvergunning. Nu deze vergunningaanvraag voor het milieu en de omgeving een verbetering vormt ten opzichte van de oude milieuvergunningaanvraag, is er geen aanleiding voor het oordeel dat de vergunning niet verleend zal worden. Uiterlijk elf dagen vóór de nog te agenderen zitting in onderhavige kwestie zullen cliënten Uw Afdeling op de hoogte brengen van de stand van zaken met betrekking tot de aangevraagde omgevingsvergunning milieu.

CRISIS- EN HERSTELWET

Uw Afdeling heeft (vooralsnog) de Crisis- en herstelwet op onderhavige procedure van toepassing geacht. Te dien aanzien wensen cliënten zich van een rechtsoordeel te onthouden en refereren zich aan het oordeel van uw Afdeling. Wel wensen cliënten daaromtrent het volgende op te merken. Enerzijds is naar hun oordeel sprake van een formele beperking van de toepasselijkheid van de Crisis- en herstelwet tot de BEC, zulks gelet op de letter van de wet, doch anderzijds verschaft een snelle procedure wellicht aan alle partijen op korte termijn de nodige duidelijkheid en zekerheid. Voor zover de Crisis- en herstelwet van toepassing is, geldt ten aanzien van een aantal beroepsgronden dat deze niet kunnen leiden tot een vernietiging van de door appellanten bestreden besluiten, nu het relativiteitsvereiste – zoals dat ten tijde van de besluitvorming was opgenomen in de Crisis- en herstelwet – daaraan in de weg staat.

Nu de Crisis- en herstelwet (vooralsnog) op onderhavige procedure van toepassing is verklaard, is een beperkte termijn geboden voor het indienen van onderhavige reactie. Gelet daarop en gelet op het gegeven dat op 8 mei jl. door Uw Afdeling nog een nader door appellanten ingediend stuk is toegestuurd, behouden cliënten zich het recht voor om hun verweer op een later moment nader aan te vullen, met name waar het betreft de meer milieutechnische aspecten. In het navolgende wordt een eerste reactie gegeven op het door appellanten ingediende hoger beroepschrift.

VERWEERSCHRIFT

---

1. Feiten

Ten behoeve van cliënten zijn de feiten reeds in de inleiding van onderhavig verweerschrift uiteengezet. Daar zij dan ook integraal naar verwezen. Er zijn geen opmerkingen bij de door appellanten uiteengezette feiten.

2. Belanghebbendheid appellanten

Beroepsgrond

Appellanten zijn van oordeel dat de rechtbank een groot aantal van hen ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. Daartoe verwijzen appellanten naar een tweetal uitspraken van Uw Afdeling.

Reactie

Voor de ontvankelijkheid van de appellanten zijn, globaal genomen, twee criteria van belang. In de eerste plaats is een voorwaarde voor ontvankelijkheid dat de desbetreffende appellanten zienswijzen hebben ingediend tegen ontwerp vergunningen en projectbesluiten. In de tweede plaats is een voorwaarde voor ontvankelijkheid dat de desbetreffende appellanten als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 Awb zijn aan te merken. Nu niet alle appellanten aan deze criteria voldoen, dienen de desbetreffende appellanten niet-ontvankelijk verklaard te worden in hun beroep. Dit wordt nader toegelicht.

Niet alle appellanten kunnen als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 Awb aangemerkt worden. Van belang daartoe zijn het afstands- en zichtscriterium en de ruimtelijke uitstraling. Bij de beoordeling van de belanghebbendheid wordt als norm gehanteerd dat iemand die binnen een straal van ongeveer 300 meter van de inrichting woont waar het besluit op ziet, als belanghebbende wordt aangemerkt.¹ Buiten een straal van 300 meter van de inrichting waar het betrokken besluit op ziet, wordt over het algemeen geen belanghebbendheid aangenomen, nu niet aannemelijk wordt geacht dat op een dergelijke afstand nog rechtstreeks milieugevolgen kunnen worden ondervonden.

Gelet daarop dient geconcludeerd te worden dat de appellanten die op een afstand van meer dan 300 meter van de inrichting wonen niet ontvankelijk dienen te worden verklaard nu ter plaatse van de desbetreffende woningen geen milieugevolgen van de inrichting kunnen worden ondervonden. Ook het afstands- en zichtscriterium kunnen – gelet op de afstand – geen aanleiding vormen om de desbetreffende appellanten ontvankelijk te verklaren.

Indien een afstand van 300 meter rondom Kuijpers respectievelijk de BEC respectievelijk Heideveld wordt gehanteerd, blijkt dat enkel Frank Coenders BV en Coenders voor zover het betreft de bedrijven van Kuijpers en de BEC respectievelijk Hoof en Niessen voor zover het betreft het bedrijf van Heideveld, ontvankelijk zijn in hun beroepschrift. De overige appellanten dienen niet-ontvankelijk verklaard te worden in hun beroep.

Het door appellanten gestelde in hun nader stuk d.d. 5 mei 2014 maakt het voorgaande niet anders. De toename van het aantal verkeersbewegingen in en direct nabij het LOG Witveldweg, maakt niet dat appellanten daardoor als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 Awb aangemerkt kunnen worden. Immers kan niet gezegd worden dat appellanten daardoor rechtstreeks in hun belangen worden getroffen en een bijzonder individueel belang hebben dat zich in voldoende mate onderscheidt van dat van andere personen.²

¹ Zie bijv. ABRS 24 april 2007, 200605425, ABRS 13 juni 2007, 200606022, ABRS 21 februari 2007, 200607639 en ABRS 6 februari 2013, 201105995.

² Vgl. ABRS 22 juli 2009, 200807642.

Steun hiervoor kan ook worden gevonden in de uitspraak van de Rechtbank Limburg in onderhavige kwestie:

“De rechtbank stelt vast dat van de 43 in het beroepschrift met name genoemde eisers slechts eisers Frank Coenders BV, gevestigd aan de Witveldweg 33 en F.M.P. Coenders, wonende aan de Witveldweg 33 zich bevinden op een afstand van minder dan 300 m tot de projecten gelegen aan de[adres perceel 1]. De afstand van de overige eisers tot aan deze projecten varieert van 667 m tot 4.757 m.

Ten aanzien van het project gelegen aan de Laagheide 9 bevindt slechts eiser P. Niessen, wonende aan de Losbaan 45, zich binnen een afstand van 300 m tot dit project. Eiser J.A.T. van Hoof, wonende aan de Losbaan 27 bevindt zich op een afstand van iets meer dan 300 m tot het project. De afstand van de overige eisers tot aan dit project varieert van 757 m tot 4.458 m.

Naar het oordeel van de rechtbank zijn de woningen van de in het beroepschrift met name genoemde eisers, met uitzondering van Frank Coenders BV en F.M.P. Coenders, op een dusdanige afstand van de projecten aan de[adres perceel 1] gelegen dat zij geen objectief, persoonlijk en in voldoende mate van anderen te onderscheiden belang hebben bij de bestreden besluiten ten aanzien van deze projecten. Zij zijn dan ook geen belanghebbende bij de bestreden besluiten van 30 oktober 2012 die zien op de projectbesluiten en bouwvergunningen eerste fase voor de oprichting van het pluimveebedrijf en de bio-energiecentrale

Eenzelfde redenering geldt voor de eisers, met uitzondering van P. Niessen en J.A.T. van Hoof, ten aanzien van het project gelegen aan de Laagheide 9. Zij zijn gelet op de afstand van hun woningen tot aan het project geen belanghebbende bij het bestreden besluit van 30 oktober 2012 dat ziet op het projectbesluit en de bouwvergunning eerste fase voor de gedeeltelijke uitbreiding en gedeeltelijke oprichting van de varkenshouderij. Ten aanzien van J.A.T van Hoof overweegt de rechtbank dat zijn woning is gelegen op een afstand van iets meer dan 300 m, de grens die blijkens jurisprudentie van de Afdeling wordt gehanteerd in het kader van milieubesluiten. Gelet echter op de aard en de omvang van het project en de invulling van het tussenliggende gebied, kan J.A.T van Hoof in het kader van de ruimtelijke besluiten een objectief, persoonlijk en van anderen te onderscheiden belang niet worden ontzegd.”

Het bovenstaande in acht nemende kan niet anders dan worden geconcludeerd dat enkel Frank Coenders BV en Coenders voor zover het betreft de bedrijven van Kuijpers en de BEC respectievelijk Hoof en Niessen voor zover het betreft het bedrijf van Heideveld, alsmede Vereniging Behoud de Parel ontvankelijk zijn in hun beroep. De overige appellanten dienen niet-ontvankelijk verklaard te worden.

In het navolgende wordt inhoudelijk ingegaan op de beroepschriften van appellanten Frank Coenders BV, Coenders, Hoof en Niessen, evenals het beroepschrift van Vereniging Behoud de Parel. Indien en voorzover Uw Rechtbank van oordeel is dat ook een of meer van de andere appellanten ontvankelijk zijn in hun beroep (quod non), wordt voor wat betreft hun beroepschriften – in zoverre subsidiair – het navolgende aangevoerd.

3. Belanghebbendheid vergunninghouders

Beroepsgrond

De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat Kuijpers, BEC en Heideveld belanghebbende zijn bij de beslissing op de respectievelijke aanvragen om een bouwvergunning. Als uitgangspunt heeft te gelden dat in beginsel degene die juridisch eigenaar is van het perceel, belanghebbende is. Onder omstandigheden kan een ander dat ook zijn. Vergunninghouders hebben niet aannemelijk gemaakt wat deze omstandigheden zouden zijn. Het voornemen om tot koop over te gaan, is onvoldoende om een actueel belang aan te nemen. Voorts is het aannemelijk dat het project NGB niet zal worden gerealiseerd. Daarvoor wordt verwezen naar de vernietigde milieuvergunning (ABRS 2 april 2013, 201209484).

Reactie

In reactie op bovenstaande beroepsgrond wordt voor zover het Heideveld betreft, opgemerkt dat Heideveld volledig eigenaar is van de grond waarop het project is geprojecteerd. Voorts is Heideveld vergunningaanvrager. Heideveld is derhalve zonder meer als belanghebbende aan te merken.

Ook Kuijpers en BEC zijn zonder meer als belanghebbende aan te merken. Reden daarvoor is dat zij de bewuste aanvragen hebben ingediend. Derhalve hebben zij een direct, persoonlijk en te onderscheiden belang bij het honoreren van hun aanvraag.³ Met de eigenaar van het perceel, de gemeente Horst aan de Maas, is ook overeengekomen dat bij afgifte en onherroepelijk worden van de vergunningen, het perceel wordt overgedragen. Het belanghebbendenbegrip wordt door appellanten te strikt gehanteerd. Vaste jurisprudentie is immers dat degene die een vergunning aanvraagt, is aan te merken als belanghebbende bij een beslissing op die aanvraag. Het enkele feit dat iemand niet de eigendom van een perceel heeft, betekent nog niet dat nimmer gebruik gemaakt zal kunnen worden van de vergunning (vgl. ABRS 28 oktober 2009, 200807965 en ABRS 12 juni 2013, 201209358). Ten overvloede zij er op gewezen dat zelfs de omstandigheid dat de eigenaar van de gronden geen toestemming geeft voor het realiseren van, kort gezegd, de gewenste ontwikkeling, er niet toe leidt dat degene die een vergunning heeft aangevraagd niet als belanghebbende is aan te merken. Immers is niet uitgesloten dat diegene alsnog toestemming verkrijgt, zodat niet op voorhand is uitgesloten dat op enig moment van de vergunning gebruik zal kunnen worden gemaakt (zie bijv. ABRS 12 juni 2013, 201209358 en ABRS 14 november 2012, 201202006). Nu in onderhavige kwestie reeds een koopovereenkomst met de gemeente Horst aan de Maas, als zijnde de eigenaar van de grond, is gesloten, zijn Kuijpers en BEC wel degelijk als belanghebbende aan te merken.

Ter nadere motivering verwijzen cliënten tot slot - vanzelfsprekend - naar de uitspraak van Rechtbank Limburg, waarin in ro. 21 is overwogen dat nu Heideveld, Kuijpers en BEC aanvrager zijn van de bouwvergunningen, zij zijn aan te merken als belanghebbende. Het enkele feit dat aanvragers nog geen eigenaar zijn van de gronden waarop de bouwplannen zijn voorzien, leidt niet tot een ander oordeel, dit te meer nu reeds een koopovereenkomst met de gemeente is gesloten. Het betoog van appellanten faalt dan ook.

---

³ ABRS 1 augustus 2012, zaaknr. 201110882.

4. Kennisgeving ontwerpbesluit

Beroepsgrond

In de kennisgeving en het ontwerpbesluit ten behoeve van Heideveld is het kadastrale perceel Grubbenvorst sectie K nummer 559 niet genoemd. Indien een kennisgeving fouten bevat, kan dat aanleiding geven tot vernietiging van het besluit en de noodzaak de procedure over te doen. De rechtbank heeft dit ten onrechte niet onderkend.

Reactie

De enkele omstandigheid dat een perceel niet in de kennisgeving zou zijn vermeld, maakt niet dat het besluit ondeugdelijk is en de kennisgeving een zodanige fout bevat dat er aanleiding is om het besluit om die reden te vernietigen. Uit de vergunningaanvraag alsmede alle bijbehorende stukken, waaronder de tekeningen, blijkt genoegzaam op welke percelen het project ziet (zie ook uitspraak Rechtbank Limburg, ro. 22). Nu de aanvraag deel uitmaakt van de bouwvergunning en het projectbesluit, staat vast op welke percelen het project is gesitueerd. Daarover kan geen onduidelijkheid bestaan. Dat wordt door appellanten overigens ook niet ter discussie gesteld. Zij stellen enkel dat de kennisgeving onvoldoende zou zijn. Zij laten evenwel na om te onderbouwen op welke wijze zij door een eventuele onvolledigheid in de kennisgeving in hun belangen zouden zijn geschaad. Nu niet valt in te zien dat appellanten daardoor in hun belangen zouden zijn geschaad – immers blijkt, zoals gezegd, uit de aan het besluit ten grondslag liggende stukken genoegzaam op welke percelen het project wordt uitgevoerd – is geenszins sprake van een aanleiding om het besluit te vernietigen.

5. Onrechtmatige splitsing van het project

Beroepsgrond

Ten onrechte heeft er een splitsing van het project in deelprojecten plaatsgevonden. Er is sprake van één project dat onrechtmatig in drie deelprojecten is gesplitst. Net zoals er één ruimtelijke onderbouwning is, had er één projectbesluit opgenomen moeten worden. Daarbij wordt ook gewezen op een overweging in de aanvulling van de aanvraag milieuvergunning van Heideveld, waaruit volgt dat Kuijpers en de BEC saldering nodig hebben. Dit toont bij uitstek de onlosmakelijke verbondenheid tussen de drie afzonderlijk genomen projectbesluit aan, aldus appellanten.

Reactie

Het standpunt van appellanten vindt geen steun in de wet. Van toepassing is de Wet ruimtelijke ordening zoals deze gold tot 1 oktober 2010, meer in het bijzonder artikel 3.10. Op grond van dit artikel kan ten behoeve van de verwezenlijking van een project van gemeentelijk belang een projectbesluit genomen worden (artikel 3.10 lid 1). Het project is niet verder gedefinieerd. Het lijkt naar het oordeel van cliënten geen twijfel dat in casu sprake is van drie separate projecten als bedoeld in artikel 3.10 Wro. Zowel de varkenshouderij van Heideveld als de pluimveehouderij van Kuijpers Kip als de bio-energiecentrale van de BEC zijn drie afzonderlijke installaties en daarbij behorende gebouwen. Zij zijn niet enkel bouwkundig en qua situering, doch ook functioneel van elkaar te onderscheiden. Er zijn weliswaar bindingen tussen met name de BEC en Kuijpers, doch dat maakt niet dat de drie bedrijven niet van elkaar te scheiden en te onderscheiden zouden zijn. De verwijzing naar de overweging in de aanvulling op de aanvraag milieuvergunning van Heideveld maakt dit geenszins anders en snijdt geen hout. Immers wordt met die overweging enkel aangegeven dat resterende ammoniakrechten van Heideveld – door het toepassen van luchtwassers met een forse ammoniakreductie – naar Kuijpers c.q. BEC gaat. Wanneer in andere situaties ammoniakrechten van bijvoorbeeld een stoppend bedrijf worden ingezet ten behoeve van de nieuwvestiging of uitbreiding van een ander bedrijf, maakt ook niet dat er sprake is van één project.

In aanvulling op het bovenstaande zij nog opgemerkt dat het bij uitstek voor een bouwvergunning geldt dat het een aanvrager vrij staat om binnen een bepaalde ruimtelijke begrenzing verschillende bouwvergunningen, thans omgevingsvergunningen voor de activiteit bouwen, aan te vragen, aangezien de bouwvergunning is gekoppeld aan het bouwwerk uit de Woningwet. Zo kunnen bijvoorbeeld voor een bedrijf gelijktijdig verschillende bouwvergunningen worden aangevraagd voor bijvoorbeeld een hal, een loods en andere faciliteiten. Desgewenst kan het gepaard gaan met diverse separate vrijstellingsbesluiten. Dat het gepaard kan gaan met extra administratieve belasting en legeskosten, maakt niet dat de vrijheid terzake daardoor ingeperkt zou zijn.

De enige begrenzing die terzake in de wettekst is geformuleerd is het begrip "project" in artikel 3.10 Wro. In casu is sprake van verschillende projecten. Cliënten verwijzen in dit verband onder meer naar de uitspraak van Uw Afdeling van 26 augustus 2009, 200900324, waaruit volgt dat een bouwplan mag worden onderverdeeld in onderdelen die in functioneel opzicht van elkaar kunnen worden onderscheiden. Daarvan is in casu sprake, nog daargelaten dat ook in allerlei andere ruimtelijk relevante opzichten sprake is van te onderscheiden gebouwen en bouwwerken. Het behoeft terzake geen nader betoog dat een varkenshouderij, een pluimveehouderij en een bio-energiecentrale volstrekte, los van elkaar te onderscheiden bedrijven zijn. Dat er sprake is van bepaalde bindingen, zij het overigens in feite alleen tussen Kuijpers en de BEC, maakt

niet dat zij in functioneel opzicht niet van elkaar te onderscheiden zouden zijn, nog daargelaten dat er met name in het kader van ruimtelijk relevante aspecten zoals een zekere ruimtelijke scheiding, verschillende bedrijfsactiviteiten, verschillende gebouwen en dergelijke géén rechtens relevante bindingen zijn.

Tot slot zij binnen dit kader gewezen op de uitspraak van de Rechtbank Limburg (ro. 25), waarin wordt overwogen dat door Heideveld, Kuijpers en de BEC ieder afzonderlijk een aanvraag om reguliere bouwvergunning eerste fase is gedaan. De bouwplannen zijn niet in overeenstemming met de voorschriften van het bestemmingsplan en daarom zijn de aanvragen mede aangemerkt als een verzoek om vaststelling van een projectbesluit. Dit resulteert in drie verzoeken om vaststelling van een projectbesluit. Het college heeft terecht op elk van deze verzoeken beslist, hetgeen heeft geleid tot drie afzonderlijke projectbesluiten. Uit de wet of jurisprudentie volgt niet dat het college dit niet had mogen doen. Het betreft drie afzonderlijke aanvragen voor drie projecten die alle drie afzonderlijk van elkaar kunnen worden gerealiseerd. Dat sprake is van een samenwerkingsverband, maakt niet dat de projecten onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden.

6. Uitkomsten overleg

Beroepsgrond

De rechtbank overweegt ten onrechte dat het verplicht overleg met diensten van het Rijk, die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke bij de projectbesluiten in het geding zijn, heeft plaatsgevonden. Het college heeft niet (afdoende) kunnen aantonen dat dit overleg heeft plaatsgevonden.

Reactie

Appellanten draaien de motiveringsplicht in hun hoger beroep om. Zij stellen dat het niet aan hen is om te motiveren op grond waarvan zou moeten worden betwijfeld dat het college niet aan de in artikel 5.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (hierna: Bro) opgenomen verplichting zou hebben voldaan, maar dat dit aan het college is. Indien appellanten van oordeel zijn dat het college niet heeft voldaan aan een wettelijke verplichting, is het aan hen om dit te motiveren en aannemelijk te maken. Dit hebben zij echter, gelijk ook de rechtbank heeft overwogen (ro. 28), nagelaten. Nog daargelaten dat appellanten geen enkele aanwijzing hebben geleverd op grond waarvan zou moeten worden betwijfeld dat het college niet zou hebben voldaan aan de in artikel 5.1.1 Bro opgenomen verplichting, blijkt uit de eerder door het college overgelegde e-mails van 14 april 2011 dat hieraan is voldaan. Niet valt in te zien waarom uit deze e-mails zou blijken dat niet zou zijn voldaan aan artikel 5.1.1 Bro. Integendeel, uit deze e-mails blijkt, zoals ook de rechtbank heeft overwogen, dat er wel degelijk overleg heeft plaatsgevonden. Tot slot zij opgemerkt dat appellanten nalaten om te motiveren waarom "de diensten van" het Ministerie van Economische Zaken (vooreen: Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie) om advies hadden moeten worden gevraagd. De grootschaligheid van het project maakt dat niet anders. Daartoe zij ook gewezen op een brief van Staatssecretaris Dijksma van 4 april 2014 (**productie 2**).

Het bovenstaande in acht nemende kan niet anders dan worden geconcludeerd dat het betoog van appellanten faalt.

7. Natuurbeschermingswet

Beroepsgrond

Het college heeft bij het nemen van de projectbesluiten ten onrechte geen toepassing gegeven aan het bepaalde in artikel 19j van de Natuurbeschermingswet. Ter nadere toelichting stellen appellanten, samengevat weergegeven, dat een projectbesluit een plan betreft als bedoeld in artikel 19j van de Natuurbeschermingswet en dat de door hen bestreden projectbesluiten de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een of meerdere Natura 2000-gebieden kunnen verslechteren of een significant verstoring effect kunnen hebben. De rechtbank had hieraan, al dan niet door middel van ambtshalve aanvulling van de rechtsgronden, aandacht dienen te besteden. De rechtbank heeft dat echter onvoldoende gedaan. In hun aanvullend stuk van 5 mei 2014 hebben appellanten bovendien nog gesteld dat het college bij het nemen van de besluiten op onjuiste gronden heeft aangegeven waarom slechts van een afstand van 10 km wordt uitgegaan bij het bepalen van de gevolgen die worden veroorzaakt door het NGB. Appellanten zijn van mening dat een grotere afstand dient te worden gehanteerd en dat een ander model gebruikt had moeten worden. Tot slot stellen appellanten dat er ten onrechte aan voorbij is gegaan dat in de nabijheid van het NGB ook Duitse Natura 2000-gebieden zijn gesitueerd terzake waarvan verwacht mag worden dat de aanzienlijke toename van de ammoniakemissie door het NGB gevolgen kan hebben voor zo'n gebied.

Reactie

In hun hoger beroep gaan appellanten uitvoerig in op het aspect Natura 2000, waarbij zij in het bijzonder ingaan op de stelling dat een projectbesluit kwalificeert als een plan in de zin van artikel 19j van de Natuurbeschermingswet (hierna: Nb) en dat de door hen bestreden projectbesluiten, kort gezegd, significante effecten kunnen hebben op een of meerdere Natura 2000-gebieden. In reactie daarop wordt het navolgende opgemerkt.

In dit kader is het van belang om te wijzen op het MER dat ten behoeve van onderhavig project is opgesteld. Uit dit MER volgt voldoende duidelijk dat sprake is van een zogenaamd ammoniakneutraal initiatief. Volledigheidshalve zij opgemerkt dat het MER niet alleen de milieuhygiënische aspecten beschrijft, doch eveneens uitvoering de planologische aspecten en alternatieven. Nu het milieuvergunningstraject reeds eerder was ingezet en (aanvankelijk) door middel van besluitvorming eerder was afgerond dan de voorliggende, door appellanten bestreden, besluiten, concluderen cliënten dat met betrekking tot de grief rond de Natuurbeschermingswet teruggevallen kan worden op het MER. Onder omstandigheden kan dit immers – waar nodig – als passende beoordeling worden aangemerkt.⁴ Zoals gezegd, volgt uit het MER dat sprake is van een ammoniakneutraal initiatief. Daartoe zij in het bijzonder gewezen op onderstaande tabel uit het MER:

Tabel 7.5

Beoordeling aspect ammoniak

Aspect	Criterium	Varkens- bedrijf	Pluimvee- bedrijf	BEC	Combinatie
Ammoniak	Depositie van stikstof op Natura2000 gebied Maasduinen	0/+	0/-	0	0

⁴ Zie bijv. Vz. ABRS 30 maart 2012, zaaknr. 201113345.

Voorts zij in het bijzonder gewezen op de pagina's 42, 106 en 108 uit het MER 2010. Daaruit volgt dat geen sprake is van verstorende of significante effecten tengevolge van het NGB. Appellanten hebben niets aangedragen die twijfels bij de bewuste passages en conclusies uit het MER zouden moeten of kunnen oproepen, zodat het hoger beroep op dit punt ongegrond is.⁵

In aanvulling daarop zij erop gewezen dat ten behoeve van Heideveld inmiddels reeds een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet is verleend.⁶ Daaruit volgt ontegenzeggelijk dat er geen sprake is van significante effecten voor Natura 2000-gebieden.

Ten behoeve van Kuijpers en BEC is reeds een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet aangevraagd. De ammoniakdepositie is berekend middels Aagro-stacks en Kema-stacks berekening. Van belang om daarbij op te merken is dat tengevolge van de wijzigingen die in het kader van de aanvraag omgevingsvergunning milieu zijn doorgevoerd ten opzichte van de eerdere milieuvergunning, de ammoniakemissie c.q. stikstofdepositie fors daalt. Deze nieuwe situatie is ook opgenomen in de ingediende aanvraag om een natuurbeschermingswetvergunning. Reden dat de ammoniakemissie c.q. stikstofdepositie fors daalt, is enerzijds gelegen in het terugbrengen van het aantal WKK's binnen de BEC van vijf naar twee, en anderzijds in het vervallen van de biobedden. De biobedden worden vervangen door een drietraps luchtwasser, hetgeen een aanzienlijke ammoniakreductie met zich brengt.

De beoordeling van Natura 2000-gebieden vindt dan ook, in aanvulling op het MER, ook (nogmaals) geheel plaats in de verleende (Heideveld) c.q. aangevraagde (Kuijpers en BEC) natuurbeschermingswetvergunning. Binnen dat kader zal ook een nadere beoordeling plaatsvinden van relevante in Duitsland gelegen Natura 2000-gebieden. Overigens heeft een toetsing hiervan ook reeds plaatsgevonden in de eerder verleende milieuvergunningen d.d. 14 augustus 2012. Daarbij zij ook gewezen op de in de uitspraak opgenomen overwegingen van de rechtbank dat het college voor wat betreft de toets aan de in Duitsland gelegen Natura 2000-gebieden bij het verlenen van de bouwvergunningen en projectbesluiten geen rekening heeft hoeven houden met de mogelijke schadelijke gevolgen van de activiteiten voor niet in Nederland gelegen gebieden (ro. 50). Daarnaast dienen de effecten van de activiteiten op gebieden die onder de Natuurbeschermingswet worden beschermd, aan de orde te komen bij de vraag of een vergunning ingevolge die wet is vereist, aldus de rechtbank. In onderhavige procedure is dat niet aan de orde. Voorts bieden de gedingstukken onvoldoende aanknopingspunten voor het oordeel dat verweerder op voorhand had moeten inzien dat de Natuurbeschermingswet aan realisering van het project in de weg staat.

Tot slot wordt stilgestaan bij de stelling van appellanten dat ten onrechte slechts rekening is gehouden met een afstand van 10 km. Reden daarvoor is eenvoudigweg dat het rekenprogramma voor het berekenen van de stikstofdepositie (Aagrostacks) niet verder reikt dan de effecten op een afstand van 10 km vanaf de locatie van het project. Overigens hebben appellanten ook niet aangetoond dat het door hen genoemde alternatieve rekenprogramma – dat voor zover cliënten bekend in de praktijk nimmer wordt gebruikt, nu over het algemeen Aagrostacks wordt voorgeschreven – wel zou rekenen op een afstand groter dan 10 km.

⁵ Zie bijv. ABRs 21 april 2010, zaaknr. 200905509, 200906840 en 200906847.

⁶ Tegen deze natuurbeschermingswetvergunning is beroep ingediend bij Uw Afdeling, bekend onder zaaknummer 201403308.

Het bovenstaande in acht nemende dient geconcludeerd te worden dat het hoger beroep van appellanten faalt.

8. Milieuaspecten

Beroepsgrond

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat de gronden die in de milieuprocedures zijn aangevoerd en waarnaar appellanten verwijzen, niet ter beoordeling zijn van de rechtbank in onderhavige procedure. Voor een nadere motivering wordt verwezen naar een uitspraak van Uw Afdeling van 3 mei 2010, waarin terzake een artikel 19 WRO-vrijstelling is beoordeeld of in de ruimtelijke onderbouwing wel voldoende is ingegaan op de milieuaspecten van het project. Ook wordt verwezen naar jurisprudentie waaruit volgt dat als een ruimtelijke onderbouwing van een besluit verwijst naar een ander plan/besluit en dit plan/besluit wordt vernietigd of geschorst, dit lotsverbondenheid met zich kan brengen voor het eerstgenoemd besluit. Nu Uw Afdeling de eerder verleende milieuvergunningen voor de thans aan de orde zijnde bedrijven heeft vernietigd, dient dit met zich te brengen dat de onderscheiden projectbesluiten hetzelfde lot volgen. De milieuvergunningen zijn weliswaar nog niet inhoudelijk getoetst, maar vergunninghouders hebben door de aanvragen om milieuvergunning dermate aan te passen, aangegeven dat de eerdere aangevraagde milieuvergunningen blijkbaar niet voldeden aan de geldende wet- en regelgeving. Nu de projectbesluiten zijn gebaseerd op deze milieuvergunningen kunnen de projectbesluiten met betrekking tot de milieuaspecten dan ook niet volledig en correct zijn. Tot slot miskent de rechtbank dat door de vernietiging van de milieuvergunningen op dat moment er in rechte vanuit diende te worden gegaan dat er nimmer milieuvergunningen zijn geweest.

Reactie

Anders dan appellanten stellen, mocht het bevoegd gezag bij het nemen van de thans aan de orde zijnde besluiten uitgaan van de deugdelijkheid van de uitgevoerde milieuonderzoeken. Ten tijde van het nemen van de projectbesluiten en het verlenen van de bouwvergunningen d.d. 30 oktober 2012 waren voor de bedrijven namelijk reeds milieuvergunningen verleend (d.d. 14 augustus 2012). Binnen dat kader zijn alle milieuaspecten volledig beoordeeld, conform de relevante wet- en regelgeving. Nu de milieuvergunningen reeds waren verleend, bestonden er voor het college geen aanknopingspunten voor het oordeel dat niet kon worden voldaan aan de op grond van de wet- en regelgeving geldende milieunormen. Indien bovendien kan worden uitgegaan van de aan de milieuvergunning verbonden voorschriften, is er geen aanleiding voor het oordeel dat in het planologisch spoor geen sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Van belang daarbij is ook dat de projectbesluiten uitdrukkelijk niet meer mogelijk maken dan de eerder verleende milieuvergunningen.

Kortom, er is geenszins aanleiding voor het oordeel dat het college ten tijde van het nemen van de projectbesluiten en het verlenen van de bouwvergunningen niet mocht uitgaan van de op dat moment reeds verleende milieuvergunningen. Immers heeft in deze milieuvergunningen een volledige beoordeling van alle relevante milieuaspecten plaatsgevonden aan de relevante wet- en regelgeving. Het gegeven dat de verleende milieuvergunningen nadien zijn verleend, maakt het bovenstaande niet anders, dit met name gelet op het gegeven dat de milieuvergunningen niet om inhoudelijke redenen zijn vernietigd.

De rechtbank heeft dan ook met juistheid overwogen dat zij ex tunc diende te beoordelen of het college op basis van de ruimtelijke onderbouwing met daarin de verwijzing naar de toen bekende gegevens uit het milieuspoor tot vaststelling van de projectbesluiten is kunnen komen (ro. 40). Uit het bovenstaande volgt dat er geen aanleiding is voor het oordeel dat het college niet op basis van de toen bekende gegevens

tot vaststelling van de projectbesluiten is kunnen overgaan. De rechtbank heeft het beroep van appellanten dan ook op juiste gronden ongegrond verklaard.

Appellanten werpen cliënten vervolgens in feite tegen dat de eerder aangevraagde milieuvergunningen inmiddels op een groot aantal punten zijn aangepast en dat zij zelf hebben aangegeven dat de in het MER opgenomen onderzoeken inmiddels achterhaald zijn. Dit is echter eenvoudig verklaren. Zoals ook in vele andere procedures aan de orde komt, kunnen in een beroepschrift tegen een bepaald besluit – zoals thans, gelet op het feit dat onderhavige beroepsgrond met name betrekking heeft op milieuaspecten, in het bijzonder de beroepschriften tegen de eerder verleende milieuvergunningen – gronden naar voren gebracht worden die aanleiding geven bepaalde punten uit een vergunning nog eens nader te onderzoeken. Zo zijn ook de in het kader van de ten behoeve van het NGB genomen besluiten ingediende beroepschriften aanleiding geweest om bepaalde milieuaspecten nog eens nader te onderzoeken. Het gegeven dat de eerder verleende milieuvergunningen door Uw Afdeling zijn vernietigd – op niet-inhoudelijke gronden – en de procedure terug moest naar het nemen van een ontwerpbesluit, vormde aanleiding om bepaalde milieuaspecten nog eens nader te onderzoeken. Daar komt bij dat inmiddels bepaalde nadere gegevens bekend zijn, die in een eerder stadium niet altijd volledig bekend zijn (hetgeen ook gebruikelijk is bij in het bijzonder milieuvergunningen c.q. omgevingsvergunningen milieu). De nieuwe onderzoeken zijn derhalve, zowel voor wat betreft Heideveld als voor wat betreft Kuijpers en de BEC, meer toegespitst op de gewenste situatie en geven invulling aan de gewenste activiteiten, reden waarom deze onderzoeken nauwkeuriger en actueler zijn dan de in het MER opgenomen onderzoeken.

In dit verband wensen cliënten erop te wijzen dat ten behoeve van Heideveld inmiddels een nieuwe (definitieve) milieuvergunning is verleend. Tegen deze milieuvergunning zijn wederom beroepschriften ingediend. Deze beroepschriften zijn thans aanhangig bij Uw Afdeling onder zaaknummer 201402062.

Ten behoeve van Kuijpers en de BEC is inmiddels een nieuwe omgevingsvergunning milieu aangevraagd. Alle daarvoor benodigde gegevens zijn inmiddels ingediend en cliënten zijn thans in afwachting van het ontwerpbesluit. Uiterlijk elf dagen vóór de nog te agenderen zitting in onderhavige kwestie zullen cliënten Uw Afdeling op de hoogte brengen van de stand van zaken met betrekking tot de aangevraagde omgevingsvergunning milieu. Nu deze vergunningaanvraag voor het milieu en de omgeving een verbetering vormt ten opzichte van de oude milieuvergunningaanvraag, is er geen aanleiding voor het oordeel dat de vergunning niet verleend zal worden. Dát geen verslechtering optreedt voor zowel het milieu als de omgeving, volgt uit de notitie van Geling Advies, waarin per milieuaspect is toegelicht wat de veranderingen van de nieuwe vergunningaanvraag zijn ten opzichte van de oude vergunningaanvraag (zie productie 1). Tevens wordt per aspect toegelicht dat geen sprake is van een verslechtering van de nieuw aangevraagde situatie voor de omgeving en het milieu. Volledigheidshalve zij opgemerkt dat deze notitie ook reeds in het kader van de beroepsprocedure bij de rechtbank is overgelegd, zij het dat het thans een nader geactualiseerde versie betreft.

Dus wanneer bij de beoordeling van onderhavige kwestie rekening gehouden zou moeten worden met de omstandigheid dat de (eerder verleende) milieuvergunningen door Uw Afdeling zijn vernietigd, dient ook rekening gehouden met de ontwikkelingen die zich sedertdien in dat kader hebben voorgedaan, gelijk deze in het voorgaande zijn toegelicht.

Het bovenstaande in acht nemende stellen cliënten zich dan ook primair op het standpunt dat ex tunc beoordeeld dient te worden of het college op basis van de toen bekende gegevens tot vaststelling van de projectbesluiten is kunnen overgaan. De conclusie luidt, zoals in het voorgaande reeds is gemotiveerd, bevestigend, nu ten tijde van het nemen van de projectbesluiten de milieuvergunningen waren verleend. Subsidiair stellen cliënten dat rekening gehouden dient te worden met de na het verlenen van de projectbesluiten bekend geworden gegevens, hetgeen tot de conclusie leidt dat sprake is van een verbetering voor het milieu en de omgeving ten opzichte van de eerder bekende gegevens. Zowel ingeval van het primair als het subsidiair standpunt kan niet anders dan worden geconcludeerd dat het hoger beroep ongegrond verklaard dient te worden.

9. Rapport Cauberg-Huygen

Beroepsgrond

De rechtbank heeft onvoldoende rekenschap gegeven aan het rapport van Cauberg-Huygen d.d. 16 september 2013, zoals dat door appellanten d.d. 16 oktober 2013 is overgelegd. Het rapport en de bevestiging van vergunninghouders hebben onomwonden aangetoond dat het college ten tijde van de bestreden besluiten is uitgegaan van informatie uit onderzoeken die achterhaald zijn. Dit levert een gebrek op van de ruimtelijke onderbouw die ten behoeve van de drie projectbesluiten is opgesteld, hetgeen niet is onderkend door de rechtbank. De rechtbank neemt "klakkeloos de niet onderbouwde stelling van vergunninghouders voor waarheid" over, inhoudende dat de nieuw verrichte onderzoeken ten behoeve van de na vernietiging opnieuw ingediende en aangevulde aanvragen om milieuvergunningen nu wel zouden aantonen dat het NGB voor wat betreft milieurechtelijke aspecten deugdelijk is. Voorts wordt nader ingegaan op een aantal milieuaspecten, te weten de luchtkwaliteit, geluid en geur. Tot slot stellen appellanten dat de rechtbank ten onrechte geen deskundigenrapport heeft gevraagd.

Reactie

Samengevat weergegeven verwijten appellanten de rechtbank dat zij ten onrechte geen rekenschap heeft gegeven aan het door hen overgelegde rapport van Cauberg-Huygen. De rechtbank zou "klakkeloos de niet onderbouwde stelling van vergunninghouders voor waarheid" hebben overgenomen. Daarmee gaan appellanten er evenwel aan voorbij dat van de zijde van cliënten uitvoerig op het rapport van Cauberg-Huygen is gereageerd. Verwezen wordt naar de reactie d.d. 31 december 2013 ten behoeve van Heideveld (**productie 3**) respectievelijk de reactie d.d. 9 januari 2014 ten behoeve van Kuijpers en BEC (**productie 4**). Ik moge Uw Afdeling verzoeken om hetgeen in beide reacties is aangevoerd, als hier herhaald en ingelast te beschouwen als een weerlegging van de hoger beroepsgronden van appellanten. Gelet op het voorgaande is van een "niet onderbouwde stelling van vergunninghouders" uitdrukkelijk géén sprake, zodat reeds om die reden het hoger beroep van appellanten faalt. Bovendien is de rechtbank in haar uitspraak op de verschillende door appellanten aangekaarte milieuaspecten inhoudelijk ingegaan, en heeft gemotiveerd weergegeven waarom de beroepsgronden van appellanten ongegrond verklaren.

Voor wat betreft de stelling van appellanten dat het rapport van Cauberg-Huygen en de bevestiging van vergunninghouders onomwonden zouden hebben aangetoond dat het college ten tijde van de bestreden besluiten is uitgegaan van informatie uit onderzoeken die achterhaald zijn, zij herhaald dat het eenvoudig te verklaren is dat inmiddels nieuwe onderzoeken zijn uitgevoerd en dat daardoor de tot het MER behorende onderzoeken inmiddels achterhaald zijn. Zoals ook in vele andere procedures aan de orde komt, kunnen, zoals in het voorgaande ook reeds is aangevoerd, in een beroepschrift tegen een bepaald besluit – zoals thans, gelet op het feit dat onderhavige beroepsgrond met name betrekking heeft op milieuaspecten, in het bijzonder de beroepschriften tegen de eerder verleende milieuvergunningen – gronden naar voren gebracht worden die aanleiding geven bepaalde punten uit een vergunning nog eens nader te onderzoeken. Zo zijn ook de in het kader van de ten behoeve van het NGB genomen besluiten ingediende beroepschriften aanleiding geweest om bepaalde milieuaspecten nog eens nader te onderzoeken. Het gegeven dat de eerder verleende milieuvergunningen door Uw Afdeling zijn vernietigd – op niet-inhoudelijke gronden – en de procedure terug moest naar het nemen van een ontwerpbesluit, vormde aanleiding om bepaalde milieuaspecten nog eens nader te onderzoeken. Daar komt bij dat

inmiddels bepaalde nadere gegevens bekend zijn, die in een eerder stadium niet altijd volledig bekend zijn (hetgeen ook gebruikelijk is bij in het bijzonder milieuvergunningen c.q. omgevingsvergunningen milieu). De nieuwe onderzoeken zijn derhalve, zowel voor wat betreft Heideveld als voor wat betreft Kuijpers en de BEC, meer toegespitst op de gewenste situatie en geven invulling aan de gewenste activiteiten, reden waarom deze onderzoeken nauwkeuriger en actueler zijn dan de in het MER opgenomen onderzoeken.

Voor wat betreft de hoger beroepsgrond van appellanten dat de rechtbank ten onrechte geen deskundigenrapport heeft gevraagd, wensen cliënten te volstaan met de opmerking dat de rechtbank hiertoe niet gehouden is, zodat deze hoger beroepsgrond reeds om die reden niet kan slagen.

Tot slot wordt stilgestaan bij de verschillende milieuaspecten waar appellanten in hun hoger beroep nader op zijn ingegaan. In algemene zin zij voor de weerlegging voor deze hoger beroepsgronden verwezen naar de door cliënten overgelegde reacties d.d. 31 december 2013 respectievelijk 9 januari 2014, waarin uitvoerig is ingegaan op het rapport van Cauberg-Huygen.

Luchtkwaliteit

Appellanten stellen dat de conclusies van Cauberg-Huygen terzake de luchtkwaliteit te snel zijn gepasseerd door de rechtbank. Voorts stellen appellanten dat vergunninghouders geen bewijs hebben aangevoerd door bijvoorbeeld het alsnog overleggen van correcte berekeningen.

Gelijk de rechtbank ten aanzien van dit onderdeel van het rapport van Cauberg-Huygen heeft overwogen, kan met deze stelling in het rapport niet worden gezegd dat dit ook heeft geleid tot een onjuiste conclusie (ro. 42). Daarbij heeft de rechtbank – naar het oordeel van cliënten, terecht – mede in acht genomen dat conform het in het rapport van Cauberg-Huygen gestelde, alsnog berekeningen conform de meest recente inzichten zijn uitgevoerd, en dat deze berekeningen niet hebben geleid tot een andere conclusie. Voor een nadere motivering zij verwezen naar de ten behoeve van cliënten ingediende reacties op het rapport van Cauberg-Huygen.

Geluid

Appellanten vrezen voor meer geluidhinder, nu de maximale planologische invulling in het projectbesluit niet inzichtelijk is gemaakt. Voorts dient de geluidbelasting te worden beoordeeld volgens de systematiek van de VNG brochure 'Bedrijven en milieuzoening', aldus appellanten.

Ten aanzien van de stelling dat de maximale planologische invulling in het projectbesluit niet inzichtelijk is gemaakt, zij het volgende opgemerkt. Met deze stelling gaan appellanten er – ook in het rapport van Cauberg-Huygen – aan voorbij dat de jurisprudentie met betrekking tot de maximale planologische mogelijkheden en de representatieve invulling daarvan ziet op bestemmingsplannen. In casu zijn evenwel geen bestemmingsplannen aan de orde, doch projectbesluiten. Deze projectbesluiten staan enkel de projecten toe zoals deze zijn opgenomen in de desbetreffende besluiten en de onderliggende ruimtelijke onderbouwing; niet meer en niet minder. De projectbesluiten zijn daarmee volledig afgekaderd: deze besluiten geven zelf reeds de maximale planologische invulling. Wanneer de ondernemers hun bedrijven wensen uit te breiden – waarbij zij opgemerkt dat een (verdere) uitbreiding thans niet wordt voorzien – dient daarvoor opnieuw een planologische procedure, met bijbehorende beoordeling

en besluitvorming, doorlopen te worden. Bovendien zij opgemerkt dat al zou worden aangesloten bij de jurisprudentie met betrekking tot de representatieve invulling van de maximale planologische mogelijkheden, dan de jurisprudentie met betrekking tot de één-op-één inpassing van belang is.⁷ Uit deze jurisprudentie volgt dat wanneer sprake is van een zogenoemde één-op-één inpassing de gevolgen voor het milieu van het project en het plan (in casu: projectbesluit) identiek zijn en in de verrichte beoordelingen zijn onderzocht.⁸ Alsdan hoeft in onderhavig kader niet (opnieuw) eenzelfde beoordeling uitgevoerd te worden. Het betoog van appellanten faalt dan ook.

Voor wat betreft de hoger beroepsgrond met betrekking tot de VNG-brochure zij opgemerkt dat er géén verplichting geldt tot het hanteren van deze brochure. Cliënten verwijzen in dat verband onder meer naar de uitspraken van Uw Afdeling van 24 oktober 2012 (201107891) en 16 oktober 2013 (201301711). Van belang is dat er, anders dan in de uitspraken waar appellanten naar hebben verwezen, getoetst is aan meer specifieke beoordelingsmethodieken die specifiek gelden voor veehouderijen en de BEC. De VNG-brochure kent een veel globalere en grove toets die geen recht doet aan de meest actuele milieuhygiënische en wetenschappelijke inzichten met betrekking tot veehouderijen en inrichtingen gelijk de BEC. Door te toetsen aan deze al dan niet wettelijk voorgeschreven concretere rekenmethodes, vindt er een veel meer verantwoorde toetst met betrekking tot het woon- en leefklimaat plaats.

In aanvulling daarop zij erop gewezen dat wanneer de VNG-brochure wordt toegepast, ingeval van een gemengd gebied de in de VNG-brochure genoemde richtafstanden gehalveerd mogen worden. In casu is sprake van een gemengd gebied, zijnde een gebied met een matige tot sterke functiemenging. Ook gebieden die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen, behoren tot het omgevingstype gemengd gebied, aangezien daar de verhoogde milieubelasting voor geluid de toepassing van kleinere richtafstanden rechtvaardigt. Nu de bedrijven in de directe nabijheid van de rijksweg A73 zijn gelegen, in de omgeving woningen en diverse bedrijven zijn gelegen en overige activiteiten plaatsvinden, heeft de rechtbank op juiste gronden overwogen dat sprake is van een gemengd gebied (ro. 46-47).

Ten aanzien van de bedrijven van Kuijpers en BEC wordt voldaan aan de richtafstanden geldend voor een gebiedstype gemengd gebied. Dit is door appellanten ook niet betwist. Ten aanzien van het bedrijf van Heideveld geldt een richtafstand van 30 meter voor geluid, terwijl de kortste afstand van de dichtstbijzijnde woning tot aan de perceelgrens van de uit te breiden inrichting 24 meter bedraagt. Nu de afstand van de woning tot aan de daadwerkelijke activiteiten zoals mogelijk gemaakt middels het projectbesluit 95 meter bedraagt, heeft het college, op basis van de uitgevoerde onderzoeken, op juiste gronden overwogen dat sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Het hoger beroep van appellanten faalt dan ook.

Geur

Appellanten stellen dat geen toetsing heeft plaatsgevonden van de afzonderlijke activiteiten, maar dat alleen de gecumuleerde geurbelasting inzichtelijk is gemaakt en getoetst. Vergunninghouders hebben ter zitting "ongefundeerd" gesteld dat nadien

⁷ Zie bijv. ABRS 11 september 2013, 2012211339, ABRS 13 december 2011, zaak nr. 201109585 en 29 december 2010, 200904433.

⁸ Met de verrichte beoordelingen wordt in het bijzonder bedoeld op de MER alsmede de (eerder verleende) milieuvergunningen. In aanvulling daarop wordt gewezen op de aanvulling van de vergunningaanvraag + (ontwerp)vergunning van Heideveld en op de nieuwe vergunningaanvraag van Kuijpers en BEC.

alsnog op individueel niveau is gekeken en dat zowel individueel als gecumuleerd aan de gestelde normen wordt voldaan, aldus appellanten.

In reactie daarop zij in de eerste plaats opgemerkt dat appellanten ook hier wederom ten onrechte stellen dat sprake is van een ongefundeerde stelling van cliënten. Cliënten zijn in hun respectievelijke reacties op het rapport van Caubergh-Huygen namelijk uitvoerig op het gestelde in dit rapport ingegaan. Daarbij zijn ook de nodige gegevens overgelegd. Daaruit volgt ook dat wel degelijk zowel de individuele als de gecumuleerde geurbelasting inzichtelijk is gemaakt en getoetst. Verwezen zij naar het geurrapport dat is opgesteld ten behoeve van Kuijpers en de BEC (**productie 5**). Het geurrapport dat is opgesteld ten behoeve van Heideveld maakt onderdeel uit van de stukken van de beroepsprocedure tegen de milieuvergunning van Heideveld, zoals deze bij Uw Afdeling aanhangig is onder 201402062). Uit deze rapporten volgt dat zowel individueel als gecumuleerd aan de geldende geurnormen wordt voldaan.

In aanvulling daarop zij ook nog gewezen op de uitspraak van de rechtbank, waarin onder meer is overwogen dat naar het oordeel van de rechtbank niet kan worden gezegd dat niet wordt voldaan aan de normen zoals die zijn gesteld in de bijzondere wet- en regelgeving (ro. 49). Ook het rapport van Cauberg-Huygen geeft geen aanleiding tot het oordeel dat niet zou zijn voldaan aan deze normen. Daarbij heeft de rechtbank tevens in acht genomen dat van de zijde van cliënten – gemotiveerd – is aangegeven dat alsnog op individueel niveau is gekeken en dat zowel individueel als gecumuleerd aan de gestelde normen wordt voldaan. De rechtbank heeft dan ook – naar het oordeel van cliënten op juiste gronden, terecht – geen aanleiding gezien voor het oordeel dat ten aanzien van het aspect geur zodanige twijfel wordt gewekt dat de beoordeling van dit aspect in het milieuspoor voor onjuist zou moeten worden gehouden zodat hier bij de planologische afweging niet vanuit zou mogen worden gegaan. Met hetgeen in de ruimtelijke onderbouwing is gesteld, heeft het college gemotiveerd dat sprake is van een goed woon- en leefklimaat.

10. Milieueffectrapportage

Beroepsgrond

De projectbesluiten zoals deze aan de orde zijn, kwalificeren als een plan zoals bedoeld in artikel 2 van de SMB-richtlijn. De projectbesluiten vormen bovendien het kader voor de toekenning van bouwvergunningen eerste fase als uitvoeringsbesluiten, welke betrekking hebben op in bijlage II bij Richtlijn 92/43/EEG genoemde projecten, te weten landbouw en energiebedrijven. Het college had daarom een milieubeoordeling dienen uit te voeren als bedoeld in artikel 3 van de SMB-richtlijn. Dat ten behoeve van de (eerder) verleende milieuvergunningen een MER is opgesteld, maakt dat niet anders. Nu vaststaat dat een MER is gemaakt ten behoeve van de (eerder) verleende milieuvergunningen en aangezien eveneens vaststaat dat een milieubeoordeling als bedoeld in de SMB-richtlijn dient te worden gemaakt, dient het bepaalde in artikel 14.5 Wm aldus te worden geïnterpreteerd dat het college en GS ten behoeve van de uitvoeringsbesluiten die zij ten behoeve van het NGB hebben verleend, één milieueffectrapport dienden te maken.

Reactie

Appellanten stellen, samengevat weergegeven, dat het college een milieubeoordeling had moeten uitvoeren als bedoeld in artikel 3 van de SMB-richtlijn. Dit artikel is in de Wet milieubeheer en het Besluit milieueffectrapportage geïmplementeerd. Door appellanten wordt dit ook niet betwist. Artikel 3 van de SMB-richtlijn behelst, kort gezegd, de plicht tot het opstellen van een plan-MER in de aldaar genoemde gevallen. In hun beroep hebben appellanten ook reeds gesteld dat het college een plan-MER had moeten opstellen. De rechtbank is hier in haar uitspraak ook op ingegaan (ro. 37). Appellanten laten na (expliciet) te motiveren waarom het oordeel van de rechtbank op dit punt onjuist is. Thans voeren appellanten als nieuwe grond aan dat er gelet op artikel 14.5 van de Wet milieubeheer (hierna: Wm) ten behoeve van de uitvoeringsbesluiten één milieueffectrapport had moeten worden opgesteld.

Het betoog van appellanten kan niet gevolgd worden. Immers is niet in geschil dat er voor het NGB in totaal één MER is uitgevoerd. Dit MER zat ook als bijlage bij de aanvragen, vormt onderdeel van de besluitvorming en is ook als zodanig ter inzage gelegd. Het MER vormt daarmee een wezenlijk onderdeel van de ingediende aanvragen en de besluitvorming. Het MER is daarmee in zoverre niet enkel een achtergronddocument, doch een wezenlijk stuk in de besluitvormingsprocedure.

Niet valt in te zien en zeker niet zonder een nadere toelichting of motivering van de zijde van appellanten wat een specifieke MER, daargelaten wat appellanten daarmee in concreto bedoelen, aan toegevoegde waarde zou hebben. In dit verband zij onder meer verwezen naar de uitspraak van Uw Afdeling van 13 december 2011⁹, waarin sprake was van een zogenaamde één-op-één inpassing. Ook in casu is zonder meer sprake van een één-op-één inpassing en kan een MER in het kader van kolom drie in één van de categorieën D van de bijlage bij het Besluit MER niets toevoegen aan een beoordeling die in het kader van een milieuvergunning, kolom 4, reeds heeft plaatsgevonden en bovendien thans voorligt. Gelet op deze één-op-één inpassing geldt dan ook geen (nadere) MER-plicht.

⁹ ABRS 13 december 2011, zaak nr. 201109585, ro. 2.4.3. Zie ook ABRS 1 mei 2013, 201202866 en ABRS29 december 2010, 200904433.

Bovendien valt, zoals gezegd, niet in te zien wat een nadere MER aan toegevoegde waarde zou hebben. Het opgestelde MER beantwoordt namelijk reeds zonder meer aan de daaraan te stellen eisen, of het nu om een project-MER danwel een plan-MER gaat. Dit is door appellanten ook niet betwist. Geenszins hebben zij gemotiveerd dat het MER niet zou voldoen aan de daaraan gestelde eisen in de Wet milieubeheer, danwel, zo appellanten willen, aan de daaraan gestelde eisen in de SMB-richtlijn. Voor een nadere motivering dat het MER ook voldoet aan de daaraan te stellen eisen voor zover het om een plan-MER gaat, zij in het bijzonder gewezen op de volgende onderdelen uit het MER:

- paragraaf 3.2: hierin is onder meer ingegaan op de Nota Ruimte en de Wet ruimtelijke ordening;
- paragraaf 3.3 en 3.4: hierin is ingegaan op het relevant provinciaal en gemeentelijk beleid;
- paragraaf 5.1: inleiding op de locatiekeuze en de alternatieven om te komen tot een voorkeursalternatief
- paragraaf 5.2: hierin is uitvoerig beschreven hoe tot de locatiekeuze is gekomen;
- paragraaf 5.3: hierin is uitvoerig beschreven welke alternatieven zijn beschouwd om te komen tot een voorkeursalternatief (zie hoofdstuk 6 en 7).

Daarmee voldoet het MER, zoals gezegd, aan de daaraan te stellen eisen, of het nu om een project-MER danwel een plan-MER gaat. Appellanten hebben dit ook niet betwist; zij hebben ook niet gemotiveerd dat en waarom het opgestelde MER terzake ontoereikend danwel onjuist zou zijn.

In aanvulling daarop zij nog het volgende opgemerkt. Aan de aan de orde zijnde project-besluiten ligt, vanzelfsprekend, een ruimtelijke onderbouwing ten grondslag. Deze ruimtelijke onderbouwing en de daarbij behorende stukken maken onderdeel uit van de besluiten. In de ruimtelijke onderbouwing is ook ingegaan op het besluit-MER respectievelijk het plan-MER (zie paragraaf 4.2). Verwezen is ook naar het MER dat, zoals gezegd, ook onderdeel vormt van de besluitvorming. Zoals in het voorgaande is toegelicht, is in het MER ook uitvoerig ingegaan op de ruimtelijke implicaties die met het project samenhangen, alsmede op de locatiekeuze en alternatieven en de voor de gemaakte ruimtelijke keuzes relevante beleidsdocumenten. Daarmee voldoet het MER aldus aan de daaraan te stellen eisen (zowel project-MER als plan-MER). Gelet op het voorgaande kan niet anders dan worden geconcludeerd dat het hoger beroep van appellanten faalt.

11. Watertoets

Beroepsgrond

Naar het oordeel van de rechtbank wordt het NGB (mede) op basis van het wateradvies van het Waterschap Peel en Maasvallei toelaatbaar geacht. Volgens de rechtbank is van een onzekere situatie geen sprake. De rechtbank gaat daarmee echter voorbij aan het feit dat er geen overleg heeft plaatsgevonden met Rijkswaterstaat, aldus appellanten. Dit terwijl het waterschap heeft aangegeven dat Rijkswaterstaat advies dient uit te brengen. Daarnaast hebben appellanten er bezwaar tegen dat naleving van de gewenste maatregelen terzake het aspect water wordt gegarandeerd in garantieovereenkomsten, aangezien derden daarbij geen partij zijn. Deze maatregelen dienen te worden opgenomen in publiekrechtelijke besluitvorming.

Reactie

Met betrekking tot de stelling van appellanten dat de rechtbank voorbij is gegaan aan het feit dat geen overleg heeft plaatsgevonden met Rijkswaterstaat, zij opgemerkt dat het college uitvoerig overleg heeft gevoerd met het waterschap. Het is het Waterschap dat geheel zelfstandig, gelet op haar relatie als waterbeheerder met Rijkswaterstaat, de aanvraag heeft doorgeleid voor advies aan Rijkswaterstaat. Dit betreft echter een interne relatie/aangelegenheid tussen het Waterschap en Rijkswaterstaat. Dit kan niet in de weg staan aan vergunningverlening. Appellanten hebben ook niet aangegeven waarom dit advies van Rijkswaterstaat zo cruciaal zou zijn. In dit verband dient er op gewezen te worden dat het slechts gaat om een bermsloot langs een rijkssnelweg met vrijwel geen relevante betekenis voor de projecten in kwestie. In dit verband zij opgemerkt dat, waarover hierna meer, er geen sprake zou zijn van rechtens relevante afspoeling van hemelwater of afvalwater naar de bewuste bermsloot dan wel ander oppervlaktewater. Bovendien hebben appellanten ook geenszins gemotiveerd waarom zij in hun belangen zouden zijn geschaad.

In dit verband zij verwezen naar het landschap-, water- en natuurontwikkelingsplan, ten behoeve van bouwkavel op maat plus (BOM+), meer in het bijzonder de pagina's 5, 6 en 10. Tussen de nieuwe bebouwing en verharding worden omvangrijke buffers aangelegd met voldoende infiltratiecapaciteit. Indien en voor zover er na deze infiltratie nog sprake zal zijn van een (geringe) hoeveelheid hemelwater die af zal vloeien naar de bermsloot, zal dat daar ook goeddeels infiltreren. Rijkswaterstaat heeft terzake een opmerking gemaakt, doch heeft zich vervolgens bij het definitieve besluit neergelegd. In zoverre heeft er, anders dan appellanten stellen, dus wél overleg plaatsgevonden met Rijkswaterstaat. Daarnaast zij opgemerkt dat, zoals in het landschapsplan is uiteengezet, de uitstroomvoorziening op de bermsloot loost op een wijze die aansluit bij de watertoets van het Waterschap.

In aanvulling daarop zij er expliciet op gewezen dat in de nieuwe vergunningaanvraag voor Kuijpers en BEC sprake is van een aanzienlijke vermindering van het lozingsdebiet van afvalwater op het riool, doordat al het water uit de RO installatie en de AWZI wordt hergebruikt binnen de inrichting. Terwijl aanvankelijk sprake was van een lozingsdebiet van 138.000 m³/jaar, is in de nieuwe vergunningaanvraag slechts sprake van een lozingsdebiet van 2.000 m³/jaar, hetgeen gelijk staat aan slechts circa zes huishoudens. Er zal géén lozing meer plaatsvinden op de bermsloot bij de A73.

Voorts is van belang dat appellanten met hun beroepsgrond miskennen dat de door het college genoemde maatregelen geenszins noodzakelijk zijn om tot vergunningver-

lening te komen. Het gaat om bepaalde maatregelen die wellicht in het kader van het project aanbevelingswaardig zouden zijn, doch daarmee staat geenszins vast dat deze in de weg staan aan vergunningverlening. Zo *kán* voor de voorzuivering van afstromend weg-/perceelwater een bodempassage worden toegepast. Dit is hooguit niet meer dan een extra voorzorg, die geen absolute voorwaarde is om het project te kunnen vergunnen. Dat geldt ook met betrekking tot het wegstromen van afvalwater in de bodem of grondwater. Met betrekking tot het lozen geldt vanzelfsprekend de Waterwet, meer in het bijzonder artikel 6.2, als autonome sectorale wet. Het College van B&W heeft terzake zelfs niet de bevoegdheid om maatregelen op te nemen. Voor wat betreft de riolering geldt eveneens dat hiervoor een eigen, separaat kader voor geschapen is, meer in het bijzonder hoofdstuk 10 Wet milieubeheer. Terzake zal met betrekking tot de capaciteit van het riool vanzelfsprekend separaat overleg gevoerd worden. Daarmee is echter niet gezegd dat het initiatief leidt tot aantasting van het grondwater of de bodem. Dit geldt eveneens met betrekking tot het bouwpeil. Het College van B&W "adviseert slechts" om een verkennend bodemkundig hydrologisch veldonderzoek uit te voeren. Het is in het kader van het bouwproces aan cliënten om dit vervolgens te doen, teneinde gedurende en na de bouw niet op praktische problemen te stuiten. Cliënten zullen dit overigens ook doen, doch niet valt in te zien dat dit een struikelblok vormt voor vergunningverlening. Tenslotte geldt met betrekking tot de bebouwingsvrije zone van 5,0 meter aan weerszijden van primaire waterlopen dat, daargelaten dat vanzelfsprekend het Waterschap terzake bevoegd is, bebouwing binnen deze strook niet is aangevraagd noch is vergund. Ook om die reden vormt dit geen beoordelings-, laat staan een weigeringsgrond voor de vergunning.

In aanvulling daarop wordt nog opgemerkt dat in de nieuw aangevraagde omgevingsvergunning milieu sprake zal zijn van een aanzienlijke vermindering van het lozingsdebiet van afvalwater op het riool door Kuijpers en BEC, doordat als het water uit de RO installatie en de AWZI wordt hergebruikt binnen de inrichting.

Het bovenstaande in acht nemende valt niet in te zien waarom de maatregelen terzake het aspect water geborgd zouden moeten worden in de thans aan de orde zijnde besluiten. Zoals gezegd, geldt daarvoor de Waterwet als sectorale wet, en ook overigens komt dit aspect nader aan de orde in de milieuvergunningen (c.q. omgevingsvergunning milieu) voor de inrichtingen. Daarbij zij ook gewezen op de overweging van rechtbank Limburg (ro. 54):

"De rechtbank overweegt dat in de waterparagraaf van de ruimtelijke onderbouwing is opgenomen dat overleg is gevoerd met het Waterschap Peel en Maasvallei om de uitgangspunten, kansen en knelpunten voor de watertoets te bepalen. Het wateradvies van het Waterschap van 27 september 2010 dat hieruit is voortgekomen en waarnaar in de ruimtelijke onderbouwing wordt verwezen, is als bijlage bij de ruimtelijke onderbouwing gevoegd. Het initiatief wordt (mede) op basis van het wateradvies toelaatbaar geacht. Van een onzekere situatie, zoals door eisers is gesteld, is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake. Immers volgens artikel 1 van de door verweerder met derdepartijen gesloten Garantieovereenkomsten, verplichten derdepartijen zich tot realisering en instandhouding van een tegenprestatie, welke tegenprestatie, in de vorm van de in november 2009 opgestelde groenschets en het (voorwaardelijk) positieve wateradvies van het Waterschap Peel en Maasvallei, aan de overeenkomst is gehecht en daar deel van uitmaakt. In het landschappelijk inpassingsplan is expliciet opgenomen dat geen afwatering zal plaatsvinden op de bermsloot van de A73."

Tenslotte wordt een opmerking gemaakt, zulks in het verlengde van de reactie van het Waterschap, met betrekking tot percolaatwater en perssappen van voederkuilen. Het is evident dat het hier gaat om een standaard opmerking van het Waterschap gericht op agrarische bedrijven. Immers, voor de bedrijven in kwestie worden in het geheel geen voederkuilen aangevraagd, evenmin zijn die vergund. Voederkuilen zijn met name aan de orde bij rundveehouderijen, doch niet voor intensieve veehouderijen en zeker niet voor de bedrijven zoals die in casu zijn aangevraagd en vergund. Deze problematiek speelt in kwestie derhalve niet, reden waarom het college dit terecht onbesproken heeft kunnen en zelfs *moeten* laten.

12. Archeologie

Beroepsgrond

De rechtbank overweegt terzake het aspect archeologie dat in de ruimtelijke onderbouwing is opgenomen dat een inventariserend veldonderzoek nog dient plaats te vinden teneinde kansrijke en kansarme zones aan te wijzen en dat naar gelang de uitkomsten daarvan maatregelen dienen te worden genomen. Appellanten stellen dat de naleving van de te nemen maatregelen op geen enkele wijze (publiekrechtelijk) wordt gegarandeerd; dat is naar hun oordeel wel aangewezen. Tot slot voeren appellanten aan dat de brief van de senior-archeoloog aangeeft dat het archeologisch onderzoek onzorgvuldig en onjuist is.

Reactie

Met betrekking tot de archeologie is in de eerste plaats van belang dat de verwachtingswaarde, of deze nou hoog, middel of laag is, niet meer of minder is dan dat: *zij spreekt slechts een zekere verwachting uit*. Deze verwachtingswaarde zelf is niet gebaseerd op een veldonderzoek ter plaatse, doch op een papieren beoordeling van historische data die geen betrekking hebben op de percelen in kwestie, doch van een veel groter gebied. Deze verwachting is uiteindelijk met het inventariserend veld- en booronderzoek van september 2011 niet uitgekomen. Dat een bepaalde verwachting van appellanten niet is uitgekomen, maakt echter niet dat er sprake is van ondeugdelijk of onzorgvuldig archeologisch onderzoek. Het is inherent aan een zekere verwachting dat deze op basis van concreet veldonderzoek niet de waarheid wordt.

Verder delen cliënten de kritiek van appellanten van het uitgevoerde onderzoek geenszins. Met betrekking tot de opmerkingen van de heer Van Heringen moge het navolgende dienen. Van belang is dat uiteindelijk ook Van Heringen de in het rapport opgenomen conclusie deelt. Naar het oordeel van cliënten is daarmee iedere verdere discussie theoretisch van aard en ontoereikend om te komen tot een gegrondverklaring van het beroep.

In aanvulling daarop zij gewezen op de uitspraak van de rechtbank, waarin met betrekking tot het aspect archeologie wordt overwogen dat in het definitieve rapport van het archeologisch onderzoek, dat is getoetst door een senior-archeoloog, is aangegeven dat het plangebied kan worden vrijgegeven, omdat sprake is van een sterk en verstoord gebied (ro. 55). De rechtbank volgt het betoog van appellanten dat het onderzoek onzorgvuldig en onjuist zou zijn niet, aangezien in de brief van een senior-archeoloog van Vestigia BV uiteindelijk wordt bevestigd dat het sterk verstoorde gebieden betreft en dat beide locaties kunnen worden vrijgegeven.

Tot slot zij opgemerkt dat niet gevolgd kan worden welke maatregelen nog getroffen zouden moeten worden en waarom de naleving hiervan dan (publiekrechtelijk) gegarandeerd moet worden (quod non). Het inventariserend veldonderzoek – waarvan in de ruimtelijke onderbouwing wordt opgemerkt dat dit nog dient plaats te vinden – zij opgemerkt dat dit onderzoek reeds heeft plaatsgevonden (hetgeen ook reeds uit het bovenstaande en de verschillende processtukken volgt).

13. Verkeer

Beroepsgrond

De verkeersveiligheid vormt een belemmering voor de vaststelling van de projectbesluiten. Appellanten stellen dat de rechtbank "wederom een ongefundeerde stelling van het college klakkeloos heeft overgenomen". Binnen dat kader wijzen appellanten er nogmaals op dat er geen bewijs is dat de bewuste verkeerstelling uit 2011 heeft plaatsgevonden. En indien deze telling heeft plaatsgevonden, heeft het college op geen enkele wijze aangetoond dat er daadwerkelijk sprake is geweest van een omleidingsroute ten tijde van de telling in 2008, reden waarom deze verkeerstelling hoger uit zou zijn gevallen. Voorts is het onlogisch om het verkeersadvies van Kragten als bijlage bij de ruimtelijke onderbouwing te voegen indien het in zijn geheel niet is gevolgd, aldus appellanten.

Reactie

In de eerste plaat zij opgemerkt dat appellanten ook hier weer stellen dat de rechtbank een ongefundeerde stelling van het college zou hebben overgenomen. Niets is echter minder waar. Het college is immers, in het bijzonder nog in zijn pleitnota ten behoeve van de zitting bij de rechtbank op 21 januari 2014, uitvoerig op het aspect verkeer ingegaan. Appellanten hebben geenszins gemotiveerd, laat staan aannemelijk gemaakt, waarom het door het college gestelde, evenals het door cliënten gestelde, onjuist zou zijn. Reeds om die reden faalt het betoog van appellanten.¹⁰

In de tweede plaats is van belang, zoals cliënten ook reeds eerder in onderhavige procedure hebben aangevoerd, dat, zoals ook uit het door appellanten bestreden besluit volgt, de verkeersbelasting zoals die in 2008 is gemeten, hoger was dan de representatieve situatie. Dit was het gevolg van de verkeersomleiding, hetgeen is bevestigd bij de verkeerstellingen uit 2011. Gelet op de omstandigheid dat later is gebleken dat de verkeersintensiteit lager is dan in eerste instantie werd aangenomen, heeft het college tot het treffen van andere maatregelen gekozen, waarmee een hogere kwaliteit en verkeersveiligheid in het LOG Witveldweg worden bereikt. Gelet daarop valt niet in te zien, nu men heeft ingezien dat de cijfers niet representatief waren en men zich dit ook bij de besluitvorming gerealiseerd heeft en daarnaar gehandeld heeft, dat sprake zou zijn van een onvergunbaar initiatief.

In aanvulling daarop zij nog het volgende opgemerkt. De meeste wegen in het buitengebied van de gemeente Horst aan de Maas, waaronder de Witveldweg en omgeving, zijn erftoegangswegen met een maximumsnelheid van 60 km/uur. Op dit moment is de maximumsnelheid ter plaatse nog 80 km/uur. In 2014 zullen de Witveldweg en omgeving echter worden ingericht als 60 km/uur zone. Zoals ook het college reeds in zijn pleitnota ten behoeve van de zitting bij de rechtbank heeft aangegeven, zijn volgens het Gemeentelijk Verkeers- en Vervoersplan (vastgesteld door de gemeenteraad op 9 april 2013) op erftoegangswegen buiten de bebouwde kom intensiteiten tot 5.000 motorvoertuigen per etmaal aanvaardbaar.

Uit de in oktober 2008 uitgevoerde verkeersmetingen is gebleken dat er per werkdag 2.351 motorvoertuigen over de Witveldweg rijden. De verkeersintensiteit op de Laagheide en de Losbaan liggen beduidend lager. In april 2011 zijn wederom verkeersmetingen uitgevoerd. Hieruit volgt dat de verkeersintensiteiten (ook) op de Witveldweg

¹⁰ Vgl. ABRS 23 oktober 2013, zaaknr. 201211180, ABRS 19 juni 2013, zaaknr. 201201163 en ABRS 26 februari 2014, zaaknr. 201307527.

beduidend lager liggen dan eerder was gebleken, te weten 'slechts' 1.368 motorvoertuigen per werkdag. Nu de verkeersmetingen uit 2011 een aanzienlijk lagere uitkomst gaven dan de verkeersmetingen uit 2008, is van de zijde van de gemeente nagegaan hoe dit te verklaren is. Reden bleek te zijn dat ten tijde van de verkeersmetingen in oktober 2008 sprake was van een omleidingsroute in verband met de aanleg van een rotonde op de Horsterweg-Aartserfweg, tengevolge waarvan meer verkeer over de Witveldweg reed.

Nu de verkeersintensiteit in werkelijkheid beduidend lager bleek te liggen dan eerder was gemeten, en 'slechts' 1.368 motorvoertuigen per werkdag over de Witveldweg rijden, kan worden geconcludeerd dat de wegenstructuur ter plaatse ruim voldoende capaciteit heeft om de toename van het aantal verkeersbewegingen op te kunnen vangen.

Met betrekking tot de rijbaanbreedte op de Witveldweg wordt opgemerkt dat de huidige breedte, welke verschilt van 4,5 tot 4,8 meter, wordt gehandhaafd. Het college heeft in zijn besluit van 6 maart 2012 gekozen om de huidige rijbaanbreedte te handhaven. Daarbij is mede in acht genomen dat voor bijna elke woning een molgaat van ongeveer 0,5 meter ligt. In het advies van Kragten werd een rijbaanbreedte van 6,0 meter geadviseerd, maar dat advies was gebaseerd op de verkeersmetingen uit 2008, welke hoger bleken te zijn dan de feitelijke verkeersbelasting. Nu de huidige verkeersbelasting aanzienlijk lager blijkt te liggen dan in het advies van Kragten werd verondersteld, hetgeen volgt uit de verkeersmetingen uit april 2011, is geen verbreding van de Witveldweg noodzakelijk. Daarbij heeft het college eveneens in acht genomen dat nu de verkeersbelasting aanzienlijk lager blijkt te zijn dan in het advies van Kragten werd verondersteld, ook aanzienlijk minder passeersituaties zullen voorkomen. Wel zal langs de Witveldweg een passeerhaven worden gerealiseerd, om passeersituaties met landbouw- of vrachtverkeer beter mogelijk te maken. Voorts zij opgemerkt dat, zoals ook het college reeds ter zitting bij de rechtbank heeft aangevoerd, een verbreding van de Witveldweg ongewenst verkeersgedrag tot gevolg zal hebben, waarbij met name wordt bedoeld op harder rijden. In verband met het gebruik van de Witveldweg door groot en zwaar landbouw- en vrachtverkeer worden namelijk geen snelheidsremmende maatregelen (bijv. verkeersdrempels) genomen.

In aanvulling op bovenstaande punten heeft het college bij zijn besluit om de huidige rijbaanbreedte van de Witveldweg te handhaven nog een aantal andere punten meegenomen. Daarvoor wordt integraal verwezen naar hetgeen hieromtrent is vermeld in de pleitnota van het college voor de zitting bij de rechtbank:

"Passeermomenten van vrachtwagens

Uit 'afbeelding 5: ontsluiting bedrijven' uit het rapport van Kragten blijkt dat niet alle bedrijven de volledige Witveldweg gebruiken voor de verkeersafwikkeling. Een aantal bedrijven (Coenders, Hendriks, Klopman) maakt van de Witveldweg gebruik tot Laagheide. Op de Witveldweg tussen Dijkerheideweg en Laagheide is de passeerkans het grootst. Een gedeelte van dit tracé is 6 meter breed, waardoor twee vrachtwagens elkaar gemakkelijk kunnen passeren. Overigens kunnen vrachtwagens elkaar in de huidige situatie ook al passeren bij een wegbreedte van 4,50 meter indien de bermen gebruikt worden.

School-thuisroute

De primaire veilige school-thuisroute Grubbenvorst – Horst loopt vanaf de Californischeweg naar de Horsterweg en verder richting de scholen in Horst. Op die route hebben fietsers de beschikking over een vrij liggend fietspad over de ge-

hele lengte. Fietsers maken zelf de keuze om eventueel gebruik te maken van de Witveldweg. Op deze route zal ook deels een vrij liggend fietspad worden aangelegd vanaf de aansluiting van het NGB tot de Dijkerheideweg. Hierdoor worden fietsers en overig gemotoriseerd verkeer gescheiden afgewikkeld.

Recreatief fietsroutenetwerk

Met recreatief fietsroutenetwerk wordt de landelijk erkende knooppuntenroute bedoeld. De knooppuntenroute gaat over de Losbaan via Laagheide naar de Dijkerheideweg. De intensiteiten op de Losbaan en Laagheide zijn dusdanig laag dat fietsverkeer en gemotoriseerd verkeer gemengd kunnen worden afgewikkeld. Bovendien zijn de Losbaan en Laagheide in het kader van de ontwikkeling van het LOG Witveldweg verbreed en zijn er passeerhavens aangelegd. Fietsers zullen de Witveldweg moeten oversteken om op het vrij liggend fietspad te komen. Gezien de toekomstige intensiteiten is de oversteekbaarheid goed te noemen. Fietsers komen vervolgens niet meer in conflict, aangezien de knooppuntenroute over de Dijkerheideweg loopt en het overig verkeer recht door via de Meldersloseweg naar de A73 rijdt.”

Nu het college deze punten volledig heeft toegelicht in zijn pleitnota kunnen appellanten niet spreken van een ongefundeerde stelling van het college, welke door de rechtbank is overgenomen. Het college heeft haar standpunt uitvoerig toegelicht. Deze toelichting leidt tot de conclusie dat de verkeersveiligheid voldoende is gewaarborgd, hetgeen ook door de rechtbank is onderkend (ro. 57-58). In hun hoger beroep hebben appellanten hetgeen door het college is aangevoerd, hetgeen door de rechtbank is overgenomen, geenszins (gemotiveerd) betwist. Derhalve geldt ook ten aanzien hiervan dat het beroep reeds faalt vanwege een gebrek aan motivering.¹¹

---

¹¹ Vgl. ABRS 23 oktober 2013, zaaknr. 201211180, ABRS 19 juni 2013, zaaknr. 201201163 en ABRS 26 februari 2014, zaaknr. 201307527.

14. Volksgezondheid

Beroepsgrond

De volksgezondheid is, anders dan de rechtbank heeft overwogen, wel een ruimtelijk relevant belang. De rechtbank is voorbij gegaan aan het feit dat de GGD in het onderzoek aanbeveelt om varkens en pluimvee niet op één bedrijfslocatie te vestigen. Deze aanbeveling wordt niet opgevolgd. Daardoor ontstaat een (groot) risico van besmetting van mensen met influenza via de lucht. Bovendien blijkt uit het GGD onderzoek dat het NGB invloed heeft op de milieugezondheidskwaliteit.

Reactie

De rechtbank heeft met juistheid overwogen dat de bestrijding van besmettelijke dierziekten zijn regeling primair vindt in andere wetgeving (ro. 60). Verwezen zij naar vaste rechtspraak van Uw Afdeling.¹² Verder kunnen aan de milieuvergunning voorschriften worden verbonden die mogelijke nadelige gevolgen voor de volksgezondheid voorkomen dan wel beperken. Er is weliswaar sprake van een mee te wegen belang, doch in algemene zin kan niet de ongenueanceerde stelling betrokken worden dat er gevaar bestaat voor de volksgezondheid als het gaat om intensieve veehouderijen.

Daargelaten dat appellanten in het geheel hun stellingen niet onderbouwen, kan een algemene verwijzing naar GGD-rapportages er niet toe leiden dat vrees voor de volksgezondheid aangenomen zou moeten worden.¹³ Bovendien kan in algemene zin niet gezegd worden dat er enig gevaar bestaat voor de volksgezondheid als het gaat om intensieve veehouderijen. Bij het MER is – mede naar aanleiding van het voorlopig toetsingsadvies van de Commissie voor de m.e.r., zie paragraaf 2.2 van de aanvulling op het MER van 2011 – een beschrijving gegeven van de onderzoeken die tot dan waren afgerond en waaruit kon en kan worden afgeleid dat er geen sprake is van risico voor de volksgezondheid. In juni 2011 verscheen een nieuw onderzoeksrapport, te weten "Mogelijke effecten van intensieve veehouderij op de gezondheid van omwonenden: onderzoek naar potentiële blootstelling en gezondheidsproblemen" van het IRAS, NIVEM en RIVM. Uit dit onderzoek blijkt niet van een duidelijke relatie tussen (verhoogde blootstelling aan) een intensieve veehouderij en de gezondheid van omwonenden. Dit (interim)rapport is overigens ook aan het MER toegevoegd (bijlage 6 bij de aanvulling van februari 2011). Dit is ook de conclusie van de Staatssecretaris over dit rapport (zie de brief van 21 juni 2011, (Kamerstukken II 2010/11, 28 973, nr. 67: "Er zijn geen aanwijzingen gevonden voor een specifiek verband tussen het vóórkomen van bepaalde aandoeningen en de nu bestaande megastallen.").

Op 30 november 2012 is een aanvullend gezondheidsonderzoek verschenen. Dit rapport, "Gezondheidsrisico's rond veehouderijen", bevestigt dat er geen (causaal) verband gevonden kan worden tussen de intensieve veehouderij en de volksgezondheid. Cliënten verwijzen onder meer naar pagina 44 van het rapport:

"Gegeven deze stand van zaken ligt één algemeen kwantitatief beoordelingskader, waarin wordt vastgelegd welke risico's voor omwonenden maximaal toelaatbaar zijn, nog buiten bereik."

¹² ABRS 24 november 2010, zaaknr. 200906074, ABRS 1 december 2010, zaaknr. 200910297, ABRS 9 maart 2011, zaaknr. 201003645, ABRS 15 juni 2011, zaaknr. 200904454, ABRS 28 november 2012, zaaknr. 201106128/1/A4 en ABRS 14 november 2012, zaaknr. 201105329/1/A4.

¹³ Vgl. ABRS 29 juni 2011, zaaknr. 201101604.

Ook elders uit het rapport blijkt dat er geen relatie gevonden kan worden en dat de huidige inzichten daar nog onvoldoende basis voor bieden (oa. p. 39).

Nu er geen wetenschappelijk bewijs is voor een verband tussen (verhoogde blootstelling aan) intensieve veehouderijen en de gezondheid voor omwonenden, faalt het beroep van appellanten.¹⁴ Het ontbreken van wetenschappelijk bewijs voor een dergelijk verband kan, anders dan appellanten veronderstellen, niet tot de conclusie leiden dat aldus niet kan worden uitgesloten dat een dergelijk verband wel zou bestaan. Ook de algemene verwijzing naar de door appellanten aangehaalde rapporten kan er, zoals gezegd, niet toe leiden dat vrees voor de volksgezondheid aangenomen zou moeten worden.¹⁵

Cliënten wijzen er ten overvloede op dat er naar het NGB een gezondheidsonderzoek is verricht. Cliënten verwijzen in dit verband naar het rapport "Gezondheidskundige risicobeoordeling Nieuw Gemengd Bedrijf (NGB) te Horst" van de GGD van april 2012. Uit dit rapport volgt, zie onder meer p. 17, dat het initiatief met betrekking tot biologische agentia geen risico oplevert. Met betrekking tot geur en fijnstof sprake is van een "minimaal extra risico", terwijl bovendien binnen de wettelijke normen (Wet geurhinder en veehouderij, Wet milieubeheer) wordt gebleven en er zelfs sprake is van een afname (de geurbelasting daalt van 141.456,9 naar 97.020 OUE/s). Het is derhalve juist, gelijk appellanten onder verwijzing naar voornoemd GGD-rapport stellen, dat de projecten weliswaar zullen leiden tot een extra belasting van fijn stof op de omliggende woningen. Maar appellanten miskennen dat wordt in onderhavige kwestie wordt voldaan aan het advies van de GGD om de emissie van fijn stof zoveel mogelijk te beperken. Dat wordt binnen de bedrijven gedaan; bovendien wordt onder de geldende grenswaarden gebleven.

In aanvulling op het voorgaande benadrukken cliënten in dit verband dat het hier gaat om een op hun bedrijfsvoering toegesneden, bedrijfsspecifiek onderzoek. Uit dit onderzoek volgt, dat er géén sprake is van risico's voor de volksgezondheid. Dat het onderzoek met name is gericht op de kernen, maakt dit niet anders. Niet valt in te zien, gelet op al het voorgaande en de huidige kennis, dat er voor de bewoners in het buitengebied – waarbij cliënten overigens aantekenen, zie de kanttekeningen over de ontvankelijkheid, dat een groot deel van de appellanten op grote afstand woonachtig is – wél sprake zou zijn van een onaanvaardbaar risico. Appellanten hebben dit geenszins aannemelijk gemaakt, hetgeen op enig moment wel van hen gevergd mag worden.¹⁶

In aanvulling op het voorgaande is het van belang om stil te staan bij de bedrijfsvoering binnen de bedrijven van cliënten. Uit de huidige jurisprudentie volgt namelijk dat dit een mee te wegen aspect betreft.¹⁷ Gelet op de specifieke bedrijfsvoering binnen de aan de orde zijnde bedrijven, hoeft er géén vrees voor gevaar voor de volksgezondheid te bestaan, bijvoorbeeld omdat er binnen hun bedrijven een zéér laag antibioticagebruik plaatsvindt en omdat er gebruik wordt gemaakt van luchtwassers. Bovendien geldt voor Heideveld ook nog dat het bedrijf wordt opgezet als een SPF (Specific Patogene Free-)bedrijf met verhoogde gezondheidsstatus (zie onder andere onder 1.1 sub 5 van de aanvraag). Er is geen enkele reden om aan te nemen dat, alleen

¹⁴ Zie bijv. ABRS 19 juni 2013, 201201163 en ABRS 17 april 2013, 201208357.

¹⁵ Zie bijv. ABRS 29 juni 2011, 201101604.

¹⁶ Vgl. ABRS 16 mei 2012, zaaknr. 201100615.

¹⁷ Zie bijv. ABRS 3 juli 2013, 201202452 en rechtbank Oost-Brabant 31 december 2013, ECLI:NL:RBOBR:2013:7227.

vanwege de schaal, sprake zou zijn van een vergroot risico. Integendeel, veelal is bij grote bedrijven juist sprake van *kleiner* risico op calamiteiten en uitbraken, bijvoorbeeld vanwege de professionelere bedrijfsvoering en ruimere financiële armslag voor preventie en maatregelen (zie onder meer *Het megabedrijf gewogen* van de Raad voor het Landelijk gebied, publicatie RLG 08/03 van maart 2008, p. 12). Het gaat in casu om strikt gesloten bedrijven, die géén externe contacten met andere veehouderijen hebben. Daarbij zij ook opgemerkt dat anders dan appellanten (ver)onderstellen uitdrukkelijk géén sprake is van het vestigen van varkens en pluimvee op één bedrijfslocatie. Beide bedrijven zijn op geruime afstand van elkaar gelegen, waardoor uitdrukkelijk niet van één bedrijfslocatie kan worden gesproken.

Verder wijzen cliënten er op dat er juist binnen hun bedrijven strikte normen gelden en worden nageleefd, die met gezondheid te maken hebben. Cliënten hebben terzake een hierop ingericht bedrijfssysteem en -management ontworpen. Cliënten verwijzen in dit verband naar bijlage 5 bij de aanvulling op het MER van februari 2011 (met name blz. 8-11). Daarin is uiteengezet hoe door middel van concrete maatregelen (zoals een hygiëneprotocol, het principe van 'Closed Herd', gebruik van eigen uitgangsmateriaal en beperking antibioticagebruik) risico's voor de gezondheid geminimaliseerd worden.

Zo ook heeft de rechtbank hiermee rekening gehouden (ro. 60):

"De rechtbank overweegt daarbij dat uit de ruimtelijke onderbouwing blijkt dat verweerder op basis van door de GGD uitgevoerd onderzoek heeft geconcludeerd dat het NGB nagenoeg geen invloed heeft op de milieugezondheidskwaliteit. Daarnaast is in de ruimtelijke onderbouwing beschreven dat naar aanleiding van de maatschappelijke discussie over veehouderijen in een notitie een vergelijking is gemaakt tussen het NGB en de gangbare intensieve veehouderijen, waarbij de voordelen van het NGB zijn beschreven. De in de notitie weergegeven punten zijn genoemd in de ruimtelijke onderbouwing. Naar het oordeel van de rechtbank bestaat vanuit het aspect volksgezondheid geen bezwaar tegen het vaststellen van de projectbesluiten."

Heideveld

In aanvulling op het voorgaande wordt voor wat betreft het bedrijf van Heideveld nog gewezen op het volgende. Gelet op de specifieke bedrijfsvoering van Heideveld hoeft er géén vrees voor gevaar voor de volksgezondheid te bestaan, bijvoorbeeld omdat er binnen het bedrijf een zéér laag antibioticagebruik plaatsvindt en omdat er gebruik wordt gemaakt van luchtwassers. Verder wordt het bedrijf opgezet als een SPF (Specific Patogene Free-)bedrijf met verhoogde gezondheidsstatus, zie oa. onder 1.1 sub 5 van de aanvraag. Het gaat in casu om een strikt gesloten bedrijf, dat géén externe contacten met andere veehouderijen heeft. Verder wijst Heideveld er op dat er juist binnen haar bedrijf strikte normen gelden en worden nageleefd, die met gezondheid te maken hebben. Heideveld heeft terzake een hierop ingericht bedrijfssysteem en -management ontworpen. Heideveld verwijst in dit verband naar p. 8 en 9 van tabblad A bij de aanvraag en in het bijzonder naar bijlage 5 bij de aanvulling op het MER van februari 2011, met name p. 8-11, waarin is uiteengezet hoe door middel van concrete maatregelen (zoals een hygiëneprotocol, het principe van 'Closed Herd', gebruik van eigen uitgangsmateriaal en beperking antibioticagebruik) risico's voor de gezondheid geminimaliseerd worden.

Kuijpers

In aanvulling op het voorgaande wordt voor wat betreft het bedrijf van Kuijpers nog gewezen op het volgende. De Gezondheidsraad overweegt in haar rapport 'Gezondheidsrisico's rond veehouderijen' dat er blijvende aandacht nodig is voor nieuwe vormen van bedrijfsvoering en bedrijfshygiëne. Ook is het belangrijk het antibioticagebruik verder terug te dringen. In het Nieuw Gemengd Bedrijf wordt hieraan uitgebreide en zorgvuldige aandacht besteed. Gewezen wordt op het een op de bedrijfsvoering van Kuijpers (en het NGB) toegesneden bedrijfsspecifiek onderzoek.¹⁸ Uit dit onderzoek volgt dat er géén sprake is van risico's voor de volksgezondheid. Dat binnen de inrichting uitgebreide en zorgvuldige aandacht wordt besteed aan nieuwe vormen van bedrijfsvoering en bedrijfshygiëne, evenals aan het terugdringen van antibioticagebruik, blijkt reeds uit de doelstellingen van de dierhouderijen in het Nieuw Gemengd Bedrijf:

- voedselveiliger product maken;
- voorkomen diertransporten;
- gezondere dieren;
- minder stress bij dieren;
- voorkomen antibioticagebruik;
- minder emissie van stof en stank;
- betere arbeidsomstandigheden.

Met name de emissie van fijnstof en geur zijn bij Kuijpers in vergelijking met de traditionele sector onderscheidend. Zoals onder meer uit de MER blijkt, blijven deze emissies binnen de door de wet gestelde eisen. Door de toepassing van luchtwassers op het nieuwe bedrijf vindt ook een vermindering plaats van de emissie van potentiële ziekteverwekkers. Hiermee is de kans op besmetting van mensen buiten het bedrijf en op verspreiding van zoönosen lager dan in de traditionele houderij.

Een bekend gevaar voor de volksgezondheid in relatie tot de veehouderij is het optreden van resistentie van bacteriën tegen antibiotica als gevolg van het gebruik hiervan in de veehouderij. Veel besproken zijn het voorkomen van MRSA en ESBL. De ketenorganisatie van Kuijpers is erop gericht om het gebruik van antibiotica zo veel mogelijk uit te sluiten. Om te beginnen door geen preventieve antibioticabehandelingen te gebruiken. Doordat Kuijpers alle ketendelen van ouderdieren tot en met de slachterij in eigen hand heeft, is ook alle informatie uit de voorgaande ketendelen bekend. Hierdoor is het mogelijk vroegtijdig te anticiperen op suboptimale omstandigheden. Hierdoor kunnen betere condities worden geschapen met betrekking tot de diergezondheid en de veterinaire begeleiding. Dit levert vitalere dieren en minder ziekteproblemen op.¹⁹

De kuikens worden gehouden in het patiosysteem en worden dus geboren in hun eigen leefomgeving. Hierdoor is de aansluiting van de broederijfase en de houderijfase optimaal. De kuikens kunnen na de geboorte direct beschikken over water en voer en maken daardoor een veel betere start. De antistoffen uit het dooierrest komen daardoor ten goede aan de weerstand en worden niet verbruikt. Hierdoor ontstaat een betere overdracht van de maternale immuniteit van het moederdier via de dooier naar

¹⁸ Rapport 'Volksgezondheid en Nieuw Gemengd Bedrijf' (februari 2011), bijlage 5 bij aanvulling milieueffectrapportage 2010 (februari 2011).

¹⁹ Zie ook WUR-rapport A. Lourens en A. Steentjes, 'Zoötechnische en veterinaire factoren op vermeerderingsniveau: effecten op uitval bij vleeskuikens', report 194; Animal Sciences Group, 2008.

de kuikens. Dit resulteert in sterkere kuikens met een betere weerstand tegen ziekten en in het overbodig maken van veterinaire ingrepen.

Dit heeft tot gevolg dat het gebruik van antibiotica geminimaliseerd kan worden. Kuijpers levert zo een bijdrage aan het voorkomen van resistentievorming bij bacteriën en daarmee een positieve bijdrage aan de volksgezondheid.

Tevens is van belang dat geen transport van dieren plaatsvindt. Met name transport van kuikens tussen de stallen en de slachterij is een belasting voor de dieren. Traditioneel worden de kuikens in containers op vrachtwagens vervoerd, terwijl in containers de condities ideaal zijn voor vermeerdering van het aantal bacteriën. In het korte keten concept is dit transport overbodig. De dieren worden stressvrij op transportbanden naar de slachterij gebracht. Dit geeft minder kans op vermeerdering van ziekteverwekkende bacteriën en daardoor een schoner eindproduct.

De omstandigheden voor de dieren in de korte keten zijn, zoals in feite ook reeds uit het voorgaande blijkt, beter voor het dierenwelzijn.²⁰ De invloed van verminderd welzijn op de gezondheid van de dieren is groot. De kans op ziekteproblemen in de korte keten en de kans op verspreiding van zoönosen is daardoor lager dan in de huidige houderij. Dit is gunstig voor de volksgezondheid.

Binnen de korte keten wordt voorts gewerkt met een NEN-EN-ISO gecertificeerd managementsysteem. Alle procedures zijn nauwkeurig vastgelegd en worden extern geauditeerd. Zo is er ook een specifiek bedrijfgezondheidsplan waarin de veterinaire begeleiding van de dieren is vastgelegd. Deze begeleiding wordt gedaan door een gespecialiseerde dierenartsenpraktijk die wekelijks een dag op het bedrijf aanwezig is.

Voorts is nog van belang dat op het bedrijf van Kuijpers een streng hygiëneprotocol geldt. Dit gaat verder dan de gebruikelijke maatregelen op gangbare bedrijven. De maatregelen worden uitgevoerd volgens de procedures en werkwijzen van het NEN-EN-ISO en HACCP-systeem en worden regelmatig door externe auditeurs gecontroleerd.

---

²⁰ WUR-rapport A. Lourens, 'Transport van vleeskuikens. Welzijnsvoordelen van de Korte Vleeskuikenketen', report 330; Animal Sciences Group, 2010.

15. IPPC-richtlijn

Beroepsgrond

Het college heeft onvoldoende gemotiveerd dat is voldaan aan de IPPC-richtlijn. Daarbij wijzen appellanten er op dat alle andere bedrijfslocaties van Kuijpers niet voldoen aan de IPPC-richtlijn, en dat daarom de vrees bestaat dat het NGB tevens niet zal voldoen aan de IPPC-richtlijn.

Reactie

Anders dan appellanten stellen, voldoen de inrichtingen wel degelijk aan de IPPC-richtlijn. In de eerste plaats is de IPPC-richtlijn vertaald naar nationaal recht, waar uiteraard getoetst moet worden in plaats van aan de IPPC-richtlijn. In de tweede plaats voldoen de bedrijven gewoon, voor zover dat al aan de orde zou zijn, aan de IPPC-richtlijn. Appellanten laten bovendien na hun stelling te onderbouwen. Het beroep van appellanten faalt derhalve reeds vanwege een gebrek aan motivering (zie ook de uitspraak van de rechtbank, ro. 62).²¹ De stelling van appellanten dat de huidige bedrijfslocaties van Kuijpers niet voldoen aan de IPPC-richtlijn is daarbij geenszins relevant. Deze bedrijfslocaties staat hier ook niet ter discussie. Ten overvloede zij opgemerkt dat de bedrijfsvoering op deze locaties, gelet op de gemaakte afspraken, per 1 januari 2015 zal worden beëindigd.

---

²¹ Vgl. ABRS 23 oktober 2013, zaaknr. 201211180, ABRS 19 juni 2013, zaaknr. 201201163 en ABRS 26 februari 2014, zaaknr. 201307527.

16. Uitvoerbaarheid

16.1 Economische uitvoerbaarheid

Beroepsgrond

De economische uitvoerbaarheid van het project is niet gegarandeerd. De rechtbank is voorbijgegaan aan het feit dat de bedrijven die achter het initiatief van het NGB zitten een groot aantal subsidies hebben ontvangen. Van een particulier initiatief dat door de ondernemers wordt gefinancierd kan derhalve niet meer gesproken worden. Daarnaast is van belang dat het haalbaarheidsonderzoek van Claassen, Moolenbeek & Partners nimmer ter inzage is gelegd, zodat appellanten niet hebben kunnen beoordelen of het college zich terecht op dit onderzoek heeft gebaseerd. Voorts heeft de rechtbank miskend dat de enkele stelling dat géén ongeoorloofde staatssteun is verleend, onvoldoende is.

Reactie

Met betrekking tot de economische uitvoerbaarheid wordt in de eerste plaats gesteld dat deze onvoldoende aangetoond zou zijn, nu een haalbaarheidsonderzoek van Claassen, Moolenbeek & Partners niet ter inzage zou zijn gelegd. Het gaat hier echter om een strikt vertrouwelijk rapport dat veel vertrouwelijke bedrijfsinformatie bevat en daarom niet ter inzage is gelegd. Het is wel – derhalve onder embargo – ter kennis gegeven aan de gemeenteraad. Desgewenst wordt dit, onder de geheimhoudingsclausule van artikel 8:29 Awb, alsnog – enkel – aan Uw Afdeling ter hand gesteld. Verder betreft het hier een bovenwettelijke eis van de gemeente, nu er immers een eerdere overeenkomst is gesloten.

De door appellanten genoemde uitspraak doet aan het voorgaande niets af. In de desbetreffende uitspraak kwam de voorzieningenrechter namelijk tot het oordeel dat het college geen onderzoek zou hebben verricht naar de economische uitvoerbaarheid van het bouwplan in kwestie. Dat is in casu echter niet aan de orde. De gemeente heeft immers het haalbaarheidsonderzoek ontvangen en naar aanleiding daarvan tot de conclusie gekomen dat het project economische uitvoerbaar is.

Voorts wordt door appellanten aangegeven dat sprake zou zijn van staatssteun. Op grond van vaste jurisprudentie van Uw Afdeling kan een betoog dat zie op de uitvoerbaarheid van een plan, waaronder ook de economische uitvoerbaarheid is begrepen, slechts tot vernietiging van het besluit leiden indien en voorzover het aangevoerde leidt tot de conclusie dat het bevoegd gezag op voorhand in redelijkheid had moeten inzien dat als gevolg daarvan het plan niet binnen de planperiode kan worden uitgevoerd op een wijze zonder dat ongeoorloofde staatssteun wordt verleend.

Appellanten hebben evenwel geen gronden aangevoerd waaruit zou moeten volgen dat sprake zou zijn van ongeoorloofde staatssteun. Evenmin hebben zij punten aangevoerd waaruit het bevoegd gezag op voorhand in redelijkheid had moeten inzien dat als gevolg daarvan het plan niet zou kunnen worden uitgevoerd op een wijze zonder dat ongeoorloofde staatssteun zou worden verleend (quod non). Enkel hebben appellanten in hun beroepschrift op de pagina's 13, 14 en 15 een groot aantal vragen, gericht aan het college, gesteld. Deze vragen zijn gebaseerd op een publicatie op de internetpagina voor de Partij voor de Dieren, zie pagina 12 van het beroepschrift. In deze vragen kan evenwel geen aanleiding worden gezien voor het oordeel dat sprake zou zijn van ongeoorloofde staatssteun (zie ook de uitspraak van de rechtbank, ro. 63). Hiermee hebben appellanten geenszins aannemelijk gemaakt dat rekening ge-

houden zou moeten worden met de reële kans dat een aanzienlijk bedrag als ongeoorloofde staatssteun teruggevorderd zou kunnen worden (quod non). Het betreft hier dan ook een uitdrukkelijk andere casus dan de casus in de door appellanten aangehaalde uitspraak van Uw Afdeling van 15 februari 2012 (201008192). De verwijzing naar deze uitspraak door appellanten treft dan ook geen doel.

In aanvulling daarop zij opgemerkt dat cliënten niet kunnen inzien waarom zij gehouden zouden zijn om de bewuste vragen van appellanten te beantwoorden. Vanzelfsprekend zijn cliënten daartoe, indien Uw Afdeling daarom verzoekt, alleszins bereid, doch op voorhand zien cliënten niet in waarom zij, nu een concreet geformuleerde beroepsgrond ontbreekt, allerlei informatie moeten toezenden die bovendien al veel eerder al verschillende malen is beoordeeld door met name de voormalig staatssecretaris. In het verweerschrift dat ten behoeve van cliënten is ingediend in de beroepsprocedure, is ook reeds uitvoerig op onderhavige beroepsgrond ingegaan. In het navolgende wordt dit nogmaals naar voren gebracht. Benadrukt zij dat appellanten geenszins zijn ingegaan op hetgeen ten behoeve van cliënten in het verweerschrift in de beroepsprocedure terzake onderhavige beroepsgrond is aangevoerd. Dit draagt te meer bij aan de conclusie dat appellanten geenszins aannemelijk hebben gemaakt dat sprake zou zijn van ongeoorloofde staatssteun.

Van belang in dit verband is dat er naar aanleiding van de discussie die is aangezwengeld door de Partij voor de Dieren diverse Kamervragen zijn gesteld, die even zo vele malen zijn beantwoord. In dit verband overleg ik u als **productie 6** een drietal Kamerbrieven van 3 oktober 2012, waarin op de bewuste vragen in afdoende mate wordt ingegaan. Verder overleg ik u als **productie 7** een brief van het College van Gedeputeerde Staten van Limburg aan de Leden van PS van Limburg. Voorts kan ook binnen dit kader worden gewezen op de reeds overgelegde brief van Staatssecretaris Dijksma van 4 april 2014.

Van belang is overigens dat het genoemde bedrag van € 458.000,- uit 2007 in de brief naar aanleiding van het schrijven van de Partij voor de Dieren niet juist is, hetgeen overigens ook aan het Ministerie is gemeld. Deze subsidie was namelijk bestemd voor het bedrijf Vencomatic (ontwikkelaar van een stalsysteem voor pluimvee) en Kuijpers was daar alleen mede-aanvrager bij omdat Kuijpers uren zou maken. Verder is van belang dat het merendeel van deze subsidies een subsidiepercentage van circa 35% kent. Met andere woorden, de ondernemers moesten nog altijd 65% zelf betalen. Daarbij is bovendien van belang dat het goeddeels kosten betreft die andere ondernemers niet hebben, zoals uit te voeren extra onderzoeken die door het bevoegd gezag (aanvullend) gevegd worden. Verder is van belang dat in de brief van de Partij voor de Dieren gesproken wordt over een bedrag van € 11 miljoen subsidie. Om echter aan dit bedrag te komen, worden de verplaatsingsvergoedingen van de pluimveebedrijven in Brabant gemakshalve meegeteld. Nog afgezien van het feit dat betaling van deze bedragen pas plaatsvindt als de bewuste bedrijven daadwerkelijk weggaan, is dit vanzelfsprekend geen subsidie, doch een overeengekomen en volstrekt legitieme vergoeding voor het saneren c.q. verplaatsen van een viertal pluimveebedrijven in het kader van de Verplaatsingsregeling Intensieve Veehouderij in Brabant. Met betrekking tot de grondprijs is tenslotte nog van belang dat de overeengekomen prijs (€ 8,- per m²) een zelfde prijs was als de andere partijen in het LOG hebben betaald, welke waarde gebaseerd was op een op het dubbele van de agrarische waarde. Boven op die prijs komt een bedrag van € 4,- per m² als exploitatiebijdrage voor het LOG.

Mede gelet op het feit dat de grieven van appellanten niet zo zeer een concreet geformuleerde beroepsgrond betreffen als wel een groot aantal vragen, alsook de wijze waarop eerder in de besluitvorming door het college is aangegeven hoe de besluiten

zich verhouden tot het bepaalde in artikel 107 van het EU-verdrag, volstaan cliënten voor dit moment met onderhavige uiteenzetting. Op geen enkele wijze is door appellanten aangetoond of zelfs maar aannemelijk gemaakt, temeer nu het gaat om geformuleerde vragen, dat er sprake zou zijn van een onuitvoerbaar economisch initiatief.

Daarbij is bovendien van belang dat de subsidiebedragen, wat er overigens ook van zij, volstrekt legitiem zijn toegekend. Het betreft subsidies die zijn toegekend op basis van subsidieregelingen waarop een ieder zich in kon schrijven. In dit verband is van belang dat cliënten voor de subsidie in aanmerking zijn gekomen, gelet op onder meer het duurzame, milieuvriendelijke en innovatieve karakter van het project. Het gaat om subsidies op basis van openbare regelingen die een ieder kon toekomen. Reeds daarom is geen sprake van strijdigheid met Europees recht, dan wel andere subsidieregelingen. Tenslotte is in dit verband van belang dat de subsidiebedragen op basis van subsidieregelingen zijn toegekend, welke subsidiebesluiten (toekenning, vaststelling) formele rechtskracht hebben gekregen. Er is pertinent géén sprake van enige onderhandse regeling of toekenning van subsidiegelden die niet haar grondslag vindt in openbare regelingen en daaraan gerelateerde (appellabele) besluitvorming.

Tenslotte is van belang dat de subsidiebedragen, wat er overigens ook van zij, gegeven de totale omvang van het project, een relatief geringe waarde hebben. Het lijdt geen twijfel dat het hier gaat om een project dat vele miljoenen groot is, zodat de subsidiebedragen, wat er overigens ook in absolute zin van zij, geen relevante effecten hebben op de vraag of het project al dan niet economisch uitvoerbaar is. Het bovenstaande in acht nemende kan dan ook niet anders dan worden geconcludeerd dat het beroep van appellanten faalt.

16.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Beroepsgrond

Met betrekking tot het project NGB zijn vele zienswijzen naar voren gebracht. De maatschappelijke uitvoerbaarheid is niet gegarandeerd. In de zomer van 2014 zal een debat in de Tweede Kamer worden gehouden met betrekking tot onderhavig project.

Reactie

Met betrekking tot de maatschappelijke uitvoerbaarheid wordt in de eerste plaats opgemerkt dat de grote maatschappelijke weerstand, zoals appellanten die duiden, niet nader onderbouwd is. Het gaat evident om grote intensieve veehouderijen die, zoals overigens anno 2012/2013 vrijwel overal in den lande het geval is, bij mensen weerstand op zullen roepen. Deze hebben vervolgens de mogelijkheid om via bezwaar en beroep hun grieven aan de orde te stellen. Vanzelfsprekend is daarmee niet gegeven dat sprake zou zijn van maatschappelijke onuitvoerbaarheid. Verwezen zij naar vaste jurisprudentie van Uw Afdeling, waaruit blijkt dat de omstandigheid dat niet bij iedereen draagvlak is voor een bepaald besluit, niet met zich brengt dat de maatschappelijke uitvoerbaarheid van het besluit in geding is.²² In dit verband dient vastgesteld te worden dat, gegeven de oppervlakte van de gemeente Horst aan de Maas en het aantal inwoners dat woonachtig is binnen de maximale contouren die samenvallen met de meest van de bedrijven afgelegde appellanten, het aantal personen dat beroep heeft aangetekend juist bijzonder klein is. Er zijn immers appellanten die woonachtig zijn tot

²² Zie bijv. ABRS 15 februari 2013, zaaknr. 201100665, ABRS 23 februari 2005, zaaknr. 200404709, ABRS 23 maart 2011, zaaknr. 200909191 en ABRS 15 juni 2011, zaaknr. 200904454.

op enkele kilometers van de bedrijven, zodat indien dit daadwerkelijk gerekend zou moeten worden tot de kring als het gaat om potentieel appellanten, er maar sprake is van een zeer beperkte groep van mensen die zich tegen het initiatief verzetten. Naar beoordeling van de appellanten op hun ontvankelijkheid zal de conclusie bovendien overigens luiden dat er slechts zeer weinig ontvankelijke appellanten zijn die met name grieven hebben in het kader van hun eigen woon- en leefklimaat, doch bezwaarlijk kan dit worden opgevat als maatschappelijke uitvoerbaarheid.

Voorts is van belang dat er sprake is van een democratische meerderheid bij de gemeente Horst aan de Maas, zodat niet gezegd kan worden dat het gaat om maatschappelijke onuitvoerbaarheid. Nu ook de Provincie Limburg zich achter het initiatief schaart, onder meer door geen toepassing te geven aan artikel 8.10 lid 3 Wet milieubeheer en de verklaring van geen bezwaar voor het initiatief te hebben afgegeven, is zonder meer sprake van maatschappelijke uitvoerbaarheid.

Cliënten wensen in dit verband overigens niet onvermeld te laten dat appellanten wel een zeer eenzijdige kijk op zaken geven. Appellanten gaan gemakshalve voorbij aan alle voordelen die het NGB biedt. Ter onderbouwing van deze voordelen verwijzen cliënten naar het MER:

- aanmerkelijke verbetering van het dierenwelzijn, door het voldoen aan de nieuwe huisvestingsruimte en met name met betrekking tot het bedrijf van Kuijpers minder vervoer van levende haven;
- het voldoen aan de meest moderne milieuhygiënische eisen en inzichten, onder meer door het voldoen aan de zogenaamde best beschikbare technieken;
- een zeer duurzame bedrijfsvoering, onder meer met betrekking tot het waterverbruik en energieverbruik (per saldo wordt, onder meer door de plaatsing van zonnepanelen en de biogasinstallatie, dierlijke mest en zonne-energie omgezet in aanzienlijke hoeveelheden energie);
- met de oprichting van het bedrijf van Kuijpers gaat de staking en ontmanteling van drie pluimveehouderijen elders in Brabant, nota bene gelegen in extensiveringsgebieden nabij natuurgebieden, gepaard, waardoor per saldo sprake is van aanmerkelijke verbetering voor het milieu;
- door vergaande eisen in de bedrijfsvoering met betrekking tot de dierengezondheid en dierenwelzijn, een vergaande reductie van het antibiotica-gebruik, een professionele bedrijfsopzet waarbij de grootste aandacht bestaat voor hygiëne, dierziektevrije status (onder andere SPF-varkens) en het gebruik van luchtwassers een hoge score met betrekking tot de volksgezondheid.

Het gaat hier om tal van voordelen die met deze bedrijfsvoering gemoeid zijn. De bedrijven van Kuijpers en Heideveld voldoen niet enkel aan de minimale eisen met betrekking tot het huisvesten van vee, doch mede gelet op de BEC, is sprake van een uiterst duurzame en maatschappelijk gezien juist gewilde ontwikkeling. De enkele schaal maakt dit niet anders. Integendeel, juist de schaalvergroting leidt tot aanzienlijke bedrijfseconomische en professionele voordelen die het mogelijk maken dat het bedrijf ruimschoots boven de minimale eisen uitstijgt die gesteld worden aan dergelijk bedrijven.

In aanvulling daarop wordt nog stilgestaan bij de vermelding door appellanten dat in de zomer van 2014 een debat in de Tweede Kamer zal worden gehouden met betrekking tot onderhavig project. In haar brief van 4 april 2014 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer heeft Dijksma echter reeds een reactie gegeven op een aantal Kamer-

vragen (zie productie 1). In het bijzonder zij daarbij ook gewezen op de navolgende reactie van Dijkma:

"Bent u net als de leden van de PvdA-fractie van mening dat dergelijke giga agroparken waarbij verschillende agrarische activiteiten en diersoorten (zoals mestvergister, pluimvee & varkens) worden geclusterd niet wenselijk zijn? Wat zijn volgens u de voor- en nadelen van dergelijke agroparken? Hoe kijkt u aan tegen de gezondheidseffecten van de combinatie van varkens en kippen op één locatie?"

Antwoord

Het NGB is een samenwerkingsverband tussen twee veehouderijbedrijven dat is gepland in een landbouwontwikkelingsgebied in Noord-Limburg. Het gaat niet om één bedrijf op één locatie maar om een afzonderlijk varkens- en vleeskui-kenbedrijf op verschillende locaties. Deze bedrijven gaan intensief met elkaar samenwerken bij de verwerking van dierlijke mest en andere organische rest-stromen in de Bio Energie Centrale tot groene energie, compost en kunstmest-ervanger. NGB speelt met dit initiatief in op de wettelijke verplichting tot mestverwerking die op 1 januari jl. in werking is getreden. In het varkens- en pluimveebedrijf worden verschillende productieschakels samengevoegd. Hier-door kunnen de volks- en diergezondheidsrisico's worden verminderd, wordt het aantal transportbewegingen teruggebracht en wordt extra milieuwinst ge-boekt door het toepassen van de nieuwste technieken. Bij het realiseren van het pluimveebedrijf binnen NGB worden drie bestaande pluimveebedrijven be-ëindigd die in de buurt van gevoelige natuurgebieden zijn gelegen.

In het kabinetstandpunt inzake de omvang van de intensieve veehouderij en schaalgrootte (Kamerstukken II 2012/13, 28 973 nr. 134) heb ik aangegeven dat de grenzen aan de groei van de veehouderij regionaal dan wel lokaal moe-ten worden bepaald op basis van een regionale of lokale afweging. Aanvullend op het bestaande instrumentarium stelt het kabinet een wettelijk kader op dat de provincies en gemeenten de mogelijkheid biedt om vanuit een oogpunt van volksgezondheid grenzen te kunnen stellen aan de omvang van de veestapel op de dierhouderij in bepaalde gebieden op basis van dieraantallen. De schaal-grootte van bedrijven en de ruimtelijke inpassing van nieuwe samenwerkings-verbanden zoals het NGB betreft een afweging op regionaal of lokaal niveau."

Gelijk ook Dijkma in haar slotopmerking overweegt, betreft de schaalgrootte van be-drijven en de ruimtelijke inpassing van nieuwe samenwerkingsverbanden een afwe-ging op regionaal of lokaal niveau. Uit deze afweging blijkt dat het bevoegd gezag medewerking wil verlenen. Gelet daarop valt geenszins in te zien dat het project maatschappelijk onuitvoerbaar zou zijn. De grief is dan ook ongegrond.

17. Beroepsgronden niet dan wel ondeugdelijk beoordeeld

Beroepsgrond

De rechtbank is op een groot aantal beroepsgronden in het geheel niet ingegaan. Appellanten verzoeken Uw Afdeling om de onder punt 17 van het hoger beroepschrift vermelde gronden in het bijzonder als geheel herhaald en ingelast te beschouwen.

Reactie

Op de door appellanten genoemde gronden is uitvoerig ingegaan in een aantal stukken, welke ten behoeve van cliënten zijn ingediend. Ik moge U verzoeken deze stukken als hier herhaald en ingelast te beschouwen ter weerlegging van de door appellanten aangevoerde gronden. Het betreft de navolgende documenten:

- verweerschrift d.d. 29 maart 2014 (**productie 8**);
- reactie op het rapport van Caubergh-Huygen, ingediend door appellanten, ten behoeve van Heideveld d.d. 31 december 2013 (zie productie 3);
- reactie op het rapport van Caubergh-Huygen, ingediend door appellanten, ten behoeve van Kuijpers en de BEC d.d. 9 januari 2014 (zie productie 4);
- pleitnota zitting Rechtbank Limburg d.d. 21 januari 2014 (**productie 9**).

Graag moge ik U verzoeken deze stukken te betrekken bij de beoordeling van onderhavig geschil.

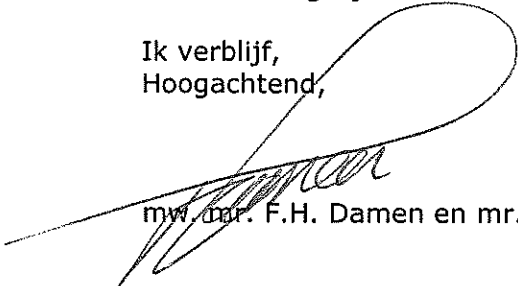
18. Conclusie

Gelet op al het voorgaande concluderen cliënten, voor zover de beroepen ontvankelijk zijn (ten aanzien van het grootste deel van de beroepen luidt de conclusie niet-ontvankelijk), tot verwerping van de beroepen.

Indien en voorzover Uw Afdeling van oordeel zou zijn dat één of meer beroepsgronden zouden slagen, verzoeken cliënten Uw Afdeling het daartoe te leiden dat omissies en/of fouten hersteld kunnen worden door toepassing van hetzij de bestuurlijke lus hetzij door zelf in de zaak te voorzien. Daarbij zij ook gewezen op de uitspraak van Uw Afdeling van 11 september 2013 (201203731), waaruit volgt dat ingeval van toepassing van de bestuurlijke lus het relativiteitsvereiste van toepassing is op het op dat moment te nemen besluit op grond van artikel 6:19 Awb, ook indien het relativiteitsvereiste voor de tussenuitspraak nog niet van toepassing is.

Cliënten wijzen U er in dit verband op dat de gehele procedure al sinds 2005/2006 loopt: gelet daarop alsook het feit dat er een handhavingsprocedure loopt met betrekking tot de bestaande locaties van Kuijpers én in het kader van de Verplaatsingsregeling intensieve veehouderij uiterlijk in 2016 de verplaatsing c.q. ontmanteling van deze locaties van Kuijpers in Brabant afgerond moeten zijn, hebben cliënten er recht en belang bij zo snel mogelijk duidelijkheid te verkrijgen. Toepassing van deze processuele mogelijkheden kunnen hier in ieder geval aan bij dragen.

Ik verblijf,
Hoogachtend,

mrw. mr. F.H. Damen en mr. J.J.J. de Rooij

Overzicht producties:

1. Notitie Geling Advies: wijzigingen nieuwe vergunningaanvraag t.o.v. oude vergunning(aanvraag)
2. Brief van Staatssecretaris Dijksma d.d. 4 april 2014
3. Reactie op het rapport van Caubergh-Huygen ten behoeve van Heideveld
4. Reactie op het rapport van Caubergh-Huygen ten behoeve van Kuijpers en BEC
5. Geurrapport opgesteld ten behoeve van Kuijpers en BEC
6. Kamerbrieven d.d. 3 oktober 2012
7. Brief van College van Gedeputeerde Staten van Limburg
8. Verweerschrift ten behoeve van Heideveld, Kuijpers en BEC, ingediend bij de rechtbank
9. Pleitnota zitting Rechtbank Limburg d.d. 21 januari 2014

LINSSEN C.S. / ADVOCATEN - POSTBUS 246 - 5000 AE TILBURG

---

productie 1

Wijzigingen milieueffecten Nieuw Gemengd Bedrijf ten opzichte van de Milieu effectrapportage d.d. 12 juli 2010 (incl. aanvulling MER d.d. 25 februari 2011) en de Wet milieubeheer aanvraag 2010 (Wm aanvraag).

1. Algemene veranderingen

1.1 Wijziging Regeling ammoniak veehouderij

De emissiearme systemen zijn geactualiseerd conform de Regeling ammoniak en veehouderij. In de MER van d.d. 12 juli 2010 is uitgegaan van de chemische luchtwasser met Rav nummer BWL 2007.08.v1. Gedurende het vergunningtraject is de Regeling ammoniak en veehouderij aangepast. De chemische luchtwasser heeft daarmee het Rav nummer BWL 2007.05.v4 gekregen en is thans uitgevoerd als tegenstroomwasser. De emissiefactoren zijn ongewijzigd gebleven. Het leaflet behorende bij de BWL2007.05.v4 is bijgevoegd en opnieuw gedimensioneerd door de leverancier. De overige emissiearme systemen zijn ongewijzigd gebleven. De doorgevoerde wijzigingen hebben geen negatieve gevolgen ten opzichte van de Wm aanvraag.

1.2 Wijziging coördinaten emissiepunten

De coördinaten van alle emissiepunten zijn gecorrigeerd op basis van de laatste kadastrale gegevens. Deze nieuwe coördinaten zijn in alle onderzoeken en berekeningen doorgevoerd. Bijlage 20 van deze aanvraag betreft de gebruikte kadastrale gegevens voor deze aanvraag. De emissiepunten zijn op de situatieschets van de plattegrondtekening weergegeven. De doorgevoerde wijzigingen hebben geen negatieve gevolgen ten opzichte van de Wm aanvraag, de wijzigingen geven een beter inzicht in de aangevraagde situatie.

2. Milieueffecten

In hoofdstuk 7 van de MER zijn de effecten van het voorkeursalternatief beschreven. Het betreffen hierbij o.a. de aspecten geur, ammoniak, fijn stof, bodem en water, natuur, geluid en veiligheid. In dit hoofdstuk worden de doorgevoerde wijzigingen of aanvullingen beschreven.

2.1 Geur

Naar aanleiding van de verandering in de Regeling ammoniak en veehouderij en wijziging van de gebruikte coördinaten is de voorgrondbelasting herberekend. Deze belasting is berekend voor het pluimveegeedeelte middels het verspreidingsmodel V-stacks vergunningen en opgenomen in bijlage 2. Naar aanleiding van de bovengenoemde wijziging blijft de geuremissie nagenoeg gelijk ten opzichte van de eerder uitgevoerde berekening. De geuremissie blijft binnen de wettelijke normen van Wgv.

Geuremissie als gevolg van de BEC en de slachterij is middels Kema stacks in bijlage 9 herberekend. Hieruit blijkt dat ten opzichte van de Wm aanvraag een afname is van de geuremissie naar de omgeving.

2.2 Ammoniak

De ammoniak emissie afkomstig van de pluimveestallen blijft ongewijzigd ten opzichte van de MER. Wegens het wijzigen van de coördinaten (paragraaf 1.2) is een nieuwe Aagro-stacks berekening uitgevoerd. Deze wijziging veroorzaakt geen toe- of afname van de ammoniak depositie.

Ten aanzien van de BEC in relatie tot ammoniak is er een wijziging doorgevoerd. Door het vervallen van de biobedden en te vervangen door een 3-traps luchtwasser is er ten opzichte van de Wm aanvraag een ammoniakreductie doorgevoerd. Ter illustratie, de ammoniakemissie was voor de BEC 2.332,35 kg ammoniak per jaar en is in de Omgevingsvergunningaanvraag slechts 443 kg ammoniak per jaar.

Zekerheidshalve is hiervoor op 23 december 2013 een aanvraag vergunning Natuurbeschermingswet 1998 ingediend bij de provincie Limburg. De ontvangstbevestiging maakt onderdeel uit van deze aanvraag.

2.2.1 Overige bronnen

Naast de emissie van ammoniak uit de stallen zijn er ook nog emissiebronnen zoals stikstofdioxiden die mogelijk een verzurende werking op bos- en natuurgebieden kunnen hebben. Relevante bronnen zijn de emissie van de WKK-installatie en transportbewegingen. Ten aanzien van de stikstofdioxiden wordt opgemerkt dat deze minimaal met 3/5 deel gereduceerd zijn omdat er in de nieuwe aanvraag 2 WKK's zijn aangevraagd. In de Wm aanvraag was sprake van 5 WKK's.

Het aantal transportbewegingen is getailleerd bekeken en ten opzichte van de Wm aanvraag licht toegenomen, echter intern transport (bijv. van stal 2 naar gebouw 3) is nu op basis van elektrisch aangedreven voertuigen aangevraagd. Alle relevante bronnen zijn berekend in het luchtonderzoek. De doorgevoerde wijzigingen hebben geen negatieve gevolgen ten opzichte van de Wm aanvraag.

2.4 Fijn stof

Voor het pluimveebedrijf zijn berekeningen uitgevoerd aan de fijn stof concentratie en het aantal overschrijdingsdagen. Bij deze berekening is uitgegaan van de emissiefactoren conform Rav en gewijzigde coördinaten conform paragraaf 1.2. De concentraties fijn stof zijn berekend en weergegeven in bijlage 2.

De doorgevoerde wijzigingen hebben geen negatieve gevolgen ten opzichte van de Wm aanvraag.

2.4.1 Overige bronnen

Tevens is onderzoek uitgevoerd naar de invloed van de oprichting van het NGB op de fijn stof concentraties in het gebied. Daarbij is zowel de invloed van de activiteiten van het NGB als verkeersaantrekkende werking langs de ontsluitingswegen op de luchtkwaliteit onderzocht. De berekening van de achtergrondbelasting met bijbehorende onderbouwing is opgenomen in bijlage 23 Luchtkwaliteitonderzoek.

De doorgevoerde wijzigingen hebben geen negatieve gevolgen ten opzichte van de Wm aanvraag.

2.5 Bodem en water

Voor de beoordeling van bodem en water zijn in de MER een aantal beoordelingscriteria genoemd, namelijk;

1. Verandering in bodemopbouw en -profiel
Dit veranderd niet.
2. Verandering in kwaliteit bodem, grond- en oppervlaktewater
Geen lozing op oppervlaktewater. Al het (bedrijfs) afvalwater, behoudens het afvalwater uit de hygiënesluizen van de stallen 2, 4 tot en met 7 en de kantine, wordt op BEC geloosd. Schoon hemelwater dient geïnfiltreerd te worden waarvoor een infiltratievoorziening wordt aangevraagd en is weergegeven op de plattegrondtekening. De dimensionering hiervan is bijgevoegd in bijlage 26. Omdat er geen rechtstreekse lozing op het oppervlaktewater wordt aangevraagd, danwel rechtstreeks op een zuivering technisch werk, is een Waterwetvergunning niet noodzakelijk.
3. Beïnvloeding natuurlijke watersystemen
Gebruik grondwater voor drinkwater dieren d.m.v. 1 grondwater onttrekkingspunt met een maximale capaciteit van 10m³/uur, hiervoor is geen Watervergunning voor vereist.
4. Beïnvloeding risico op wateroverlast
N.v.t.

De doorgevoerde wijzigingen hebben geen negatieve gevolgen ten opzichte van de Wm aanvraag.

2.6 Natuur

Voor onderhavig initiatief is reeds een aanvraag vergunning Natuurbeschermingswet 1998 ingediend bij de provincie Limburg. Ammoniakdepositie is berekend middels Aagro-stacks en Kema stacks berekening.

De doorgevoerde wijzigingen hebben geen negatieve gevolgen ten opzichte van de Wm aanvraag.

2.7 Duurzaamheid

2.7.1 Energie

In de nieuw aanvraag is het energieverbruik en opwekking meer getailleerd beschreven en opgenomen, hierdoor ontstaat volledig inzicht in de aangevraagde situatie. Qua verbruik en opwekking kan worden geconcludeerd dat er meer elektriciteit en warmte wordt verbruikt ten opzichte van de Wm aanvraag, maar dat nu inzichtelijk is dat er naast stroom en warmte ook groengas wordt geproduceerd en geleverd wordt. Per saldo is er sprake van een meer gesloten energiebalans binnen de inrichting.

2.7.2 Afvalstoffen

Ten aanzien van het lozingsdebiet van afvalwater op het riool, is deze ten opzichte van de Wm aanvraag aanzienlijk vermindert (van 138.000 m³ naar 2.000 m³ per jaar). Dit ligt in het feit dat al het water uit de RO installatie en van de AWZI wordt hergebruikt binnen de inrichting.

Ten aanzien van mest, kadavers en slachtafval zijn geen wijzigingen doorgevoerd, enkel een specifiekere beschrijving waar de stromen vrijkomen en hoe deze worden behandeld, danwel op welke wijze en hoeveelheid worden afgevoerd vanuit de inrichting. Bijlage 8 geeft hiervoor een duidelijk beeld.

Ten aanzien van spuiwater is er een toename van 295 m³ als gevolg van het installeren van 2 luchtwassers in gebouw 10. Hierbij wordt opgemerkt dat door het laten vervallen van de biobedden geen biomassa meer hoeft te worden aan- en afgevoerd. Per saldo geeft dit een positief effect op de afvalproductie.

De doorgevoerde wijzigingen hebben geen negatieve gevolgen ten opzichte van de Wm aanvraag.

2.8 Landschap

Onveranderd ten opzichte van de Wm aanvraag.

2.9 Archeologie en cultuurhistorie

Onveranderd ten opzichte van de Wm aanvraag.

2.10 Verkeer

Het aantal vrachtwagens is in de aanvraag in de dagperiode met 17 bewegingen vermindert, in de avond met 10 vermindert en in de nachtperiode met 14 bewegingen vermindert. Voor de personenauto's is het aantal bewegingen met 15 verhoogd in de dagperiode, in de avondperiode onveranderd en in de nachtperiode met 12 bewegingen vermindert.

De doorgevoerde wijzigingen hebben geen negatieve gevolgen ten opzichte van de Wm aanvraag.

2.11 Geluid

De geluidsbelasting op alle getoetste woningen in het akoestisch onderzoek wordt ten opzichte van de Wm aanvraag op alle objecten vermindert. Dit is met name te wijten aan het feit dat er minder WKK's zijn aangevraagd, de fakkels verplaatst is, de biobedden vervallen en de laadactiviteiten in de nachtperiode grotendeels verplaatst zijn naar de dagperiode. Verder zijn voor zover mogelijk alle stationaire bronnen (zoals compressoren en aggregaten) in een omkasting geplaatst zodat geluidsemisatie naar de omgeving, maar ook de werkplek drastisch vermindert wordt.

De doorgevoerde wijzigingen hebben geen negatieve gevolgen ten opzichte van de Wm aanvraag.

2.12 Veiligheid

Onveranderd ten opzichte van de Wm aanvraag. Opgemerkt zij dat de uitkomsten van het brandveiligheidsadvies en het fire safety onderzoek geïntegreerd zijn in deze nieuwe aanvraag. Hierdoor is inzichtelijke welke maatregelen op welke wijze worden geïmplementeerd.

3 Conclusie

Door de onderhavige aanvraag wordt een positieve kwaliteitsslag doorgevoerd ten opzichte van het MER en de voorgaande Wm aanvraag uit 2010. Deze upgrading komt ten goede aan het milieu c.q. directe woonomgeving.

LINSSEN C.S. / ADVOCATEN - POSTBUS 246 - 5000 AE TILBURG

---

productie 2

> Retouradres Postbus 20401 2500 EK Den Haag

De Voorzitter van de Tweede Kamer
Der Staten-Generaal
Binnenhof 4
2513 AA 's-GRAVENHAGE

Directoraat-generaal Agro
Directie Dierlijke Agroketens en
Dierenwelzijn

Bezoekadres
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC Den Haag

Postadres
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

Factuuradres
Postbus 16180
2500 BD Den Haag

Overheidsidentificatienr
00000001003214369000

T 070 379 8911 (algemeen)
www.rijksoverheid.nl/ez

Ons kenmerk
DGA-DAD / 14045400

Uw kenmerk
2014Z04194/2014D08218

Datum 04 april 2014
Betreft Beantwoording vragen over mogelijke bouw nieuwe stal in Grubbenvorst

Geachte Voorzitter,

Naar aanleiding van uw verzoek van 6 maart jl. stuur ik u hierbij de antwoorden op de vragen van de PvdA, SP en PvdD naar aanleiding van de berichtgeving over de bouw van een nieuwe stal in Grubbenvorst.

Vragen en opmerkingen van de leden van de fractie van de PvdA

1

Wat vindt u van het oordeel van de rechter dat de 43 omwonenden die bewaar maakten niet als belanghebbenden worden aangemerkt, terwijl er sprake is van een initiatief met een grote maatschappelijke impact in de omgeving?

Antwoord

Ik treed niet in het oordeel van de rechtbank Limburg.

2

Klopt het dat vooralsnog slechts de omgevingsvergunning is afgegeven en er ook nog een milieuvergunning nodig is en het houden van dieren alleen mogelijk is als aan alle voorwaarden voldaan is zoals voldoende dierrechten, ruimte in de PAS en de activiteiten binnen de geluids- en stankgrenzen blijven? Welke procedure dient te worden gevolgd alvorens een milieuvergunning wordt afgegeven?

Antwoord

Afhankelijk van de bedrijfsactiviteiten is een milieuvergunning noodzakelijk en dienen de daarbij behorende procedures te worden doorlopen. Onderdeel van de milieuvergunningverlening is een toets op de geluids- en geurnormen. De omgevingsvergunning bundelt diverse vergunningen op het gebied van ruimte, bouwen, milieu en natuur. De gemeente is het bevoegd gezag voor de bouwvergunning en de provincie is het bevoegd gezag voor de milieuvergunning en de Nb-wet vergunning.

De bouwvergunningen zijn voor het Nieuw Gemengd Bedrijf (NGB) voor zowel het varkens- als het pluimveebedrijf verleend. Voor het varkensbedrijf is op 21 januari 2014 de milieuvergunning verleend. De initiatiefnemer van het pluimveebedrijf heeft naar aanleiding van het gegrond verklaren van een ingesteld beroep bij de

Raad van State in 2013 besloten tot een nieuwe milieuvergunningaanvraag. Hierover wordt eind dit jaar een besluit verwacht. De Nb-wet vergunning voor het varkensbedrijf is op 6 maart 2014 verleend. De Nb-wet procedure voor het pluimveebedrijf loopt. Ik verwijs u verder naar het antwoord op vraag 3 (dierrechten) en vraag 4 (PAS).

3

Bezitten de initiatiefnemers van het Nieuw Gemengd Bedrijf in Grubbenvorst voldoende dierrechten? Zo ja, waar komen deze vandaan?

Antwoord

Het NGB kan eerst worden gebouwd wanneer de benodigde vergunningen onherroepelijk zijn geworden. Het aanwezig zijn van voldoende varkens- en pluimveerechten is geen vereiste voor de vergunningverlening. Bij de in gebruik name van de stallen moeten de benodigde varkens- en pluimveerechten wel aanwezig zijn.

Aan NGB is ontheffing verleend op basis van de zogenaamde POR-regeling (Regeling ontheffing productierechten uit 2006). Deze hield in dat ondernemers een ontheffing konden krijgen van het verbod op uitbreiding (ontheffing van de verplichting om voor een deel van hun productie in bezit te zijn van de daarvoor benodigde dierrechten), mits alle op het bedrijf geproduceerde mest verwerkt en buiten de Nederlandse landbouw afgezet wordt. Het gaat om een ontheffing voor 10.000 varkensrechten en 200.000 pluimveerechten. Vanwege het niet tijdig kunnen realiseren van de mestverwerkingsinstallatie is NGB uitstel van de realisatietermijn verleend tot 1 mei 2014.

4

Heeft het Nieuw Gemengd Bedrijf in Grubbenvorst de benodigde ruimte binnen de PAS? Zo niet, hoe kan het dat deze vergunning is verleend?

Antwoord

De PAS is nog niet vastgesteld, ik kan derhalve geen uitspraak doen of het NGB de benodigde ruimte heeft binnen de PAS. De provincie Limburg is het bevoegd gezag bij deze vergunningverlening.

5

Bent u net als de leden van de PvdA-fractie van mening dat dergelijke giga-agroparken waarbij verschillende agrarische activiteiten en diersoorten (zoals mestvergister, pluimvee & varkens) worden geclusterd niet wenselijk zijn? Wat zijn volgens u de voor- en nadelen van dergelijke agroparken? Hoe kijkt u aan tegen de gezondheidseffecten van de combinatie van varkens en kippen op één locatie?

Antwoord

Het NGB is een samenwerkingsverband tussen twee veehouderijbedrijven dat is gepland in een landbouwontwikkelingsgebied in Noord-Limburg. Het gaat niet om één bedrijf op één locatie maar om een afzonderlijk varkens- en vleeskuikenbedrijf op verschillende locaties. Deze bedrijven gaan intensief met elkaar samenwerken bij de verwerking van dierlijke mest en andere organische reststromen in de Bio Energie Centrale tot groene energie, compost en kunstmestvervanger. NGB speelt met dit initiatief in op de wettelijke verplichting tot mestverwerking die op 1 januari jl. in werking is getreden. In het varkens- en pluimveebedrijf worden verschillende productieschakels samengevoegd. Hierdoor kunnen de volks- en diergezondheidsrisico's worden verminderd, wordt het aantal transportbewegingen teruggebracht en wordt extra milieuwinst geboekt door het toepassen van de nieuwste technieken. Bij het realiseren van het pluimveebedrijf binnen NGB worden drie bestaande pluimveebedrijven beëindigd die in de buurt van gevoelige natuurgebieden zijn gelegen.

In het kabinetstandpunt inzake de omvang van de intensieve veehouderij en schaalgrootte (Kamerstukken II 2012/13, 28 973 nr. 134) heb ik aangegeven dat de grenzen aan de groei van de veehouderij regionaal dan wel lokaal moeten worden bepaald op basis van een regionale of lokale afweging. Aanvullend op het bestaande instrumentarium stelt het kabinet een wettelijk kader op dat de provincies en gemeenten de mogelijkheid biedt om vanuit een oogpunt van volksgezondheid grenzen te kunnen stellen aan de omvang van de veestapel op de dierhouderij in bepaalde gebieden op basis van dieraantallen. De schaalgrootte van bedrijven en de ruimtelijke inpassing van nieuwe samenwerkingsverbanden zoals het NGB betreft een afweging op regionaal of lokaal niveau.

6

Het Nieuw Gemengd Bedrijf in Grubbenvorst heeft in het verleden subsidie ontvangen ten behoeve van de planvorming. Bent u bereid om megastallen (groter dan 300 NGE) expliciet uit te sluiten van subsidies, zowel op rijks- als op provinciaal niveau? Zo nee, waarom niet?

Antwoord

Met innovatie- en investeringsregelingen faciliteert en ondersteunt het kabinet ondernemers die investeren in risicovolle innovatieve maatregelen die verder gaan dan de wettelijke eisen. Deze ondernemers leveren een belangrijke bijdrage aan de verduurzaming van de veehouderij. De resultaten van de innovatieprojecten komen beschikbaar voor de gehele sector. De subsidieregelingen staan open voor iedere deelnemer die voldoet aan de voorwaarden die golden op het moment van openstelling van deze regelingen. Schaalgrootte is geen criterium op rijksniveau. De schaalgrootte van bedrijven en de ruimtelijke inpassing van bedrijven betreft een afweging op regionaal en lokaal niveau. Het verlenen van subsidies op provinciaal of gemeentelijk niveau betreft de verantwoordelijkheid van deze medeoverheden.

Vragen en opmerkingen van de leden van de fractie van de SP

7 en 8

Wat gaat u doen om de opmars van megastallen tegen te houden?
en

Wat gaat u doen om burgers in overbelaste gebieden met te hoge dieraantallen,
te helpen?

Antwoord 7 en 8

Ik verwijs u naar het antwoord op vraag 5.

9

Gaat u stoppen met het subsidiëren van megastallen?

Antwoord

Ik verwijs u naar het antwoord op vraag 6.

10 en 11

Onderschrijft u de Brabantse Zorgvuldigheidsscore Veehouderij?
en

Bent u bereid de Brabantse Zorgvuldigheidsscore Veehouderij te ondersteunen
met nationale wet- en regelgeving?

Antwoord 10 en 11

De provincie Noord-Brabant heeft aanvullend ruimtelijk beleid vastgesteld in de Verordening Ruimte en met de Brabantse Zorgvuldigheidsscore (BZV) om de transitie naar een duurzame veehouderij in Noord-Brabant te ondersteunen. Ook andere provincies hebben mede in verband met het vervallen van de Reconstructiewet nieuw ruimtelijk beleid vastgesteld of in voorbereiding. De provincies maken hierbij gebruik van hun bevoegdheden binnen het gedecentraliseerde ruimtelijk ordeningsbeleid. Ik ondersteun deze initiatieven. Ik zie geen rol in het op nationaal niveau stellen van regels ten aanzien van ruimtelijke maatregelen, waaronder de BZV. Het is aan de decentrale overheden om gebiedsgerichte beleidskeuzes te maken en te implementeren met het ter beschikking staande omgevingsinstrumentarium.

12

Wat zegt de landsadvocaat over juridische positie van BZV en de juridische noodzaak om wetgeving aan te passen om de BZV te doen slagen?

Antwoord

De Brabantse Zorgvuldigheidsscore Veehouderij (BZV) is opgesteld in opdracht van gedeputeerde staten van de provincie Noord-Brabant. Ik heb hier geen rol in. De provincie Noord-Brabant heeft de landsadvocaat geen advies gevraagd over de BZV.

13

Hoe ziet u de mogelijkheden om lokaal dan wel provinciaal te sturen op dieraantallen? Bent u bereid de mogelijkheden te verruimen?

Antwoord

Ik verwijs u naar het antwoord op vraag 5.

14

Bent u bereid om de compartimenten voor dierrechten te verkleinen (per diersoort) zodat beter gestuurd kan worden op veedichtheid in bepaalde gebieden?

Antwoord

De concentratiegebieden hebben tot doel een verdere toename van de druk op het milieu, als gevolg van de toenemende mestproductie in die gebieden waar een mestoverschot bestaat (de concentratiegebieden Zuid en Oost), te voorkomen. Met de huidige indeling van de concentratiegebieden wordt dat doel gerealiseerd. Dat neemt niet weg dat er op regionale schaal aanleiding kan zijn om de veedichtheid in bepaalde gebieden nader te reguleren. Het is aan provincies en gemeenten om hier lokaal een afweging te maken.

15

Bent u bereid om experimenteerruimte te creëren voor Brabant om, bijvoorbeeld middels diervergunningen, op dieraantallen te kunnen sturen in overbelaste gebieden, waarbij veehouders die aan de BZV voldoen, de voorkeur kunnen genieten?

Antwoord

In het Voortgezet Algemeen Overleg Dierziekten en Antibioticagebruik op 4 maart jl. heb ik in mijn reactie op de motie van Gerven (Kamerstukken II 2013/14, 29 683 nr. 180) aangegeven dat het kabinet een wettelijk kader opstelt dat provincies en gemeenten de mogelijkheid biedt om vanuit een oogpunt van volksgezondheid grenzen te stellen aan de omvang van de veestapel op veehouderijen in een gebied. Eén van de mogelijkheden is het 'op slot zetten' van een gebied wanneer dat vanwege risico's voor de volksgezondheid noodzakelijk is. Ik zie geen reden om vooruitlopend daarop te voorzien in een wettelijke voorziening voor experimenteerruimte.

16

Steunt u het principe om boeren die voldoen aan milieu-, omgevings- en dierenwelzijns-eisen voor te trekken op andere boeren?

Antwoord

Alle veehouders dienen te voldoen aan de wettelijke eisen die aan de veehouderijproductie worden gesteld.

17

Bent u bereid de interne saldering van ammoniakemissies af te schaffen en de mogelijkheid te creëren om een regionaal ammoniak plafond in te stellen, dat vertaald kan worden naar een bedrijfsplafond?

Antwoord

Het wetsvoorstel PAS Natuurbeschermingswet 1998 bevat een verbod op externe saldering (artikel 19km, derde lid, nieuw). Als het wetsvoorstel wordt aangenomen door de Staten-Generaal, zal extern salderen na de inwerkingtreding van de PAS niet langer zijn toegestaan. Het voorgestelde verbod in artikel 19km, derde lid, heeft geen betrekking op interne saldering. Deze mogelijkheid blijft dus bestaan. Het gebruik maken van de mogelijkheid tot interne saldering als voorzien in het Besluit ammoniak en veehouderij, te weten het in bepaalde stallen niet toepassen van de 'best beschikbare technieken' maar in andere stallen juist verdergaande technieken gebruiken, geldt ook als interne saldering voor de toepassing van de Natuurbeschermingswet 1998. De beschikbare milieuruimte voor stikstof voor bedrijven zal in het kader van de PAS worden bepaald (ontwikkelingsruimte) en geadministreerd. De ontwikkelingsruimte wordt per N2000 gebied bepaald en fungeert daarmee als een regionaal plafond voor ammoniakemissies voor alle bronnen. Het is niet nodig om daarnaast nog een tweede systeem voor een regionaal ammoniakplafond te ontwikkelen.

18

Wilt u de mogelijkheden uitbreiden om op milieugronden vergunde milieugebruiksruimte van bedrijven die niet feitelijk in gebruik is en waarvan niet aannemelijk is dat die de komende drie jaar gebruikt wordt, in te trekken?

Antwoord

Zoals per brief van 12 december 2013 (Kamerstukken II 2013/14, 33 037, nr. 80) aangekondigd zal het kabinet, in overleg met bedrijfsleven en maatschappelijke organisaties, verkennen op welke wijze meer samenhang gebracht kan worden in de ruimte die omgevingsvergunningen bieden en het feitelijk aantal gehouden dieren op veehouderijbedrijven. Uw Kamer zal hierover te zijner tijd nader worden geïnformeerd.

Vragen en opmerkingen van de leden van de fractie van de Partij voor de Dieren

19

Wat is de stand van zaken betreffende de wijziging van de Wet Dieren waarmee provincies en gemeenten de mogelijkheid hebben grenzen te stellen aan megastallen vanuit het oogpunt van volksgezondheid? Wanneer bent u voornemens deze wettelijke wijziging naar de Kamer te sturen?

Antwoord

Het wetsvoorstel is in voorbereiding. De planning is erop gericht dat een voorstel van wet eind dit jaar aan uw Kamer kan worden aangeboden.

20, 21 en 23

Deelt u de mening dat een bouw van een dergelijke gigastal onverantwoord is nu nog onvoldoende bekend is wat de gezondheidsrisico's zijn voor omwonenden? Zo nee, waarom niet? Bent u bereid om de gemeente Grubbenvorst op te dragen deze vergunning te bevriezen totdat de wet Dieren gewijzigd is? Zo nee, waarom niet?

en

Kunt u zich de verontwaardiging van de omwonenden voorstellen nu de vestiging van een gigastal is toegekend? Zo nee, waarom niet? Deelt u de mening dat deze burgers mogelijke gezondheidsrisico's lopen ondanks dat dit wetenschappelijk nog niet is aangetoond? Zo nee, waarom niet?

en

Deelt u de mening dat de onrust en onduidelijkheid rondom de gezondheidsrisico's van megastallen aanleiding is om de plaatsing van megastallen te bevriezen totdat het wetenschappelijke onderzoek hier meer duidelijkheid over geeft? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 20, 21 en 23

De gemeente Horst aan de Maas heeft bij de beoordeling van de bouwvergunningsaanvraag voor het NGB de GGD opdracht gegeven een gezondheidskundig advies op te stellen. Hierin wordt geconcludeerd dat het NGB voor de bevolking een minimaal extra risico oplevert ten aanzien van het aspect fijnstof en geur en geen risico ten aanzien van biologische agentia. De Commissie MER heeft een positief advies uitgebracht over de Milieu Effect Rapportage (MER) van het NGB. Op basis hiervan heeft de gemeente de bouwvergunning voor NGB toegekend. De rechtbank heeft de bezwaren van de omwonenden tegen het afgeven van de bouwvergunning afgewezen.

De Gezondheidsraad stelt in zijn advies (Kamerstukken II 2012/13, 28 973, nr. 129) dat op basis van de huidige wetenschappelijke kennis over veehouderijen en de gezondheid van omwonenden nog geen gefundeerde keuzes kunnen worden gemaakt over afstandscriteria of andere normen. Zoals u bekend heeft het kabinet opdracht gegeven voor het uitvoeren van aanvullend onderzoek naar de kwantitatieve gezondheidseffecten van veehouderijen, het Veehouderij en Gezondheid Omwonenden Onderzoek (VGO).

22

Wat bent u van plan als straks het RIVM tot de conclusie komt dat er wel degelijk gezondheidsrisico's zijn voor burgers die in de omgeving van een megastal wonen? Op welke basis kunnen burgers uit Grubbenvorst vergoeding krijgen voor eventuele medische kosten die zij moeten maken als gevolg van mogelijke schade aan hun gezondheid?

Antwoord

Ik wacht de resultaten van het vervolgonderzoek (Veehouderij en Gezondheid Omwonenden (VGO)) af. Op basis hiervan zal het kabinet beziën of en, zo ja, welke aanvullende maatregelen getroffen moeten worden.

24

Bent u voornemens om stappen te ondernemen om de verdere bouw van mega- en gigastallen in andere gemeenten en provincies te stoppen? Zo ja, welke stappen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord

Ik verwijs u naar het antwoord op vraag 5.

(w.g.)

Sharon A.M. Dijkma
Staatssecretaris van Economische Zaken

LINSSEN C.S. / ADVOCATEN - POSTBUS 246 - 5000 AE TILBURG

---

productie 3

AANTEKENEN

Rechtbank Limburg
Sector Bestuursrecht
Postbus 950
6040 AZ ROERMOND

Tilburg 31 december 2013

Inzake : Knowhouse / LOG
Dossier : 60.210.0103 - Is
Uw referentie : ROE 12/1861, ROE 12/1862 en ROE 12/1863
Behandeld door mr. J.J.J. de Rooij

Edelachtbaar college,

Met het oog op de behandeling van opgemelde beroepen op 21 januari 2014 wens ik namens cliënte nog enkele aanvullende stukken in het geding te brengen. Dit wordt (mede) ingegeven door het aanvullende schriftuur dat appellanten hebben ingebracht bij brief van 16 oktober 2013, houdende een rapportage van 16 september 2013 van Cauberg-Huygen Raadgevende Ingenieurs B.V.

In het navolgende zal ik stapsgewijs de in deze rapportage aangehaalde punten aan de orde stellen en daar waar nodig de bijgevoegde bijlagen kort toelichten.

1. Reactie op rapportage Cauberg-Huygen

Onderhavige reactie beperkt zich vooralsnog tot de beroepsprocedure die zich richt tegen de vergunning en het projectbesluit ten behoeve van de varkenshouderij van Heideveld B.V. Met betrekking tot de vergunning en het projectbesluit ten behoeve van Heideveld B.V. worden in de rapportage van Cauberg-Huygen puntsgewijs een aantal argumenten aangevoerd, die in het navolgende aan de orde zullen komen.

2. Richtafstanden VNG-publicatie

Met betrekking tot de toetsing volgens de VNG-publicatie stellen cliënten zich anders dan appellanten uitdrukkelijk op het standpunt dat er géén verplichting

geldt tot het hanteren van deze brochure. Cliënte verwijst onder meer naar ABRS 24 oktober 2012, 201107891 en ABRS 16 oktober 2013, 201301711. Van belang is dat er, anders dan in de uitspraken waar appellanten naar verwijzen, getoetst is aan meer specifieke beoordelingsmethodieken die specifiek gelden voor veehouderijen en een beter, zo niet letterlijk voorgeschreven (onder meer de Wet geur en veehouderij en de toets aan luchtkwaliteit) wijze van beoordeling kennen voor de hinder die afkomstig is van dergelijke inrichtingen. De VNG-brochure kent een veel globalere en grovere toets die geen recht doet aan de meest actuele milieu hygiënische en wetenschappelijke inzichten met betrekking tot veehouderijen. Door te toetsen aan deze al dan niet wettelijk voorgeschreven concretere rekenmethodes vindt er een veel meer verantwoorde toets met betrekking tot het woon- en leefklimaat plaats.

Verder verwijst cliënte op het volgende. De inrichting in kwestie betreft een varkenshouderij, waarvoor een richtafstand geldt van 200 meter voor geur, 30 meter voor stof, 50 meter voor geluid en 0 meter voor gevaar op basis van deze VNG-systematiek. Deze richtafstanden zijn van toepassing op een omgevingstype rustige woonwijk en rustig buitengebied. Indien sprake is van een gemengd gebied mogen de afstanden gehalveerd worden. De te projecteren uitbreiding van de inrichting aan de Laagheide 9 is in een landelijke omgeving gelegen. Naast woningen zijn in dit gebied echter tal van andere agrarische bedrijven gelegen, terwijl bovendien sprake is van de uitbreiding van een bestaande inrichting. Bovendien gaat het hier om een LOG gebied welke vestiging van intensieve veehouderijen mogelijk maakt. Tenslotte is in de nabijheid de rijksweg A73 gelegen. Naar het oordeel van cliënten gaat het in het licht van al deze activiteiten om een typering gemengd gebied. In dat geval zijn andere richtafstanden van toepassing, zoals een richtafstand van 100 meter voor geur, 10 meter voor stof, 30 meter voor geluid en 0 meter voor gevaar. De kortste afstand van de meest nabijgelegen woning (Losbaan 44) tot aan de perceelgrens van de uit te breiden inrichting bedraagt 24 meter. De afstand vanaf deze woning tot aan de grens van het bouwblok bedraagt 90 meter. In casu komt deze begrenzing ook overeen met de begrenzing van het projectbesluit hetgeen ook overeenkomt met de grens van de inrichting. De afstand tot aan de daadwerkelijke activiteiten (transportroute op het bedrijf) bedraagt 95 meter, waarmee ruimschoots voldaan wordt aan de richtafstand voor geluid. Nu de onderhavige situatie enkel ziet op een projectbesluit, kunnen er geen verdergaande activiteiten ontplooid worden tussen de voorliggende bebouwing en de woning aan de Losbaan 44. De emissiepunten van de luchtwassers liggen op basis van dit projectbesluit vast. De kortste afstand tussen de luchtwassers en de woning (Losbaan 44) bedraagt 110 meter, waardoor derhalve ruimschoots voldaan wordt aan de richtafstand voor geur. Bij dit alles zij nog herhaald, dat Losbaan 44 een bedrijfswoning is en in zoverre géén gevoelig object (de brochure bedrijven en milieuzonering houdt hier onvoldoende rekening mee).

3. *Geluid*

Onder onderdeel 3.1 wordt ingegaan op de vernietiging van de milieuvergunning door de Afdeling bestuursrechtspraak en wordt gesteld dat door deze vernietiging niet teruggevallen kan worden op de informatie uit de aanvraag om een

milieuvergunning en dat deze niet meer bruikbaar zou zijn om de maximale planologische invulling af te bakenen. In dit verband is van belang dat er inmiddels een aanvulling op de eerder ingediende aanvraag om een milieuvergunning is ingediend. De thans voorliggende aanvraag, waarop na de uitspraak door de ABRS nog altijd moet worden besloten, is inhoudelijk vrijwel identiek aan de eerder ingediende aanvraag en waarop inmiddels ook een ontwerpbesluit is genomen. Het gaat zowel materieel als formeel dus nog altijd om dezelfde aanvraag. In dit verband overleg ik u als **bijlage 1** de gewijzigde aanvraag en als **bijlage 2** de inmiddels daarop in ontwerp verleende omgevingsvergunning. Aanvraag en ontwerpbesluit zijn vrijwel identiek aan de aanvraag en daarop verleende omgevingsvergunning uit 2012, met dien verstande dat er een aantal ondergeschikte wijzigingen hebben plaatsgevonden met betrekking tot onder meer geluid en geur, zulks juist om aan het bezwaar van appellanten tegemoet te komen. Zo voorziet de thans (nog altijd) voorliggende aanvraag en ontwerpbesluit op het houden van minder varkens, waardoor er met betrekking tot pretense geuroverlast geen enkel discussiepunt meer kan bestaan. De verwachting is alleszins gerechtvaardigd dat er op korte termijn een definitieve vergunning zal worden verleend. Gelet daarop mag er met betrekking tot de voorliggende procedure zonder meer van uitgegaan worden dat de eerder vernietigde milieuvergunning en in ieder geval hetgeen thans beoogd wordt met het voorliggende projectbesluit en daaraan gerelateerde bouwvergunning sprake is van een representatieve invulling van de maximale planologische mogelijkheden. Anders dan Cauberg-Huygen stelt, is met de bij uw rechtbank voorliggende omgevingsvergunning en projectbesluit, ook in het licht van de vernietigde milieuvergunning, sprake van een representatieve invulling van de maximale planologische mogelijkheden. Ook als de aangevraagde en inmiddels opnieuw in ontwerp verleende vergunning niet definitief zou worden verleend of zelfs in beroep zou worden vernietigd, waarvoor vooralsnog geen enkel doorslaggevend argument kan worden aangevoerd, valt nog niet in te zien dat er met betrekking tot de representatieve maximale invulling niet uitgegaan mag worden van het voorliggende projectbesluit en de daaraan gerelateerde vergunning.

Verder worden door Cauberg-Huygen activiteiten aangehaald die niet meegenomen zijn in het projectbesluit maar die wel in de aanvraag van de vernietigde vergunning waren opgenomen. Met de invulling zoals opgenomen in het akoestisch rapport blijkt dat aan de normering van de vernietigde vergunning kan worden voldaan. De berekende waarden voldoen ook aan de normering welke is opgenomen in stap 2 van de VNG-brochure bedrijven en milieunormering. De rapportage die onder de vernietigde vergunning is gelegen kan derhalve ingebracht en gebruikt worden nu er geen sprake is van strijdigheid met de normering ongeacht de gehanteerde systematiek. Cliënte hecht er in dit verband aan te benadrukken dat de vergunning door de Afdeling bestuursrechtspraak is vernietigd vanwege een formeel gebrek, te weten een gebrek in de publicatie, doch dat de Afdeling zich op geen enkele wijze heeft uitgesproken over de materiële kant van de zaak. Er is vooralsnog dan ook geen reden om aan te nemen dat de vergunning om inhoudelijke redenen niet in stand zou kunnen blijven.

Onder onderdeel 3.2 gaat Cauberg-Huygen in op de systematiek die gehanteerd dient te worden voor ruimtelijke besluiten. Gesteld wordt dat toetsing dient

plaats te vinden aan de waarden die vermeld staan onder stap 2 voor een rustige woonwijk. Verder wordt ingegaan op de berekeningen die bij het MER waren overgelegd. Echter, door het bevoegde gezag was eerder al aangegeven dat de informatie die was opgenomen in het akoestisch onderzoek meer toegespitst is op de gewenste situatie en invulling geeft aan de gewenste activiteiten en derhalve nauwkeuriger is en actueler dan de rapportage die in het MER was opgenomen. Er zijn derhalve geen bouwkundige voorzieningen noodzakelijk. Verder herhaalt cliënte dat er met betrekking tot de geluidbelasting uitgegaan mag worden van een akoestische rapportage, als deze op maat is gemaakt voor de inrichting in kwestie en dat daarmee derhalve de VNG-brochure mag worden gepasseerd. Bovendien herhaalt cliënte hier dat Cauberg-Huygen voorbij gaat aan de typering van het gebied. Gelet op de eerder aangehaalde motivering bestaat er enkel aanleiding om het gebied als een gemengd gebied te typeren. Gelet hierop alsmede gelet op de voorgenomen invulling van de activiteiten blijkt er zonder meer sprake te zijn van een voldoende onderbouwing dat zowel aan de normstelling conform de systematiek van de handreiking industrielawaai en vergunningverlening als aan de systematiek van bedrijven en milieuzonering (stap 2) kan worden voldaan.

Onder onderdeel 3.3 gaat Cauberg-Huygen in op de bepaling van het referentieniveau van het omgevingsgeluid. Cliënte heeft hierbij geen betrokkenheid gehad en kan derhalve hier geen inhoudelijk uitsluitel over geven. Cauberg-Huygen had cliënte daarvoor moeten uitnodigen om bij deze bepaling betrokken te worden. Wel wenst cliënte op te merken dat de A73 naar verwachting drukker is geworden omdat de verkeersbewegingen over deze A73 zijn toegenomen en dat er ook sprake is van een jaarlijkse autonome groei van het verkeer. Naar het oordeel van cliënte zal er inmiddels sprake zijn van een onderschatting van het bepaalde referentieniveau van het omgevingsgeluid.

Onder 3.4 haalt Cauberg-Huygen de te treffen maatregelen uit het MER aan. Zoals eerder aangehaald is dit achterhaald. Het laatst opgestelde akoestisch onderzoek, dat deel uitmaakt van de aangevulde aanvraag voor een vergunning in het kader van de Wet milieubeheer, ingediend op 18 juni 2013, is specifiek voor onderhavige situatie opgesteld en betreft een concrete uitwerking van de representatieve bedrijfssituatie.

Onder 3.5 gaat Cauberg-Huygen in op de toetsing van het langetijdgemiddelde geluidniveau, wederom aan de normen van stap 2 voor een rustige omgeving. Reeds hiervoor is aangegeven waarom dit onjuist wordt geacht, dan wel dat toetsing van de representatieve bedrijfssituatie geen nadelig verschil oplevert voor omwonenden.

Onder 3.6 gaat Cauberg-Huygen in op de toetsing van het maximale geluidniveau. Hier wordt gesteld dat maximale geluidniveaus worden berekend welke onder het langetijdgemiddelde geluidniveau zijn gelegen en dat dit fysiek niet mogelijk is omdat een piek normaal gesproken boven het gemiddelde niveau behoort te liggen. In het akoestisch onderzoek is voor het maximale geluidniveau een waarde berekend van 55 dB(A) ter hoogte van de dichtstbijzijnde gele-

gen woning. Indien al dan niet van een gemengd gebied wordt uitgegaan is dit passend.

Onder 3.7 gaat Cauberg-Huygen in op de bedrijfsduur van de maatgevende bronnen en geeft hierbij aan dat geen sprake is van een maximale planologische invulling. Het relaas van Cauberg-Huygen heeft hierbij gelet op de aard van de vermelde bronnen en de bedrijfsduur betrekking op het aspect geluid. Op basis van stap 1 uit bedrijven en milieuzonering blijkt reeds dat woningen op een grotere afstand zijn gelegen dan de richtafstanden welke gelden voor geluid. Met de tot standkoming van de richtafstanden zijn voor categorieën van bedrijven de activiteiten bezien in relatie tot het kunnen voldoen aan bepaalde normstelling. Hierbij mag er reeds vanuit gegaan worden dat sprake is van een maximale invulling.

Verder wordt bij de planologische invulling gekeken naar de invulling zoals deze zich in de planperiode van 10 jaar kan voordoen. Hierbij wordt aangesloten bij de invulling van het projectbesluit. Indien hierop wijzigingen plaatsvinden dient of een nieuw project besluit te worden genomen, met een hernieuwde toetsing of een nieuwe milieuvergunning met een nieuwe toetsing. Voor beide geldt dat indien niet meer kan worden voldaan, maatregelen vereist zijn aler goedkeuring kan worden verkregen.

Met het opgestelde akoestisch onderzoek is een invulling aangegeven zoals het bedrijf voornemens is uit te voeren binnen het projectbesluit. De activiteiten zijn in het akoestisch onderzoek omschreven en daar waar afwijkend nader onderbouwd. Een uitbreiding van een van de activiteiten zou niet passen binnen de aanvraag en handhaving tot gevolg hebben. Veelal betreffen het maximale scenario's welke ooit eens samen zouden kunnen vallen. Vaak zal echter sprake zijn van een beperkt aantal activiteiten welke samen vallen binnen 1 etmaal.

Onder 3.8 gaat Cauberg-Huygen in op het reken technische deel. Deze hebben betrekking op het verschil tussen het MER en het akoestisch onderzoek. Zoals eerder aangegeven betreft het akoestisch onderzoek een concrete invulling van de bedrijfsmatige activiteiten zoals nu voorzien.

3.8.1

De representatieve bedrijfssituatie:

Laad- en losactiviteiten (1)

Onder 3.1 is inderdaad opgenomen dat de laad- en losactiviteiten uitsluitend in de dagperiode plaatsvinden. Hier ontbreekt de tekst "indien dit niet nader is omschreven". Paragraaf 3.2 gaat gedetailleerd in op de activiteiten, ook de rekenbijlagen sluiten hier bij aan, als ook de resultaten. Deze tekstuele omissie hoeft het bevoegd gezag niet in de weg te staan om een voldoende gemotiveerd besluit te nemen.

Laad- en losactiviteiten(2)

Dit betreft geen omissie en is in de tekst gemotiveerd. De laadduur van de vrachtwagens is korter, dan de afstraling van de gevels omdat de dieren al iets eerder naar de wachtruimte geleid worden.

Laad en losactiviteiten (3)

Het akoestisch onderzoek geeft de actuele representatieve bedrijfssituatie weer.

Tractor/Loader

Het akoestisch onderzoek geeft de actuele representatieve bedrijfssituatie weer. Binnen de inrichting vinden geen activiteiten plaats waarvoor een tractor benodigd is.

Laadklep

Het akoestisch onderzoek geeft de actuele representatieve bedrijfssituatie weer. Een laadklep wordt gebruikt en is derhalve in de representatieve bedrijfssituatie opgenomen.

WKK

Vooropgesteld zij dat de WKK-installatie, juist om aan bezwaren tegemoet te komen, uit de aanvraag (en ontwerpvergunning) is geschrapt. Dit bezwaar is rechtens niet meer relevant. Aanvullend merkt cliënte nog het volgende op. De opbouw van WKK-installaties is flexibel. Er zijn tal van uitlaatdempers te monteren waardoor een lage geluidstoot kan worden bereikt. Ook kunnen deze installaties in geluiddichte containers worden geleverd. Het akoestisch onderzoek zal hierdoor leidend zijn voor de plaatsing van deze installatie. Het akoestisch onderzoek geeft de actuele representatieve bedrijfssituatie weer.

De rekenparameters:

Ondergronden

Voor de omliggende wegen en het erf van de inrichting is een reflecterende bodemfactor ingevoerd. Voor het overige gebied is een absorberende bodem ingevoerd. Ter hoogte van de dichtstbijzijnde gelegen woning is tussen de onderhavige inrichting nauwelijks erfverharding aanwezig welke tot afwijkende rekenresultaten zullen leiden. Ter hoogte van andere woningen is dit niet anders. Ter hoogte van de westelijke woning ligt wel erfverharding doch hier is ook opgaande beplanting van circa 10 meter aanwezig waar geen rekening mee is gehouden.

Bronvermogens

In tabel 4.1 zijn de bronvermogens van de luchtwassers abusievelijk 10 dB(A) te hoog weergegeven in vergelijking met bijlage 1 en de rekenbijlagen. De bepaling van de bronvermogens van de luchtwassers is opgenomen in Bijlage 1. Deze gegevens zijn zoals uit de bijlagen blijkt ook in het rekenmodel toegepast. Waarmee de rekenresultaten de juiste weergave met zich brengen.

Het akoestisch onderzoek geeft de actuele representatieve bedrijfssituatie weer ten opzichte van het MER.

Laadklep

Het geluid van de laadklep is aan de bron tonaal van karakter. Dit is onderkend in de tekst onder 3.2. Aldaar is aangegeven dat een straffactor is ingevoerd. Dit is een omissie. Gelet op de positie van de activiteit ten opzichte van de wonin-

gen en de afstand kan uit de rekenbijlagen (deelbijdragen) worden opgemaakt dat de laadklep geen relevante bijdrage heeft in de totale geluidbelasting ter hoogte van omliggende woningen. Het tonale karakter zal derhalve niet waarneembaar zijn ter hoogte van omliggende woningen. Om die reden is geen strafactor voor tonaalgeluid van de laadklep toegepast.

Laadlos ruimte / voerkeuken

Dit onderdeel is niet nader gemotiveerd. In de productbladen van de Handreiking meten en rekenen industrielawaai dan wel in het tabellarium van DGMR is over de geluiduitstraling van sandwichpanelen in deze frequentiebanden geen nadere informatie opgenomen. Met het onderzoek zijn deze frequentiebanden toch meegewogen omdat volledig buiten beschouwing laten ook geen recht doet aan de situatie. Er is verder geen rekening gehouden met verstrooiende en inpandig geplaatste afscherpende objecten, waardoor het geluidsniveau lager komt te liggen. Daar komt bij dat de deze bron geen relevante bijdrage levert in de totale geluidbelasting van de inrichting.

Laadlosruimte

Het akoestisch onderzoek geeft de actuele representatieve bedrijfssituatie weer ten opzichte van het MER.

Indirecte hinder

De methode zoals in het onderzoek is toegepast is niet geschikt voor rijsnelheden welke lager liggen dan 30 km/uur. In onderhavige situatie is hier geen sprake van. Omdat gerekend is met 80 km/uur en de bijbehorende emissiegegevens is een worst-case situatie inzichtelijk gemaakt omdat dit in onderhavige situatie een hogere geluidbelasting tot gevolg zal hebben dan indien een lagere rijsnelheid wordt gehanteerd.

Omdat bij de inrichting sprake zal zijn van een fors aantal transportbewegingen met hoofdzakelijk materieel van derden, mag worden verondersteld dat dit een afspiegeling is van het reguliere verkeer. Indien met een lagere rijsnelheid wordt gerekend met bijbehorende emissiewaarden zal dit een lagere geluidbelasting tot gevolg hebben. Verder is in het rekenmodel een kruispuntcorrectie verwerkt welke in systematiek van de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening niet mogelijk is.

Binnengeluidniveau

Het akoestisch onderzoek geeft de actuele representatieve bedrijfssituatie weer ten opzichte van het MER.

Rekenparameters

Het akoestisch onderzoek geeft de actuele representatieve bedrijfssituatie weer ten opzichte van het MER.

Beoordelingshoogte

Het akoestisch onderzoek geeft de actuele representatieve bedrijfssituatie weer ten opzichte van het MER. In het akoestisch onderzoek is de geluidbelasting inzichtelijk gemaakt op 1,5 meter.

De rekenresultaten:

Avondperiode

Het akoestisch onderzoek geeft de actuele representatieve bedrijfssituatie weer ten opzichte van het MER.

Detailresultaten

Het akoestisch onderzoek geeft de actuele representatieve bedrijfssituatie weer ten opzichte van het MER.

Tenslotte overleg ik u als **bijlage 3** de meest recente akoestische rapportage, ingediend bij de nog altijd voorliggende aanvraag om een Wm-vergunning, waaruit volgt dat ruimschoots aan de normering wordt voldaan.

4. *Luchtkwaliteit*

In de vierde plaats wordt aangegeven door Cauberg-Huygen dat het luchtkwaliteitsonderzoek niet zou zijn verricht conform de meest recente inzichten. Dit is gegeven de inmiddels aangevulde aanvraag, onjuist. In dit verband overleg ik u als **bijlage 4** het meest recente uitgevoerde luchtkwaliteitsonderzoek d.d. 17 juni 2013. Op basis van dit onderzoek is ook de ontwerpbeschikking afgegeven. Van belang is dat in het kader van de zienswijzen niet is aangegeven dat dit onderzoek niet zou zijn verricht conform de meest recente inzichten. Dit onderzoek is zonder enige twijfel actueel en hieruit volgt ook dat aan de wettelijke eisen met betrekking tot luchtkwaliteit wordt voldaan.

5. *Stikstofdepositie in Natura 2000-gebieden*

Met betrekking tot de discussie rond Natura 2000 verwijst cliënte naar de aanvraag om een NB-vergunning die is ingediend bij het bevoegd gezag. Deze vormde ook onderdeel van de recentelijk opnieuw ingediende aanvraag. In dit verband verwijs ik naar de bijlagen bij de thans bijgevoegde aanvraag. Uit de bewuste aanvraag blijkt dat aan de Natuurbeschermingswet 1998 wordt voldaan met betrekking tot Heideveld. Met betrekking tot het argument dat er geen sprake meer zou kunnen zijn van een representatieve invulling van de maximale planologische mogelijkheden in verband met de vernietigde milieuvergunning door de ABRS, wijst Heideveld er andermaal op dat gelet op de inmiddels ingediende aanvraag en inmiddels gepubliceerde ontwerpvergunning er nog altijd, wat er overigens ook zij van het argument, uitgegaan mag worden van een één-op-één situatie. De voorliggende besluiten maken niets meer of minder mogelijk dan uit deze besluiten en de daaraan verbonden aanvraag om een milieuvergunning blijkt zodat ook met betrekking tot de Natura 2000 van de in de aanvraag en inmiddels afgegeven ontwerpbeschikking opgenomen ammoniakemissie en depositie uitgegaan mag worden, welke één-op-één strookt met de aanvraag om een NB-vergunning. Gelet daarop staat de Natuurbeschermingswet, meer in het bijzonder artikel 19j, niet in de weg aan vergunningverlening.

Heideveld merkt in dit verband nog aanvullend andermaal op dat uit de MER-rapportage volgt dat er sprake is van een ontwikkeling binnen het NGB die gekwalificeerd kan worden als ammoniak neutraal.

Tenslotte wordt een opmerking gemaakt over eventuele cumulatieve effecten. Uit jurisprudentie van de ABRS volgt echter dat onzekere toekomstige gebeurtenissen bij de beoordeling van cumulatieve effecten buiten beschouwing moeten blijven (onder andere ABRS 9 december 2009, 200805338 en ABRS 25 september 2013, 201201701). Hetgeen appellanten hier noemen, zijn nog altijd vage en onvoldoende concrete duidelijk ingevulde initiatieven op grond waarvan berekend kan of mag worden dat sprake is van mogelijke effecten op Natura 2000-gebieden. Bovendien is van belang dat deze vanzelfsprekend een eigen individuele beoordeling op Natura 2000-gebieden zullen kennen.

6. *Geur*

Met betrekking tot het onderdeel geur verwijst cliënte korthedshalve naar de berekeningen die zijn gevoegd bij de aanvraag om de milieuvergunning en de daarop recentelijk verleende ontwerpbesluit. Daaruit volgt met betrekking tot Heideveld dat er geen sprake is van overschrijding van de wettelijke geurnormen, voortvloeiend uit de Wet geur en veehouderij. Heideveld hecht eraan in dit verband op te merken dat de aanvraag juist op het aspect geur nog enigszins is gewijzigd, juist met het oog op discussies met betrekking tot het al dan niet voldoen aan de norm uit de Wet geur en veehouderij. Met de gewijzigde aanvraag en de thans voorliggende ontwerpbesluit is in dit verband buiten twi-
fel gesteld dat aan de wettelijke norm van 14 U/m³ wordt voldaan. Om de reeds eerder genoemde redenen wordt aan een toets aan andere beoordelingskaders, meer in het bijzonder de VNG-brochure niet toegekomen.

Conclusie

Namens cliënte concludeer ik tot verwerping van de beroepen.

Ik verblijf,
met vriendelijke groet,

mr. J.J.J. de Rooij

LINSSEN C.S. / ADVOCATEN - POSTBUS 246 - 5000 AE TILBURG

---

productie 4

PER FAX: 0475 – 35 23 65

AANTEKENEN

Rechtbank Limburg
Sector bestuursrecht
Postbus 950
6040 AZ ROERMOND

mr. Th.J.H.M. Linssen
prof. mr. A.C. van Schaick
mr. dr. J.M.M. Menu
mr. A. Müller
mr. M.J.J.E. Stassen
mr. dr. J.J.J. de Rooij
mr. A.M. van Schaick
mr. R. Teerink
mr. J.E.A.J.C. van de Laak
mr. T.C.J.A. van de Laak
mr. E.G.F. Vliegenberg
mr. W.P.N. Remie
mr. N.E. Groeneveld-Tijssens
mr. F.H. Damen
mr. M.P.H.M. Aarts
mr. J.P.A. Hoogstad
mr. M. Hofland

Tilburg, 9 januari 2014

Inzake : Knowhouse
Dossier : 602100103
Uw referentie : ROE 12/186; ROE 12/1862 en ROE 12/1863
Betreft : aanvullend stuk

Edelachtbaar College,

Met het oog op de behandeling van opgemelde beroepen op 21 januari 2014, wens ik namens cliënten nog enkele aanvullende stukken in het geding te brengen. Dit wordt (mede) ingegeven door het aanvullende schriftuur dat appellanten hebben ingebracht bij brief van 16 oktober 2013, houdende een rapportage van 16 september 2013 van Cauberg-Huygen Raadgevende Ingenieurs B.V.

In het navolgende zal ik stapsgewijs de in deze rapportage aangehaalde punten aan de orde stellen en daar waar nodig de bijgevoegde bijlagen kort toelichten. Eveneens zal ik in het navolgende ingaan op de nieuwe vergunningaanvraag van cliënten.

1. Reactie op rapportage Cauberg-Huygen

Onderhavige reactie beperkt zich tot de beroepsprocedure die zich richt tegen de vergunningen en de projectbesluiten ten behoeve van de korte keten pluimveehouderij Kuijpers en de bio-energie centrale BEC. Met betrekking tot de vergunningen en de projectbesluiten ten behoeve van Kuijpers en BEC worden in de rapportage van Cauberg-Huygen puntsgewijs een aantal argumenten aangevoerd, die in het navolgende aan de orde zullen komen.

2. *Nieuwe vergunning*

Gelijk reeds door appellanten is aangegeven, heeft de Afdeling Bestuursrecht-spraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) de eerder aan cliënten verleende milieuvergunning vernietigd. In dit verband wensen cliënten er reeds nu op te wijzen dat er een nieuwe vergunning is aangevraagd, en wel een aanvraag om een omgevingsvergunning voor de activiteit milieu (artikel 2.1, eerste lid, sub e., Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo)). De thans voorliggende aanvraag, waarop na de uitspraak door de Afdeling nog altijd moet worden besloten, vormt voor het milieu en de omgeving een verbetering ten opzichte van de oude milieuvergunningaanvraag. Als **bijlage 1** wordt overgelegd een notitie van Geling Advies waarin per milieuaspect is toegelicht wat de veranderingen van de nieuwe vergunningaanvraag zijn ten opzichte van de oude vergunningaanvraag. Hierbij wordt tevens per aspect toegelicht dat geen sprake is van een verslechtering van de nieuw aangevraagde situatie ten opzichte van de voorheen vergunde situatie voor de omgeving en het milieu.

Een afschrift van de nieuwe vergunningaanvraag, met bijbehorende bijlagen, wordt als **bijlage 2** aan onderhavig schrijven gehecht. Met al hetgeen in de nieuwe vergunningaanvraag is opgenomen, worden reeds alle door appellanten aangevoerde punten, zoals deze staan vermeld in het rapport van Cauberg-Huygen, weerlegd. In het navolgende wordt dit nader gemotiveerd.

3. *Richtafstanden VNG-publicatie*

In het rapport van Cauberg-Huygen wordt gesteld dat overeenkomstig vaste jurisprudentie van de Afdeling de milieuhinder bepaald en beoordeeld zou worden volgens de systematiek van de VNG-publicatie "Bedrijven en Milieuzonering" en de hierbij behorende stappen-systematiek. Vervolgens wordt gesteld dat de afstand van de inrichting tot aan de dichtstbijzijnde bestaande woningen geen 200 meter, maar 150 meter zou bedragen.

Met betrekking tot het bovenstaande stellen cliënten zich anders dan appellanten uitdrukkelijk op het standpunt dat er géén verplichting geldt tot het hanteren van deze brochure. Cliënten verwijzen onder meer naar ABRS 24 oktober 2012, 201107891 en ABRS 16 oktober 2013, 201301711. Van belang is dat er, anders dan in de uitspraken waar appellanten naar verwijzen, getoetst is aan meer specifieke beoordelingsmethodieken die specifiek gelden voor veehouderijen en de BEC, zo niet letterlijk voorgeschreven (onder meer de Wet geur en veehouderij, de NeR en de toets aan luchtkwaliteit) wijze van beoordeling kennen voor de hinder die afkomstig is van dergelijke inrichtingen. De VNG-brochure kent een veel globalere en grovere toets die geen recht doet aan de meest actuele milieuhygiënische en wetenschappelijke inzichten met betrekking tot veehouderijen en inrichtingen gelijk de BEC. Door te toetsen aan deze al dan niet wettelijk voorgeschreven concretere rekenmethodes, vindt er een veel meer verantwoorde toets met betrekking tot het woon- en leefklimaat plaats.

Verder wijzen cliënten op het navolgende. De bedrijven aan de Witveldweg 35 betreffen een pluimveehouderij met een slachterij en een bio-energie centrale.

- Een pluimveehouderij kent een richtafstand van 200 meter voor geur, 30 meter voor stof, 50 meter voor geluid en 0 meter voor gevaar.
- Een slachterij kent een richtafstand van 100 meter voor geur, 0 meter voor stof, 100 meter voor geluid en 50 meter voor gevaar.
- Een bio-energie centrale kent een richtafstand van 100 meter voor geur, 50 meter voor stof, 100 meter voor geluid en 30 meter voor gevaar.

Deze richtafstanden zijn van toepassing op een omgevingstype rustige woonwijk en rustig buitengebied. Indien sprake is van een gemengd gebied, mogen de afstanden gehalveerd worden.

De te projecteren bedrijven aan de Witveldweg zijn gelegen in een landelijke omgeving. Naast de woningen die ter plaatse zijn gesitueerd in dit gebied, zijn tevens meerdere diverse bedrijven gelegen. Tevens betreft het hier een landbouwontwikkelingsgebied welke de vestiging van intensieve veehouderijbedrijven mogelijk maakt. Tot slot is op korte afstand de rijksweg A73 gelegen. Gelet op de diversiteit aan woningen, bedrijven en overige activiteiten, is de typering "gemengd gebied" op deze omgeving van toepassing. Dat sprake is van een gemengd gebied blijkt verder eveneens uit de metingen van het referentieniveau van het omgevingsgeluid.

In dat geval zijn andere richtafstanden van toepassing, namelijk de onderstaande richtafstanden conform de systematiek van de VNG-brochure "Bedrijven en Milieuzonering":

- Een pluimveehouderij kent een richtafstand van 100 meter voor geur, 10 meter voor stof, 30 meter voor geluid en 0 meter voor gevaar in een gemengd gebied.
- Een slachterij kent een richtafstand van 50 meter voor geur, 0 meter voor stof, 50 meter voor geluid en 30 meter voor gevaar.
- Een bio-energie centrale kent een richtafstand van 50 meter voor geur, 30 meter voor stof, 50 meter voor geluid en 10 meter voor gevaar.

In het rapport van Cauberg-Huygen wordt aldus wel ingegaan op de systematiek van de VNG-brochure, doch wordt in het geheel voorbij gegaan aan de gebiedstypering. Het rapport van Cauberg-Huygen is in zoverre dan ook onvolledig en schetst diensgevolge een onjuist c.q. onvolledig beeld van de werkelijke situatie. De stelling dat de dichtstbijzijnde bestaande woningen ten hoogte van het te projecteren bedrijf aan de Witveldweg 35 zouden zijn gelegen binnen de richtafstanden conform van de VNG-brochure, dient dan ook uitdrukkelijk verworpen te worden. In casu wordt namelijk wel degelijk voldaan aan voornoemde richtafstanden uit de VNG-brochure indien wordt uitgegaan van de juiste gebiedstypering.

4. Geluid

Onder onderdeel 3.1 in het rapport van Cauberg-Huygen wordt ingegaan op de vernietiging van de milieuvergunning door de Afdeling en wordt gesteld dat door deze vernietiging niet teruggevallen kan worden op de informatie uit de (aanvraag om) milieuvergunning en dat deze niet meer bruikbaar zou zijn om de maximale planologische invulling af te bakenen. In dit verband is het van belang dat, zoals gezegd, er inmiddels een nieuwe omgevingsvergunning voor de activiteit milieu is aangevraagd. De thans voorliggende aanvraag vormt, zoals gezegd, een verbetering voor het milieu en de omgeving ten opzichte van de oude (aanvraagde c.q. vergunde) milieuvergunning. Voor een nadere motivering hiervan zij verwezen naar de geluidsnormering zoals deze aan de orde is. Deze normering van 50, 45 en 40 dB(A) etmaalwaarde is gebaseerd op de metingen van het referentieniveau van het omgevingsgeluid en komt overeen met de waarden welke in de VNG-brochure "Bedrijven en Milieuzonering" in stap 2 zijn opgenomen en gelden voor een gemengd gebied.

Gelet op het gegeven dat de nieuwe vergunningaanvraag in geen enkel opzicht een verslechtering ten opzichte van de oude vergunning(aanvraag) inhoudt – integendeel: ten aanzien van veel milieuaspecten is sprake van een (aanzienlijke) verbetering voor het milieu en de omgeving – en tegemoet gekomen wordt aan de eerder door appellanten geuite bezwaren, is alleszins de verwachting gerechtvaardigd dat er een omgevingsvergunning zal worden verleend. Gelet daarop mag er met betrekking tot de voorliggende procedure naar het oordeel van cliënten vanuit gegaan worden dat de eerder vernietigde milieuvergunning en in ieder geval hetgeen thans beoogd wordt met de voorliggende projectbesluiten en de daaraan gerelateerde bouwvergunningen, sprake is van een representatieve invulling van de maximale planologische mogelijkheden. Dit geldt temeer nu in de nieuwe aanvraag om een omgevingsvergunning voor de activiteit milieu op geen enkel punt meer wordt aangevraagd dan in de oude milieuvergunning(aanvraag).

Anders dan Cauberg-Huygen stelt, is met de bij Uw Rechtbank voorliggende bouwvergunningen en projectbesluiten, ook in het licht van de vernietigde milieuvergunning, sprake van een representatieve invulling van de maximale planologische mogelijkheden. Ook als de nieuw aangevraagde omgevingsvergunning voor de activiteit milieu niet definitief zou worden verleend of zelfs in beroep zou worden vernietigd, waarvoor vooralsnog geen enkel doorslaggevend argument kan worden aangevoerd, valt nog niet in te zien dat er met betrekking tot de representatieve invulling van de maximale planologische mogelijkheden niet uitgegaan zou mogen worden van voorliggende projectbesluiten en de daaraan gerelateerde bouwvergunningen.

In dit verband hechten cliënten er overigens aan te benadrukken dat de vergunning door de Afdeling is vernietigd vanwege een formeel gebrek, te weten een gebrek in de publicatie, en dat de Afdeling zich op geen enkele wijze heeft uitgesproken over de materiële kant van de zaak. Er is vooralsnog dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat de vergunning om inhoudelijke redenen niet in stand zou kunnen blijven.

In onderdeel 3.2 van het rapport gaat Cauberg-Huygen in op de systematiek die volgens haar gehanteerd dient te worden voor ruimtelijke besluiten. Gesteld wordt dat toetsing dient plaats te vinden aan de waarden die staan vermeld onder stap 2 voor een rustige woonwijk. Verder wordt ingegaan op de berekeningen die bij het MER waren overgelegd. Echter, door het bevoegd gezag was eerder al aangegeven dat de informatie die was opgenomen in het akoestisch onderzoek, meer toegespitst is op de gewenste situatie en invulling geeft aan de gewenste activiteiten en derhalve nauwkeuriger is en actueler dan de rapportage die in het MER was opgenomen. Er zijn derhalve geen bouwkundige voorzieningen noodzakelijk.

Verder herhalen cliënten dat er met betrekking tot de geluidbelasting uitgegaan mag worden van een akoestische rapportage indien deze op maat is gemaakt voor de bedrijven in kwestie en dat daarmee derhalve de VNG-brochure mag worden gepasseerd. Bovendien herhalen cliënten hier dat Cauberg-Huygen in haar rapport ten onrechte voorbij gaat aan de typering van het gebied. Gelet op de eerder aangehaalde motivering bestaat er enkel aanleiding om het gebied als een gemengd gebied te typeren. Gelet hierop, alsmede gelet op de voorgenomen invulling van de activiteiten, lijkt er zonder meer sprake te zijn van een voldoende onderbouwing dat zowel aan de normstelling conform de systematiek van de Handreiking Industrielawaai en Vergunningverlening als aan de systematiek van de VNG-brochure "Bedrijven en Milieuzonering" (stap 2) kan worden voldaan.

Verder wordt door Cauberg-Huygen in haar rapport gesteld dat er geen bouwkundige voorzieningen zouden zijn aangevraagd en in de projectbesluiten hieromtrent geen voorwaardelijke voorschriften zouden zijn opgenomen. Ingevolge de indieningsvereisten voor een reguliere bouwvergunning eerste fase zij opgemerkt dat een dergelijke uitwerking voor deze eerste fase niet vereist is en daarom niet is uitgewerkt in de vergunningaanvragen. Verder wordt opgemerkt dat er weliswaar geen expliciete voorwaarde is opgenomen voor het aspect geluid in de projectbesluiten, maar dat dit strikt genomen ook niet noodzakelijk is, aangezien met deze procedure het planologisch kader wordt afgebakend en in vervolgpcedures (vergunningen en ontheffingen) deze expliciet en concreet beschreven worden in besluiten die zelfstandig appellabel zijn.

In onderdeel 3.3 gaat Cauberg-Huygen in op de bepaling van het referentieniveau van het omgevingsgeluid. Cliënten hebben daarbij geen betrokkenheid gehad en kunnen hierover derhalve geen inhoudelijk uitsluitsel geven. Cauberg-Huygen had cliënten daarvoor moeten uitnodigen om bij deze bepaling betrokken te worden. Wel wensen cliënten op te merken dat de A73 naar verwachting drukker is geworden omdat de verkeersbewegingen over deze A73 zijn toegenomen en omdat sprake is van een jaarlijkse autonome groei van het verkeer. Naar het oordeel van cliënten zal er inmiddels sprake zijn van een onderschatting van het bepaalde referentieniveau van het omgevingsgeluid.

In onderdeel 3.4 van het rapport haalt Cauberg-Huygen de te treffen maatregelen uit het MER aan. Zoals eerder aangehaald, is dit achterhaald. Het laatst opgestelde akoestisch onderzoek, dat deel uitmaakt van de nieuwe aanvraag om

een omgevingsvergunning voor de activiteit milieu, is specifiek voor onderhavige situatie opgesteld en betreft een concrete uitwerking van de representatieve bedrijfssituatie.

In onderdeel 3.5 van het rapport gaat Cauberg-Huygen in op de toetsing van het langtijdgemiddelde geluidniveau, waarbij wederom wordt uitgegaan van de normen van stap 2 voor een rustige omgeving, zoals bedoeld in de VNG-brochure "Bedrijven en Milieuzonering". Zoals hiervoor reeds is aangegeven, is dit door Cauberg-Huygen gehanteerde uitgangspunt onjuist, nu geen andere conclusie gerechtvaardigd is dan dat in casu sprake is van een gemengd gebied. In aanvulling daarop wensen cliënten hier nogmaals te benadrukken dat in de nieuwe vergunningaanvraag de geluidemissie naar zowel de omgeving als op de werkplek, fors zal verminderen ten opzichte van de oude vergunning(aanvraag).

In onderdeel 3.6 gaat Cauberg-Huygen vervolgens in op de toetsing van het maximale geluidniveau. Hier wordt gesteld dat maximale geluidniveaus worden berekend welke onder het langtijdgemiddelde geluidniveau zijn gelegen en dat dit fysiek niet mogelijk zou zijn omdat een piek normaal gesproken boven het gemiddelde niveau behoort te liggen. Naar aanleiding daarvan wensen cliënten op te merken dat beiden een andere rekensystematiek betreffen. In geval van het maximale geluidniveau wordt een factor voor meteo-correctie de berekende waarde in mindering gebracht. Ingeval er veel bronnen aanwezig zijn zonder kenmerkende piekverhogingen, kunnen bij verder weg gelegen ontvangers (grote meteo-correctie) lagere maximale geluidniveaus worden berekend dan aanwezige langtijdgemiddelde geluidniveaus. In aanvulling daarop zij nogmaals benadrukt dat ruimschoots wordt voldaan aan de geluidnormering en dat de geluidemissie naar zowel de omgeving als op de werkplek aanzienlijk minder wordt in de nieuwe vergunningaanvraag.

In onderdeel 3.7 gaat Cauberg-Huygen in op de bedrijfsduur van de maatgevende bronnen. Daarbij wordt aangegeven dat geen sprake zou zijn van een maximale planologische invulling. In reactie daarop zij het navolgende opgemerkt. Gelet op de aard van de vermelde bronnen en de bedrijfsduur heeft het relaas van Cauberg-Huygen betrekking op het aspect geluid. Op basis van stap 1 uit de VNG-brochure "Bedrijven en Milieuzonering" blijkt reeds dat woningen op een grotere afstand zijn gelegen dan de richtafstanden welke gelden voor geluid. Met de totstandkoming van de richtafstanden zijn voor categorieën van bedrijven de activiteiten bezien in relatie tot het kunnen voldoen aan bepaalde normstelling. Hierbij mag er reeds vanuit gegaan worden dat sprake is van een maximale invulling.

Verder wordt bij de planologische invulling gekeken naar de invulling zoals deze zich in de planperiode van 10 jaar kan voordoen. Hierbij wordt aangesloten bij de invulling van de projectbesluiten. Indien hierop wijzigingen plaatsvinden, dienen ofwel nieuwe projectbesluiten te worden genomen, met een hernieuwde toetsing, ofwel nieuwe omgevingsvergunningen voor de activiteit milieu met een nieuwe toetsing. Voor beide opties geldt dat indien niet meer kan worden voldaan, maatregelen vereist zijn voordat goedkeuring kan worden verkregen.

Met het opgestelde akoestisch onderzoek is een invulling aangegeven zoals de bedrijven Kuijpers en BEC voornemens zijn uit te voeren binnen de op hun bedrijven betrekking hebbende projectbesluiten. De activiteiten zijn in het akoestisch onderzoek omschreven en daar waar afwijkend nader onderbouwd. Een uitbreiding van één van de activiteiten zou niet passen binnen de aanvraag en handhaving tot gevolg hebben. Veelal betreffen het maximale scenario's welke op enig moment eens samen zouden kunnen vallen. Vaak zou echter sprake zijn van een beperkt aantal activiteiten welke samen vallen binnen één etmaal.

In onderdeel 3.8 gaat Cauberg-Huygen in op het rekentechnische deel. Dit gedeelte heeft betrekking op het verschil tussen het MER en het akoestisch onderzoek. Zoals hiervoor reeds aangegeven, betreft het akoestisch onderzoek een concrete invulling van de bedrijfsmatige activiteiten zoals deze thans worden voorzien door de bedrijven Kuijpers en BEC. In onderdeel 3.8.2 van het rapport gaat Cauberg-Huygen in op de representatieve bedrijfssituatie. Te dien aanzien maakt Cauberg-Huygen opmerkingen met betrekking tot de laad- en losactiviteiten. Kort gezegd stelt Cauberg-Huygen dat in het akoestisch onderzoek is uitgegaan van een onjuiste weergave van de representatieve bedrijfssituatie. Cliënten kunnen zich daarmee nadrukkelijk niet verenigen en brengen daartoe het navolgende naar voren.

Zoals in het voorgaande reeds meermalen is aangegeven, wordt de geluidemissie naar zowel de omgeving als op de werkplek in de nieuwe vergunningaanvraag aanzienlijk verminderd ten opzichte van de oude vergunning(aanvraag). Dit is met name te wijten aan het feit dat er minder WKK's zijn aangevraagd, de fakkel is verplaatst, de biobedden zijn vervallen en de laadactiviteiten in de nachtperiode grotendeels verplaatst zijn naar de dagperiode. Verder zijn voor zover mogelijk alle stationaire bronnen (zoals compressoren en aggregaten) in een omkasting geplaatst. Het laden en lossen vinden (dan ook) hoofdzakelijk in de dagperiode plaats. Dit is ook als zodanig weergegeven in het akoestisch onderzoek. De stelling van Cauberg-Huygen in haar rapport is dan ook onjuist.

Ten aanzien van de stelling van Cauberg-Huygen dat zou worden uitgegaan van een onjuist aantal vrachtwagens verdeeld over de vijf werkdagen, zij opgemerkt dat de aangehouden (vrachtwagen)bewegingen met de initiatiefnemers zijn afgestemd. In aanvulling daarop is relevant dat de productie van biogas een continu en constant proces is waarbij verhoudingen van aangevoerd materiaal in acht moeten worden genomen. Het ligt derhalve niet in de reden dat op sommige dagen meer en op andere dagen minder zal worden aangevoerd, aangezien dit het proces zal verstoren.

Ten aanzien van de opmerkingen van Cauberg-Huygen met betrekking tot het afvoeren van vleesproducten, zij erop gewezen dat in het akoestisch onderzoek onder het kopje "afvoer vleesproducten" (paragraaf 3.2) wordt verwezen naar mobiele bron 09 en 10 en naar puntsbron 20 van de rekenbijlage. Uit de rekenbijlage volgt vervolgens dat het afvoeren van vleesproducten in de dagperiode plaatsvindt (bijlage 3). De resultaten van het akoestisch onderzoek zijn hierop dan ook gebaseerd.

Met betrekking tot de representatieve bedrijfssituatie gaat Cauberg-Huygen in haar rapport vervolgens in op een aantal aspecten uit het MER. Zoals hiervoor reeds meerdere malen is benadrukt, is het MER achterhaald en volgt de concrete bedrijfssituatie uit het akoestisch onderzoek zoals dat thans bij de nieuwe vergunningaanvraag is gevoegd.

In onderdeel 3.8.2 van haar rapport gaat Cauberg-Huygen vervolgens in op de rekenparameters. Binnen dat kader stelt Cauberg-Huygen dat de opstallen rond de woning Witveldweg 33 niet zijn gemodelleerd, waardoor reflecties tegen deze opstallen onterecht niet zouden zijn beschouwd. Te dien aanzien zij opgemerkt dat achter de woning Witveldweg 33 een aantal woningen zijn gelegen, waaronder ook een aarden bassin. Gelet op de ligging van de bronnen zullen deze opstallen eerder geluid afschermen dan dat sprake is van reflecties. Direct achter de woning is het aarden bassin gelegen welke geen geluid zal reflecteren. De andere opmerking die Cauberg-Huygen ten aanzien van de rekenparameters maakt, heeft betrekking op het MER, welke, zoals gezegd, achterhaald is.

Dit geldt eveneens voor wat betreft de opmerkingen van Cauberg-Huygen ten aanzien van de rekenresultaten. Nu ook deze opmerkingen zien op het MER, geldt dat deze zijn achterhaald. Het akoestisch onderzoek zoals dat thans bij de vergunningaanvraag is gevoegd, geeft de actuele representatieve bedrijfssituatie weer.

5. *Luchtkwaliteit*

In de vierde plaats wordt aangegeven door Cauberg-Huygen dat het luchtkwaliteitsonderzoek niet zou zijn verricht conform de meest recente inzichten. Dit is gegeven de inmiddels nieuwe aangevraagde omgevingsvergunning voor de activiteit milieu onjuist. In dit verband zij verwezen naar het luchtkwaliteitsonderzoek zoals dat bij de nieuwe vergunningaanvraag (bijlage 2) is gevoegd. Dit onderzoek is zonder enige twijfel actueel en hieruit volgt ook dat aan de wettelijke eisen met betrekking tot luchtkwaliteit wordt voldaan. Zowel in de oude als in de nieuwe vergunningaanvraag wordt voldaan aan de luchtkwaliteitsnormen.

In aanvulling op het voorgaande zij opgemerkt dat ten behoeve van de nieuwe vergunningaanvraag voor het pluimveebedrijf berekeningen zijn uitgevoerd voor de concentratie fijnstof en het aantal overschrijdingsdagen. Bij deze berekening is uitgegaan van de emissiefactoren conform de Regeling ammoniak en veehouderij en de gewijzigde coördinaten.¹ De concentraties fijnstof zijn berekend en weergegeven in het luchtkwaliteitsonderzoek zoals dat bij de nieuwe vergunningaanvraag is gevoegd. Ten opzichte van de oude vergunning(aanvraag) is er in de nieuwe vergunningaanvraag uitdrukkelijk geen sprake van negatieve gevolgen voor het milieu c.q. de omgeving.

---

¹ In de nieuwe vergunningaanvraag zijn de coördinaten van alle emissiepunten gecorrigeerd op basis van de laatste kadastrale gegevens. Deze nieuwe coördinaten zijn in alle onderzoeken en berekeningen doorgevoerd. Voor een nadere motivering hiervan zij verwezen naar de als bijlage 1 overgelegde notitie van Gelling Advies met betrekking tot de wijzigingen in de nieuwe vergunningaanvraag ten opzichte van de oude vergunningaanvraag.

6. *Stikstofdepositie in Natura 2000-gebieden*

Met betrekking tot de discussie rond Natura 2000 verwijzen cliënten naar de aanvraag om een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet 1998, zoals deze reeds is ingediend bij de Provincie Limburg. De ammoniakdepositie is berekend middels Aagro-stacks en Kema-stacks berekening. De doorgevoerde wijzigingen in de nieuwe vergunningaanvraag hebben geen nieuwe negatieve gevolgen ten opzichte van de oude vergunning(aanvraag).

7. *Geur*

Met betrekking tot het onderdeel geur verwijzen cliënten korthedshalve naar de berekeningen die zijn gevoerd bij de nieuwe aanvraag om een omgevingsvergunning voor de activiteit milieu. Daaruit volgt met betrekking tot de inrichting van Kuijpers en BEC dat wordt voldaan aan de wettelijke geurnorm, voortvloeiend uit de Wet geur en veehouderij en de NeR. In het bijzonder zij daarbij het navolgende opgemerkt. De emissiearme systemen zijn geactualiseerd conform de Regeling ammoniak en veehouderij. In het MER van 12 juli 2010 is uitgegaan van de chemische luchtwasser met Rav nummer BWL 2007.08.v1. Gedurende het vergunningtraject is de Regeling ammoniak en veehouderij aangepast. De chemische luchtwasser heeft daarmee het Rav nummer BWL 2007.08.v3 gekregen en is thans uitgevoerd als tegenstroomwasser. De emissiefactoren zijn ongewijzigd gebleven. Het leaflet behorende bij de BWL 2007.08.43 is bij de nieuwe vergunningaanvraag gevoegd en opnieuw gedimensioneerd door de leverancier. De overige emissiearme systemen zijn ongewijzigd gebleven. De doorgevoerde wijzigingen hebben geen negatieve gevolgen ten opzichte van de oude vergunning(aanvraag).

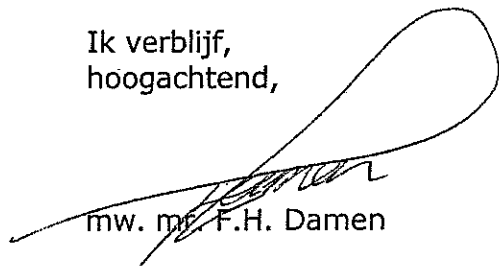
Naar aanleiding van de verandering in de Regeling ammoniak en veehouderij en wijziging van de gebruikte coördinaten, is de voorgrondbelasting herberekend. Deze belasting is berekend voor het pluimveegeedeelte middels het verspreidingsmodel V-stacks vergunningen en opgenomen in de bij de vergunningaanvraag behorende bijlagen. De geuremissie blijft binnen de wettelijke normen van de Wet geurhinder en veehouderij. De geuremissie als gevolg van de BEC en de slachterij is middels Kema-stacks in de bij de nieuwe vergunningaanvraag behorende bijlage 9 herberekend. Hieruit blijkt dat ten opzichte van de oude vergunning(aanvraag) een afname plaatsvindt van de geuremissie naar de omgeving.

Gelet op het voorgaande kan niet anders dan worden geconcludeerd dat voor de bedrijven Kuijpers en BEC wordt voldaan aan de wettelijke geurnormen. Om de reeds eerder genoemde redenen wordt aan een toets aan andere beoordelingskaders, meer in het bijzonder de VNG-brochure "Bedrijven en Milieuzonering" niet toegekomen.

CONCLUSIE

Cliënten concluderen tot verwerping van de beroepschriften zoals deze zijn ingediend door appellanten.

Ik verblijf,
hoogachtend,

mw. mr. F.H. Damen

LINSSEN C.S. / ADVOCATEN - POSTBUS 246 - 5000 AE TILBURG

---

productie 5

GEURONDERZOEK

voor de inrichting gelegen aan de

WITVELDWEG 35 TE GRUBBENVORST

Colofon

Rapport: Geuronderzoek Witveldweg 35 te Grubbenvorst

Rapportnummer: 3054go0113

Status: definitief

Datum: 9 januari 2014

Opdrachtgever

Kuijpers Onroerend Goed B.V.
Kuikenvlaas 2b
5763 PZ Milheeze

Projectleiding

Geling Advies BV
Dhr. J. Tuenter
0493 - 59 75 00
jtuent@gelingadvies.nl

Opdrachtnemer

G&O Consult
Postbus 12
5845 ZG Sint Anthonis
www.go-consult.nl

Burgemeester Wijtvljetlaan 1
5764 PD De Rips

0DECEMBER 2014 G&O CONSULT, POSTBUS 12, NL-5845 ZG SINT ANTHONIS,
TEL: (0493) 597505
FAX: (0493) 597509
WWW.GO-CONSULT.NL

ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. NIETS UIT DEZE UITGAVE MAG WORDEN VERVEELVULDIGD DOOR MIDDEL VAN DRUK, FOTO-KOPIE, MICROFILM, GELUIDSBAND, ELEKTRONISCH OF OP WELKE ANDERE WIJZE DAN ODK, EN EVENMIN IN EEN GEAUTOMATISEERD GEGEVENSBESTAND WORDEN OPGESLAGEN, ZONDER VOORAFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN G&O CONSULT.
AAN DE INHOUD VAN DIT RAPPORT KUNNEN GEEN RECHTEN WORDEN ONTLEEND. G&O CONSULT VERWERPT ELKE AANSPRAKELIJKHEID VOOR EEN ANDER GEBRUIK VAN DEZE TEKST DAN VOOR DE SITUATIE WAARVOOR HIJ WORDT UITGEBRACHT. DE INFORMATIE IN DEZE TEKST IS ONDER VOORBEHOUD EN KAN VERANDERD WORDEN ZONDER VOORAFGAANDE KENNISGEVING.

INHOUDSOPGAVE

HOOFDSTUK 1	INLEIDING	4
HOOFDSTUK 2	SITUATIEBESCHRIJVING EN ONDERZOEKSOPZET	5
2.1	De bedrijfsactiviteiten	5
2.2	De omgeving	6
HOOFDSTUK 3	DE GEUREMISSIE VAN DE INRICHTING	7
3.1	Afleiding kengetallen	7
3.2	Berekening geuremissie	8
HOOFDSTUK 4	TOETSINGSKADER	10
4.1	Landelijk geurbeleid	10
4.2	Gebruikelijke toetsingswaarden	10
4.3	Veehouderijen	11
4.4	Bijzondere regeling vleesindustrie (B5)	11
4.5	Bijzondere regeling GFT-composteringen (G4)	11
4.6	Voorgesteld toetsingskader NGB	12
HOOFDSTUK 5	GEURBELASTING VAN DE OMGEVING	13
5.1	Verspreidingsmodel	13
5.2	Invoergegevens	13
5.3	Resultaten en bespreking	14
HOOFDSTUK 6	SAMENVATTING EN CONCLUSIE	15

Bijlage 1: Luchtbalans

Bijlage 2: Invoergegevens KEMA Stacks Totaal

Bijlage 3: Invoergegevens KEMA Stacks WKK + LW1

Bijlage 4: Invoergegevens KEMA Stacks LW2 + Silo G

HOOFDSTUK 1 INLEIDING

In opdracht van Kuijpers Onroerend Goed B.V. is door G&O Consult een geuronderzoek uitgevoerd voor het Nieuw Gemengd Bedrijf, locatie Witveldweg 35 te Grubbenvorst.

Het geuronderzoek is gebaseerd op een eerder door PRA Odournet bv uitgevoerd onderzoek voor deze inrichting, d.d. 1 juni 2010 met kenmerk KNOW10A1 welke is opgenomen in het MER van het Nieuw Gemengd Bedrijf - Horst aan de Maas. Het voorliggende onderzoek heeft betrekking op een pluimveehouderij, gecombineerd met een pluimveeslachterij en een bio-energiecentrale.

Doel van het geuronderzoek is het beschrijven van de cumulatieve geurbelasting in de omgeving als gevolg van de verschillende bedrijfsonderdelen binnen de inrichting aan de Witveldweg 35 te Grubbenvorst.

De geuremissie van de slachterij en de bio-energiecentrale is bepaald aan de hand van kengetallen verkregen uit metingen van vergelijkbare processen. De geuremissie ten gevolge van de pluimveehouderij is afkomstig uit de vergunningaanvraag.

De geurbelasting in de omgeving is berekend met behulp van een verspreidingsmodel, het Nieuw Nationaal Model (NNM) in de vorm van de meest recente versie van KEMA STACKS (2013.1). Vervolgens is de geurbelasting getoetst aan een specifieke norm voor het bedrijf.

Het voorliggende rapport geeft een beschrijving van het uitgevoerde onderzoek en de verkregen resultaten. In hoofdstuk 2 wordt de onderzoeksopzet toegelicht. De geuremissie van de inrichting is in hoofdstuk 3 berekend. In hoofdstuk 4 wordt ingegaan op het toetsingskader voor geurhindersituaties. De methodiek en de resultaten van de verspreidingsberekeningen zijn beschreven in hoofdstuk 5. De conclusies worden in hoofdstuk 6 gepresenteerd.

De noodzakelijke gegevens omtrent de beoogde situatie (tekeningen en input) voor wat betreft de bio-energiecentrale zijn afkomstig van Christiaens Group, welke participeert in het concept NGB.

HOOFDSTUK 2 SITUATIEBESCHRIJVING EN ONDERZOEKSOPZET

2.1 DE BEDRIJFSACTIVITEITEN

Het Nieuw Gemengd Bedrijf (NGB) aan de Witveldweg 35 te Grubbenvorst zal uit de volgende bedrijfsonderdelen bestaan:

- een korte keten vleeskuikenhouderij en een pluimveeslachterij
- een bio-energiecentrale

De bedrijfsactiviteiten binnen de inrichting zijn de volgende:

Korte keten vleeskuikenhouderij

Bij de vleeskuikenhouderij zullen maximaal 1.059.840 vleeskuikens (vier stallen) en 74.448 moederdieren (1 stal) aanwezig zijn. De luchtbehandeling van de pluimveehouderij vindt plaats door middel van luchtwassers.

Pluimveeslachterij

Ondanks dat de pluimveeslachterij onderdeel zal uitmaken van de korte keten vleeskuikenhouderij, wordt in het onderzoek de pluimveeslachterij als een afzonderlijke bron beschouwd bij het berekenen van de geurbelasting. In de slachterij zullen in de aangevraagde situatie 4.000 kuikens per uur worden geslacht. Bovendien, zal er ook de verwerking van vleeskuikens plaats vinden.

De volgende activiteiten/bronnen worden aangemerkt als geurrelevant:

- Aanvoer en lossen
- Hangen aan de slachtlijn
- Bedwelmen tot en met plukken
- Panklaar afdeling
- Bijproductenverwerking
- Waterzuivering

Alle ventilatielucht van de pluimveeslachterij wordt middels een 3-traps luchtwasser behandeld alvorens ze naar de buitenlucht wordt geëmitteerd. De waterzuiveringsinstallatie is in pandig opgesteld.

Bio-energiecentrale

In de bio-energiecentrale wordt de vrijkomende mest uit de pluimveehouderij gecomposteerd en wordt varkensmest aangevuld met andere organische stromen, vergist. Daarnaast wordt ook het slachtafval en het afvalwater uit de slachterij verwerkt. Er wordt biogas geproduceerd dat wordt gebruikt voor energieopwekking in een Warmtekrachtkoppelinginstallatie (WKK) en groen-gasopwerking.

Door een koppeling van technieken wordt er energie opgewekt en worden er compost, dikke fractie en mineralenconcentraat geproduceerd.

Alle activiteiten vinden binnen plaats. De hallen waar opslag en verwerking plaatsvindt worden op onderdruk gehouden en de afgezogen lucht wordt centraal behandeld in een 3-traps luchtwasser.

De geurrelevante bronnen van de bio-energiecentrale zijn derhalve de luchtwassers en de WKK.

2.2 DE OMGEVING

Figuur 1 geeft de ligging van het NGB weer. Het gebied waarin de korte keten vleeskuikenhouderij, gecombineerd met een slachterij en de bio-energiecentrale is gelokaliseerd is geel omrand.

Figuur 1

Luchtfoto omgeving Witveldweg
35 te Grubbenvorst

(Bron: www.flashearth.com)

3

HOOFDSTUK 3 DE GEUREMISSIE VAN DE INRICHTING

3.1 AFLEIDING KENGETALLEN

De geuremissie ten gevolge van de pluimveeslachterij en de bio-energiecentrale is berekend aan de hand van kengetallen uit de 'Nederlandse EmissieRichtlijn Lucht', Infomil, verder aangeduid met NeR. De emissiefactoren in de NeR zijn nog uitgedrukt in geureenheden (ge/m^3), terwijl resultaten van metingen inmiddels worden uitgedrukt in Europese odour units (ou_E/m^3). De omrekenfactor is $1\ ou_E/m^3 = 2\ ge/m^3$. De emissiefactoren zijn op deze wijze omgerekend naar Odour units.

Pluimveeslachterij en AWZI

De geuremissie als gevolg van de pluimveeslachterij is berekend op basis van emissiekengetallen uit de Bijzondere regeling B5 voor de Vleesindustrie uit de NeR en de emissiekengetallen voor de AWZI zijn op basis van het STOWA rapport "Bedrijfstakonderzoek Stankbestrijding op RWZI's" berekend. De AWZI binnen deze inrichting bestaat uit 2 onderdelen, namelijk de biologische afvalwaterzuivering in silo G. en de slib effluentscheiding in gebouw 12.

De emissie van de slachterij en de slib effluentscheiding worden door een luchtwasser (LW 2) geleid. De biologische afvalwaterzuivering (Silo G) is als aparte bron ingevoerd.

In tabel 1 is een overzicht gegeven van de gebruikte kengetallen voor de pluimveeslachterij en de AWZI.

Tabel 1

Kengetallen voor de pluimveeslachterij en AWZI

Bron	Geuremissiekengetal [$\cdot 10^4\ ou_E/h$]
Aanvoer en lossen	$0,00055 \times k^{2) 4)}$
Hangen aan slachtlijn incl. krattenwasserij	$0,00075 \times k$
Bedwelmen tot en met plukken	$0,00155 \times k$
Panklaar afdeling	$0,00065 \times k$
Bijproductenverwerking en opslag restproducten	$0,0013 \times k$
Slib effluentscheiding gebouw 12 ¹⁾	0,04752
Biologische afvalwaterzuivering (silo G) ³⁾	0,239580

- 1) Slib effluentscheiding in gebouw 12, voor het toegepaste geurkental is aangesloten bij de kentallen uit het STOWA rapport 'Bedrijfstakonderzoek Stankbestrijding op RWZI's' uit 1996, in Tabel 1 is een kental gegeven van $0,55\ ou_E/s \times oppervlakt$ (in m^2) voor beluchting in overleg met de leverancier van de zuivering is aangegeven dat hierbij kan worden aangesloten. Emitterend oppervlakt is $24\ m^2$.
- 2) k = aantal slachtkuikens per uur

- 3) Afvalwaterzuiveringsinstallatie. In het STOWA rapport 'Bedrijfstakonderzoek Stankbestrijding op RW-ZI's' uit 1996 wordt in Tabel 1 een aantal gegeven van 0,55 ou_E/s x oppervlak (in m²) voor beluchting. Emitterend oppervlak is 121 m².
- 4) Door koppeling met stallen geen separate emissie van 'aanvoerhal en lossen'

Bio-energiecentrale

De luchtwasser (LW 2) en de WKK's zijn de enige geurrelevante bronnen van de bio-energiecentrale.

Vaak worden afgassen van een WKK gezien als niet-geurrelevant. Bij volledige verbranding zullen immers alle mogelijk geurende componenten worden verbrand, waarbij alleen de zwavel- en stikstofoxiden nog enige geur veroorzaken. Metingen hebben echter aangetoond dat de afgassen van WKK's vaak wel geurrelevant zijn, mogelijk doordat er sprake is van onvolledige verbranding. De afstelling van een WKK luistert in dit opzicht blijkbaar heel nauw. Odournet heeft geurconcentraties gemeten van <1.000 ou_E/m³ tot 30.000 ou_E/m³, waarbij de hoogst gemeten waarde ook daadwerkelijk is gemeten bij een WKK waar de omstandigheden op dat moment niet ideaal waren. Voor de berekeningen zal voor de WKK worden uitgegaan van een geurconcentratie van 10.000 ou_E/m³. In de praktijk zal de geurconcentratie naar verwachting lager zijn, waardoor dit kan worden gezien als worstcase benadering.

3.2 BEREKENING GEUREMISSIE

Pluimveehouderij

De geuremissie van de pluimveehouderij is door Geling Advies B.V. berekend. Tabel 2 geeft de emissie (in ou_E/s) ten gevolge van de pluimveehouderij weer.

De activiteiten van de veehouderij vinden 8.760 uur per jaar (24 uur/dag x 365 dagen/jaar) plaats.

Tabel 2

Beoogde situatie Witveldweg
35 te Grubbenvorst

Volgnr.	BronID	X-coord.	Y-coord.	EP Hoogte	Gem. geb. hoogte	EP Diam.	EP Uitr. snelh.	E-Aanvraag
1	stal 2	204 840	382 790	13,0	14,0	3,93	8,50	41 691
2	stal 4	204 811	382 852	11,5	8,5	5,14	8,5	37 094
3	stal 5	204 817	382 899	11,5	8,5	5,14	8,5	37 094
4	stal 6	204 822	382 939	11,5	8,5	5,14	8,5	37 094
5	stal 7	204 827	382 978	11,5	8,5	5,14	8,5	37 094

Pluimveeslachterij en AWZI

Op basis van het aantal dieren dat per uur wordt geslacht kan de geuremissie als gevolg van de diverse bedrijfsonderdelen worden berekend. De berekening is in tabel 3 samengevat. Voor aanvoer en lossen dient rekening gehouden te worden met het aantal dieren dat op elk moment aanwezig is. Dit zal gemiddeld 4.000 kuikens per uur betreffen.

De lucht van de slachterij wordt afgezogen en behandeld in luchtwasser 2 (3-traps luchtwasser met 95% geurreductie) in gebouw 10 van de bio-energiecentrale.

De geuremissie als gevolg van de slachterij als totaal betreft 17 * 10⁶ ou_E/h.

De lucht van de slib effluentscheiding wordt eveneens afgezogen en behandeld in luchtwasser 2 (3-traps luchtwasser met 95% geurreductie) in gebouw 10 van de bio-energiecentrale.

De geuremissie als gevolg van de slib effluentscheiding als totaal betreft $0,05 \cdot 10^6$ ou_E/h.

De geuremissie van biologische afvalwaterzuivering (Silo G) bedraagt $0,24 \cdot 10^6$ ou_E/h. Deze zal diffuus plaats vinden vanuit de beluchtingstank. Omdat Stacks niet kan rekenen wanneer het emissie oppervlak groter is dan de emissiehoogte zijn hiervoor 2 aparte emissiepunten opgenomen in het model. De emissie is hierover gelijk verdeeld.

Op basis van de kentallen zijn de berekende geuremissies voor de onderdelen: pluimveeslachterij, de biologische afvalwaterzuivering en de slib effluentscheiding in deze aanvraag gering ten opzichte van de veehouderij. Om te waarborgen dat geen overschrijdingen van geuremissie kunnen plaatsvinden is ervoor gekozen om de slachterij en de slib effluentscheiding aan te sluiten op een luchtwasser zoals weergegeven in bijlage 1.

Volgens deze balans bedraagt de geuremissie vóór de luchtwasser 199.778 ou_E/s. Deze geuremissie wordt volledig afgezogen door de 3-traps luchtwasser met 95% geurreductie, waarna een restemissie van 9.989 overblijft.

Bio-energiecentrale

De mest uit de pluimveehouderij wordt, met uitzondering van de ouderdierenmest (5x per jaar), middels een gesloten proces naar de bio-energiecentrale gebracht. Er wordt in het onderzoek aangenomen dat het transport van de mest vanaf stal 2 (ouderdierenstal) naar de bio-energiecentrale geen geurrelevant proces is.

De WKK bestaat uit 2 gasmotoren. Voor de berekening van de geuremissie als gevolg van de WKK is het noodzakelijk om het debiet te weten. Het debiet van de WKK is bepaald op basis van door de leverancier aangeleverde gegevens. Elke gasmotor heeft een rookgasdebiet van 3.420 m³/h. De geuremissie van elke WKK gasmotor kan zo, met een geurconcentratie van 10.000 ou_E/m³, worden berekend op $(3.420 \times 10.000) = 34,2 \cdot 10^6$ ou_E/h.

In navolgende tabel 3 wordt de totale geuremissie als gevolg van het NGB te Grubbenvorst samengevat weergegeven.

Tabel 3

Geuremissie als gevolg van het NGB te Grubbenvorst

Inrichting	Geuremissie (*10 ⁶ ou _E /h)	Jaaremissie (*10 ¹⁰ ou _E /jr)	Bijdrage jaaremissie (%)
Pluimveehouderij	684	599	80,6
AWZI	0,24	0,2	< 1
Luchtwasser 1	59,75	52,3	7,0
Luchtwasser 2	35,96	31,5	4,2
WKK	68,4	59,9	8,1
Totaal	848,35	742,9	100

4

HOOFDSTUK 4 TOETSINGSKADER

4.1 LANDELIJK GEURBELEID

De brief van de Minister van VROM van 30 juni 1995 (opgenomen in de NeR) vormt de basis voor de beoordeling van geurbelaste situaties. De essentie van deze brief is dat het bevoegd gezag dient vast te stellen welk niveau van geurhinder in een bepaalde situatie nog acceptabel is, en dat maatregelen ter bestrijding van geuroverlast moeten worden bepaald in overeenstemming met het ALARA-principe (*As Low As Reasonably Achievable*). In 2005 is het begrip ALARA in de Wet milieubeheer vervangen door het begrip BBT (Beste Beschikbare Technieken). Deze Beste Beschikbare Technieken moeten worden toegepast om een hoog beschermingsniveau te bereiken.

Als instrumentarium voor het bepalen van het acceptabel hinderniveau is in de NeR de hindersystematiek geur opgenomen. De hindersystematiek leidt tot het toepassen van een Bijzondere regeling geldend voor een bepaalde bedrijfstak of tot een specifieke afweging voor een individuele situatie, rekening houdend met het landelijke en lokale geurbeleid.

4.2 GEBRUIKELIJKE TOETSINGSWAARDEN

De kans op geurhinder wordt vaak beoordeeld aan de hand van geurcontouren. Een geurcontour geeft een geurimmissieconcentratie in combinatie met een bepaalde overschrijdingsfrequentie (uitgedrukt als percentielwaarde) weer. Bijvoorbeeld: de contour van $1 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentiel vormt de begrenzing van het gebied waarbinnen een geurconcentratie van $1 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ méér dan 2% van de tijd (175 h/jr) wordt overschreden.

Uit de Bijzondere regelingen uit de NeR en richtlijnen voor andere bedrijfstakken blijkt dat de volgende overschrijdingsfrequenties en geurconcentraties gebruikelijk zijn:

Overschrijdingsfrequentie

Voor aaneengesloten woonbebouwing wordt in de Bijzondere Regelingen de 98-percentielwaarde toegepast.

Voor verspreid liggende woningen en voor bedrijfswoningen wordt vaak een ruimere toetsingswaarde gehanteerd dan voor aaneengesloten woonbebouwing, bijvoorbeeld de 95-percentielwaarde (de betreffende immissieconcentratie wordt gedurende minder dan 5% van de tijd overschreden).

Geurconcentratie

Een geurconcentratie van $1 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ is gedefinieerd als de geurconcentratie waarbij van een groep mensen met een gemiddeld reukvermogen (panel geselecteerd volgens NEN-EN 13725) de helft van de mensen de geur nog net kan onderscheiden van geurvrije lucht.

In de Bijzondere Regelingen liggen de toetsingswaarden in een bereik van $0,5$ tot $5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde; grensconcentraties lager dan $0,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ komen in de Bijzondere Regelingen niet voor.

Indien wordt aangesloten bij de Bijzondere regelingen, geldt $0,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde als strengste toetsingswaarde. Deze waarde wordt doorgaans op nieuwe inrichtingen van toepassing geacht, voor bestaande inrichtingen wordt in het algemeen een ruimere grenswaarde toegepast. Van de normering van $0,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde kan onderbouwd worden afgeweken, bijvoorbeeld op basis van de verwachte hinderlijkheid van de geur. De hinderlijkheid kan worden gekwantificeerd door middel van hedonische metingen.

4.3 VEEHOUDERIJ

Voor de beoordeling van geur uit agrarische activiteiten geldt sinds 1 januari 2007 de Wet geurhinder en veehouderij. Hierin zijn individuele toetsingsnormen opgenomen op woningen in de nabijheid.

Het NGB is binnen een concentratiegebied gelegen. Voor woningen binnen de bebouwde kom geldt daarbij een maximale belasting van $3,0 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde en voor woningen buiten de bebouwde kom geldt een maximale belasting van $14,0 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde.

4.4 BIJZONDERE REGELING VLEESINDUSTRIE (B5)

In de Bijzondere regeling B5 uit de NeR voor de vleesindustrie is wat betreft het hinderniveau rond slachterijen het volgende opgenomen:

“Een geurconcentratie van $3 \text{ ge}/\text{m}^3$ als 98-percentiel mag ter plaatse van de te beschermen objecten niet worden overschreden. Wanneer geur reducerende maatregelen worden getroffen moet in ieder geval aan deze waarde worden voldaan.

Wanneer de geurconcentratie ligt tussen $1,1$ en $3 \text{ ge}/\text{m}^3$ als 98-percentiel dient het bevoegd bestuursorgaan af te wegen of maatregelen ter verdere reductie nodig zijn. Voor de beoordeling van de situatie moet gebruik worden gemaakt van de hindersystematiek geur. Beneden een berekende concentratie van $1,1 \text{ ge}/\text{m}^3$ als 98-percentiel zijn maatregelen niet noodzakelijk.”

Omgerekend naar odour units geldt het volgende toetsingskader:

- $0,55 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde (streefwaarde)
- $1,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde (grenswaarde)

4.5 BIJZONDERE REGELING GFT-COMPOSTERINGEN (G4)

De geur die uit de bio-energiecentrale vrijkomt zou kunnen worden aangesloten bij de Bijzondere regeling G4 uit de NeR omdat die kan worden vergeleken met de geuren die vrijkomen bij een GFT-compostering.

Voor nieuwe inrichtingen geldt een richtwaarde van $0,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde en een grenswaarde van $1,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde.

In het tussengebied moet door het volgen van de hindersystematiek geur worden bepaald of sprake is van een aanvaardbaar hinderniveau.

4.6

VOORGESTELD TOETSINGSKADER NGB

De kans op geurhinder wordt vaak beoordeeld aan de hand van geurcontouren. Een geurcontour geeft een geurimmissieconcentratie in combinatie met een bepaalde overschrijdingsfrequentie (uitgedrukt als percentielwaarde) weer. Bijvoorbeeld: de contour van $1 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentiel vormt de begrenzing van het gebied waarbinnen een geurconcentratie van $1 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ méér dan 2% van de tijd (175 h/jr) wordt overschreden.

Doel van het onderzoek is om de cumulatieve geurbelasting als gevolg van de bedrijven samen in beeld te brengen. Omdat het moeilijk is om een cumulatieve toetsing uit te voeren voor zeer verschillende bedrijven, waarvoor verschillende toetsingskaders gelden, is er gebruikt gemaakt van een gewogen gemiddeld toetsingskader afgeleid op basis van de toetsingswaarden voor de afzonderlijke bedrijfsonderdelen (pluimveehouderij, slachterij en bio-energiecentrale).

In tabel 4 wordt een toelichting gegeven hoe de gemiddelde waarde is berekend voor woningen binnen de bebouwde kom.

Tabel 4

Berekening gewogen gemiddelde waarde van de toetsingskaders voor woningen binnen de bebouwde kom

Inrichtingen	Jaaremissie [$\cdot 10^{10} \text{ ou}_E/\text{jr}$]	Grenswaarde [ou_E/m^3]	Jaaremissie x Grenswaarde [$\cdot 10^{10}$]
Pluimveehouderij	599	3	1.797
AWZI	0,2	1,5	0,3
Luchtwater 1	52,3	1,5	78,5
Luchtwater 2	31,5	1,5	47,3
WKK	59,9	1,5	89,9
Totaal	742,9		2.013

De gemiddelde waarde betreft $2,7 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde ($=2.013/742,9$), voor woningen binnen de bebouwde kom.

Voor woningen buiten de bebouwde kom geldt voor veehouderijen een maximale belasting van $14,0 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde (paragraaf 4.3). Om tot een toetsingskader af te leiden voor woningen buiten de bebouwde kom is de verschilfactor toegepast op de gemiddelde berekende waarde. De verschilfactor is de verhouding tussen de toetsingsnormen (uit de Wet geurhinder en veehouderij) voor woningen binnen en buiten de bebouwde kom.

Hiermee kan een gemiddelde waarde van $12,6 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde ($14/3 \times 2,7$) worden berekend, die van toepassing is voor woningen buiten de bebouwde kom.

5

HOOFDSTUK 5 GEURBELASTING VAN DE OMGEVING

5.1 VERSPREIDINGSMODEL

De geurbelasting van de omgeving rondom de bronnen wordt berekend met behulp van een verspreidingsmodel. De verspreidingsberekeningen zijn uitgevoerd met behulp van het Nieuw Nationaal Model (NNM). De gebruikte pc-applicatie is KEMA STACKS versie 2013.1.

Het Nieuw Nationaal Model beschrijft het transport en de verdunning van stoffen in de atmosfeer op basis van het Gaussisch pluimmodel. Het betreft een 'lange termijn' berekening en de beschouwde periode bedraagt daarom tenminste een jaar. De gebruikte meteorologische gegevens bestaan uit uurgemiddelde gegevens van onder meer de windrichting, de windsnelheid, de zonne-instraling en de temperatuur. Het NNM berekent op verschillende roosterpunten de immissieconcentratie voor elk afzonderlijk uur van de beschouwde periode. Hieruit wordt berekend gedurende welk percentage van de jaarlijkse uren (de overschrijdingsfrequentie) een bepaalde uurgemiddelde immissieconcentratie wordt overschreden. Het resultaat wordt weergegeven in de vorm van geurcontouren.

5.2 INVOERGEGEVENS

Invoergegevens voor het verspreidingsmodel zijn bronkenmerken zoals de geurremissie en de emissieduur en omgevingskenmerken.

Bijlage 2 t/ m 4 geeft een overzicht van de bij de verspreidingsberekeningen gebruikte invoergegevens van de pluimveehouderij, de slachterij, de AWZI en de WKK's.

Alleen voor de WKK's geldt dat warmte-inhoud en kinetische flux relevant zijn.

Indien de emissiehoogte slechts weinig hoger (emissiehoogte $\leq 2,5$ x gebouwhoogte) is dan de dakhoogte van het gebouw (of de omringende gebouwen) treedt er gebouwinvloed op. Bij gebouwinvloed ontstaat aan de lijzijde van het gebouw een onderdruk, die zorgt voor een neerwaartse afbuiging van de geurremissie alvorens de 'geurpluim' zich verder met de wind verspreidt; hierdoor wordt de verspreidings situatie in ongunstige zin beïnvloed.

De invloed van het optreden van gebouwinvloed wordt modelmatig verdisconteerd met behulp van de gebouwmodule. Hiertoe zijn de afmetingen van het betreffende gebouw gemodelleerd (lengte, breedte en hoogte) met een oriën-

tatiegraad ten opzichte van een x-as (de hoek tussen de horizontale as en de langste zijde van het gebouw).

Bijlage 2 t/m 4 geeft o.a. een overzicht van de gemodelleerde gebouwen.

5.3 RESULTATEN EN BESPREKING

In navolgende tabel 5 is voor 7 omliggende objecten de geurbelasting als 98-percentiel weergegeven, berekend op het meest dichtbij gelegen punt op de gevel.

Tabel 5

Resultaten geurmissieberekeningen als percentiel op verschillende objecten

Omschrijving	X-coördinaat	Y-coördinaat	Geurbelasting als 98-percentiel
Woning bebouwde kom			Norm = 2,7
Grens Horst	202382	384483	0,1309448
Grens Melderslo	203471	385645	0,1219525
Grens Grubbenvorst	206997	381888	0,1211682
Woning buitengebied			Norm = 12,6
Witveldweg 30	205292	383174	1,3608440
Witveldweg 33	205023	383202	2,3448687
Horsterweg 70	204890	382232	0,6685504
Horsterweg 80	204340	382658	1,5544060
Witveldweg 34	205124	383221	2,0054524

Uit de verspreidingsberekeningen blijkt dat binnen de contour van 2,7 ou_e/m^3 als 98-percentielwaarde (de grenswaarde voor woningen binnen de bebouwde kom) geen aaneengesloten woonbebouwing gelegen is.

Binnen de contour van 12,6 ou_e/m^3 als 98-percentielwaarde (de streefwaarde voor woningen buiten de bebouwde kom) is eveneens geen woning gelegen.

In onderstaande tabel is de geurbelasting uitgesplitst in de bijdrage per bedrijfs onderdeel: WKK, compostering en digestaatverwerking (WKK+LW1) en pluimveeslachterij, slib effluentscheiding en biologische afvalwaterzuivering (LW2+ Silo G.).

Tabel 6

Resultaten geurmissieberekeningen als percentiel op verschillende objecten

Omschrijving	Geurbelasting als 98-percentiel	
	WKK + LW1	LW2 + Silo G
Woning	Norm = 1,5	Norm = 1,5
Grens Horst	0,0517695	0,0267332
Grens Melderslo	0,0378711	0,0201776
Grens Grubbenvorst	0,0430232	0,0235293
Witveldweg 30	0,3483496	0,1862853
Witveldweg 33	0,8680631	0,3955282
Horsterweg 70	0,1597390	0,1053302
Horsterweg 80	0,5821823	0,2915288
Witveldweg 34	0,5828030	0,2743955

Uit de individuele verspreidingsberekeningen blijkt dat elk bedrijfs onderdeel op zich voldoet aan de daarbij behorende norm. Indien deze 2 bedrijfs onderdelen als 1 onderdeel beschouwd moeten worden, dan wordt nog steeds voldaan aan de normstelling.

In opdracht van Kuijpers Onroerend Goed B.V. is door G&O Consult een geuronderzoek uitgevoerd voor het Nieuw Gemengd Bedrijf aan de Witveldweg 35 te Grubbenvorst. In dit initiatief wordt een korte keten vleeskuikenhouderij gecombineerd met een pluimveeslachterij en een bio-energiecentrale.

Het doel van het geuronderzoek is het beschrijven van de cumulatieve geurbelasting als gevolg van de bedrijfsonderdelen. De bedrijven vallen onder een gezamenlijke milieuvergunning.

Allereerst zijn de geuremissies van het Nieuw Gemengd Bedrijf in de aangevraagde situatie bepaald. Vervolgens is de geurimmissiesituatie rond het bedrijf berekend met de meest recente versie van het Nieuw Nationaal Model. Tenslotte is de geurbelasting getoetst aan een specifieke norm voor het bedrijf.

Uit de verspreidingsberekeningen blijkt dat binnen de contour van $2,7 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde (de grenswaarde voor woningen binnen de bebouwde kom) geen aaneengesloten woonbebouwing gelegen is.

Binnen de contour van $12,6 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde (de streefwaarde voor woningen buiten de bebouwde kom) is eveneens geen woning gelegen.